Rocznik Akademii Umiejętności

ROK 1902-03

ROCZNIK
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI
W KRAKOWIE.

Rok 1902/1903.

KRAKÓW.
NAKŁADEM AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI.
SKŁAD GŁÓWNY W KSIĘGARNI SPÓŁKI WYDAWNICZEJ POLSKIEJ
1903.

KRAKÓW, DRUKARNIA UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
pod zarządem J. Filipowskiego.

TREŚĆ.

SKŁAD
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI
W KRAKOWIE.

SKŁAD
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI W KRAKOWIE

(w lipcu 1903 r.).

PROTEKTOR

JEGO CESARSKA I KRÓLEWSKA WYSOKOŚĆ

ARCYKSIĄŻĘ AUSTRYI-ESTE

FRANCISZEK FERDYNAND.

PROTEKTOR-ZASTĘPCA

JEGO EKSC. JULIAN SAS DUNAJEWSKI,

Dr. praw, Doktor fil. honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, Rzeczywisty Tajny Radca Jego Ces. i Król. Ap. Mości, b. c. k. Minister, K. W. W. orderów św. Szczepana i ces. Leopolda, Kaw. ord. Żelaznej Korony I klasy, Członek Izby Panów, Poseł na Sejm krajowy, Obywatel honorowy miast Krakowa, Now. Sącza, Wieliczki i Brodów etc.

ZARZĄD AKADEMII.

Prezes:

JE. Stanisław hr. Tarnowski, Dr. filoz., Rzeczywisty Tajny Radca Jego Ces. i Król. Apost. Mości, Komandor orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, właśc. odznaki „Litteris et artibus“, b. Rector magn., Prof. p. z. literatury polskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dyrektor Seminar. filol. słow. tamże, Członek dożyw. Izby Panów i Poseł na Sejm krajowy, Członek Komisyi egzam. dla kand. na naucz. szkół gimnaz. i realn., Członek korespondent wiedeńskiej Akademii Umiejętności.

Kraków, ulica Warszawska 12.

Zastępca prezesa:

Fryderyk Zoll, Dr. praw, Komandor orderu Franciszka Józefa, Kawaler ces. austr. orderu Żelaznej Korony III klasy, dożyw. Członek Izby Panów austr. Rady Państwa, c. k. Radca Dworu, b. Rektor magn., Profesor p. z. prawa rzymskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Prezes c. k. Komisyi rządowej egzaminacyjnej oddziału politycznego, Wiceprezes jej oddziału historyczno-prawniczego, a Członek jej oddziału sądowego, Delegat c. k. Ministerstwa Wyznań i Oświaty przy Wydziale administracyjnym Szkoły handlowej w Krakowie, Członek czeskiej Akademii im. ces. Franciszka Józefa w Pradze, b. Poseł na Sejm krajowy, Obywatel honorowy miast Podgórza, Myślenic i Zatora.

Kraków, ulica Studencka 23.

Sekretarz generalny:

Bolesław Ulanowski, Dr. praw i filoz., Kawaler orderu Żelaznej Korony III klasy, Prof. p. z. prawa kanonicznego i dawnego prawa polskiego Uniw. Jagiell., Członek królewskiego czeskiego Towarzystwa Naukowego w Pradze, Członek c. k. Komisyi rządowej egzaminacyjnej oddziału historyczno-prawniczego, b. Dziekan Wydz. prawa Uniw. Jagiell., Konserwator Komisyi centralnej dla zabytków archiwalnych w Galicyi, Sekretarz generalny Towarzystwa prawniczego i ekonomicznego w Krakowie, Członek Rady miejskiej krakowskiej.

Kraków, ulica Garncarska 15.

Dyrektor Wydziału filologicznego:

Kazimierz Morawski, Dr. filoz., Kawaler orderu Żelaznej Korony III klasy, Prof. p. z. filologii klasycznej, Dyrektor Seminaryum i Proseminaryum filologicznego Uniw. Jagiell., Człon. c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich, Członek czeskiej Akademii im. ces. Franciszka Józefa w Pradze.
Kraków, ulica Wolska 6.

Dyrektor Wydziału historyczno-filozoficznego:

Fryderyk Zoll (jak wyżej).

Dyrektor Wydziału matematyczno-przyrodniczego:

Emil Godlewski, Dr. fil., Prof. p. z. chemii rolniczej i Dyrektor Zakładu chemii rolniczej Uniwersytetu Jagiell., Członek polskiego Tow. przyrod. im. Kopernika we Lwowie, Członek-korespondent Tow. nauk. przyrod. w Cherbourgu i narodowego Tow. rolniczego we Francyi, b. Prof. szkoły rolniczej w Dublanach.
Kraków, ulica Straszewskiego 6.

Sekretarz Wydziału filologicznego:

Józef Tretiak, Dr. filoz., Prof. p. z. języka i literatury ruskiej Uniw. Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych, Członek Kollegium znawców dla spraw ochrony prawa autorstwa w zakresie literatury.
Kraków, ulica Batorego 25.

Sekretarz Wydziału historyczno-filozoficznego:

Bolesław Ulanowski (jak wyżej).

Sekretarz Wydziału matematyczno-przyrodniczego:

Józef Rostafiński, Dr. filoz., Prof. p. z. botaniki, Dyrektor Ogrodu botanicznego Uniw. Jagiell., Członek b. Tow. nauk ścisłych w Paryżu, Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Tow. nauk. przyr. w Cherbourgu, Wiedniu, Berlinie i Medyolanie, Człon. c. k. Komisyi egzam. dla nauczycieli szkół średnich.
Kraków, ulica Łobzowska 22.

Poczet członków zwyczajnych.

A. Czynni.

I. Wydział filologiczny.

a) Krajowi:

Karol Estreicher-Rozbierski, Dr. filoz., Kawal. orderu Żelaznej Korony III klasy, Dyrektor Biblioteki Jagiellońskiej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 11 maja 1872.

Kraków, gmach Biblioteki Jagiellońskiej.

Julian Klaczko, Dr. filozofii, Doktor honoris causa Uniwersytetu Jagiell., c. k. Radca Dworu, Członek Instytutu francuskiego (Académie des Sciences morales et politiques), Of. Legii honorowej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 23 lipca 1872.

Kraków, ulica Smoleńska 1.

Antoni Małecki, Dr. fil., właściciel odznaki „Litteris et artibus“, b. Prof. jęz. i liter. polskiej i b. Rektor magn. Uniwersytetu lwowskiego, Zastępca Kuratora Zakładu nar. im. Ossolińskich we Lwowie, dożywotni Członek Izby Panów, honorowy obywatel miasta Lwowa i b. długoletni Członek Rady miejskiej lwowskiej, Dr. obojga praw honoris causa Uniwersytetów Jagiellońskiego i lwowskiego, Członek honorowy Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, Galic. Tow. pedagogicznego, Tow. historycznego we Lwowie, Tow. liter. Adama Mickiewicza i Koła literackiego we Lwowie, Członek-korespondent serbskiego Tow. nauk. w Belgradzie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 23 lipca 1872.

Lwów, Zakład Ossolińskich.

Antoni Petruszewicz, Kustosz lwowskiej kapituły metropolitalnej grecko-katol., Radca i Referent Konsystorza, Egzaminator synodalny, c. k. Konserwator ruskich zabytków, Członek czynny i honorowy cesarsko-rosyjskiego archeologicznego Tow. w Moskwie, honorowy Doktor historyi cesarskiego Uniwersytetu św. Włodzimierza w Kijowie, Człon. historycznego Tow. Nestora w Kijowie, czynny i honorowy Członek cesarskiego Towarzystwa historyi i starożytności w Odesie, honorowy Członek Akademii Nauk w Bukareszcie, Członek honorowy słowiańskiego dobroczynnego Towarzystwa w Kijowie, Członek katolicko-ruskiej Macierzy we Lwowie,

Członek czeskiej Macierzy w Pradze, honorowy Członek Stauropigialnego Instytutu we Lwowie, Członek i wydziałowy Instytutu ruskiego „Narodowy Dom“ we Lwowie etc. Wybrany Członkiem czynnym dnia 7 lipca 1873.

Lwów, Kapituła metrop. grecko-katol.

JE. Stanisław hr. Tarnowski (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym dnia 7 lipca 1873.

Kraków, ulica Warszawska 12.

Maryan Sokołowski, Dr. filoz., c. k. Radca Dworu, Kaw. ord. ces. Leopolda, Komandor ord. Włoskiej Korony, Prof. p. z. hist. sztuki i Dyrektor gabinetu historyi sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek Rady sztuki (Kunstrath) w Ministeryum Oświaty, Członek korespondent ces. Akademii Nauk w Petersburgu, Korespondent c. k. Komisyi centralnej do badania i utrzymywania pomników sztuki, Członek-korespondent c. k. austryackiego Instytutu archeologicznego w Wiedniu, Członek honorowy Towarz. historyków sztuki we Wrocławiu, Członek czynny cesarskiego Towarzystwa starożytników w Królewcu, Dyrektor Muzeum XX. Czartoryskich w Krakowie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 10 lipca 1884. — (Korespondentem od roku 1883).

Kraków, ulica Garncarska 3.

Kazimierz Morawski (j. w.). Wybrany członkiem czynnym dnia 12 listopada 1887. — (Korespondentem od roku 1883).

Kraków, ulica Wolska 6.

Władysław Łoziński, Doktor filozofii honoris causa Uniwersytetu lwowskiego, dożyw. Członek Izby Panów austr. Rady Państwa, Członek Rady artystycznej przy c. k. Ministerstwie Wyzn. i Oświaty, Członek Rady przybocznej c. k. Muzeum handlowego w Wiedniu, Korespondent c. k. centralnej Komisyi archeologicznej, Kawaler orderu cesarza Leopolda. Wybrany Członkiem czynnym dnia 6 grudnia 1890.

Lwów, ulica Ossolińskich 3.

Antoni Kalina, Dr. filoz., Profesor p. z. filologii słowiańskiej porównawczej Uniwersytetu lwowskiego, odznaczony srebrnym medalem bułgarskim dla sztuk i umiejętności, Członek-korespondent Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Prezes Towarz. ludo-

znawczego, b. Członek Rady miejskiej król. stoł. miasta Lwowa, Prezes Towarzystwa naucz. szkół wyższych, Prezes Rady nadzorczej Towarzystwa wydawniczego, Prezes Rady nadzorczej kraj. wytwórczo-handl. Spółki przyborów szkolnych, Członek centralnego Wydziału austr. Towarzystwa ludoznawczego we Wiedniu. Wybrany Członkiem czynnym d. 2 maja 1895. (Korespondentem od d. 15 listopada 1884).

Lwów, ulica św. Mikołaja 23.

Józef Tretiak (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym dnia 17 maja 1900. — (Korespondentem od roku 1888).

Maksymilian Kawczyński, Dr. filoz., Prof p. z. języków i literatur romańskich Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisyi egzam. dla kandydatów na nauczycieli w gimnazyach i szkołach realnych, Kierownik Seminar. filologii romańskiej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 maja 1902. — (Korespondentem od dnia 6 grudnia 1890).

Kraków, ulica Krowoderska 40.

Leon Sternbach, Dr. filoz., Profesor p. z. filologii klasycznej Uniw. Jagiellońskiego, Dyrektor Seminaryum filologicznego, Członek zakrajowy Akademii Umiejętności w Pradze, Członek korespondent Instytutu archeologicznego w Wiedniu, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 maja 1902. — (Korespondentem od dnia 9 maja 1893).

Kraków, ulica Straszewskiego 5.

aa) Członkowie przybrani nadliczbowi:

w myśl § 16 al. 2. Statutu Akademii.

Z Wydziału historyczno-filozoficznego. Wybrani 21 listopada 1893.

Wojciech Kętrzyński
Stefan Pawlicki
Stanisław Smolka
Tadeusz Wojciechowski
Wincenty Zakrzewski

} obacz str. 13—14.

b) Zakrajowi:

Watrosław Jagić, Dr. filoz., także honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, c. k. Radca Dworu, Profesor p. z. filologii słow. i Dyrektor Seminaryum filolog. słow. Uniwersytetu wiedeńskiego, Członek Izby Panów, Kawaler komtur. krzyża orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, Kawaler orderów pruskich „pour le mérite“ i Korony, posiadacz austr. węg. odznaki honorowej dla nauki i sztuki, rosyjski Radca tajny i Kawaler orderów Anny i Stanisława I. stopnia (z gwiazdami) i Włodzimierza III stopnia, serbskiego wielkiego krzyża orderu Sawy, Członek czynny Akademii Umiejętności w Wiedniu, Petersburgu, Zagrzebiu, Belgradzie, Monachium, Budapeszcie i Pradze, Towarzystwa naukowego czeskiego w Pradze, Członek-korespondent Akademii Umiejętności w Berlinie, Członek honorowy Towarzystwa „Ljubiteli drewniej pismiennosti“ i „Archeołogiczeskawo Obszczestwa“ w Petersburgu, Towarzystwa historycznego im. Nestora w Kijowie, Towarzystw archeologicznych w Zagrzebiu, Moskwie, Odesie i Konstantynopolu, Towarzystwa starożytniczego w Moskwie, Członek honorowy Uniwersytetu w Moskwie i Charkowie, Towarzystwa „Matica srpska“ w Nowym Sadzie i „Matica slovenska“ w Lublanie etc. Wybrany Człon. czynnym dnia 9 listopada 1878.
Wiedeń, VIII. Kochgasse 15.

Józef Hampel, Dr. praw. i filoz., Profesor p. z. archeologii starożytnej Uniwersytetu w Budapeszcie, Dyrektor Sekcyi archeologicznej Muzeum Narodowego tamże, Członek czynny Akademii węgierskiej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 24 listopada 1888.
Budapeszt, Muzeum Narodowe.

Jan Gebauer, Dr. filoz., także honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, c. k. Radca Dworu, Profesor p. z. filol. słow. i Dyrektor Seminaryum słowiańskiego czeskiego Uniwersytetu w Pradze, b. Rektor magn., Członek czynny czeskiej Akademii Umiejętności i król. Towarzystwa naukowego w Pradze, Członek korespondent Akademii nauk w Petersburgu, Członek Komisyi egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół średnich w Pradze. Wybrany Członkiem czynnym dnia 24 listopada 1888.
Praga, Vinohrady 359.

Jan Kvíčala, Dr. filoz., c. k. Radca Dworu, Prof. p. z. i Dyrektor Seminaryum filologii klasycznej Uniwersytetu czeskiego w Pradze, Członek czynny Akademii Umiejętności i Członek nadzwyczajny „Král. České Společnosti Nauk“ w Pradze, Członek korespondent Akademii Umiejętności w Wiedniu, Członek wielu innych Towarzystw naukowych i Obywatel honorowy kilku miast w Czechach. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 maja 1902.
Praga-Smihov, Divisova ul. 663.

c) Zagraniczni:

Władysław Nehring, Dr. fil., Tajny Radca rządowy, ozdob. ord. Orła czerw. IV kl., Prof. p. z. filologii słowiańskiej i Dyrektor Seminaryum filologicznego słowiańskiego Uniwersytetu wrocławskiego, b. Dziekan Wydziału filozof. w roku 1876 i 1889, b. Rektor Uniwersytetu wrocławskiego w roku 1894, Członek-korespondent Akademii Umiejętności w Petersburgu i Tow. Naukowego w Pradze, honorowy Człon. Towarzystwa Przyj. Nauk w Poznaniu i Tow. ludoznawczego we Lwowie, Członek Towarzystwa histor. i starożytniczego śląskiego i Muzeum starożytności śląskich, Wiceprezes śląskiego Tow. ludoznawczego, Członek Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów wyższego stanu nauczycielskiego, Członek deputacyi szkolnej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1885.
Wrocław, Sternstrasse 22.

Jan Baudouin de Courtenay, Dr. fil. i językoznawstwa porównawczego, Magister nauk filologiczno-historycznych, Profesor zwyczajny językoznawstwa porównawczego i sanskrytu Uniwersytetu petersburskiego, Członek korespondent ces. Akademii Nauk w Petersburgu, rosyjski rzecz. Radca Stanu, Kawaler orderów Stanisława i Anny 2-giej klasy, Włodzimierza 4-tej klasy, posiadacz złotego medalu od Akademii Umiejętności w Petersburgu i bronzowego od „Institution etnographique“ w Paryżu, b. Docent gramatyki porównawczej Uniwersytetu petersburskiego, b. Prof. zwycz. gramatyki porównawczej języków indoeuropejskich i sanskrytu Uniwersytetu kazańskiego, b. Profesor zwyczajny gramatyki porównawczej języków słowiańskich Uniwersytetu dorpackiego, b. Pro-

fesor p. z. tytularny językoznawstwa porównawczego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek dożywotni „Societé de linguistique" w Paryżu, Członek korespondent „Litauische litterarische Gesellschaft" w Tylży, Członek korespondent Towarzystwa etnograficznego czesko-słowiańskiego w Pradze, Członek korespondent Towarzystwa finno-ugryjskiego (Suomalais-Ugrilainen Seura) w Helsingforsie. Członek honorowy Uniwersytetu kazańskiego, Członek honorowy b. estońskiego Towarzystwa litewskiego „Eesti Kirjameeste Selts" w Dorpacie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 12 listopada 1887.
Petersburg, Uniwersytet.

Włodzimierz Spasowicz, Dr. praw, adwokat. Wybrany Członkiem czynnym d. 6 grudnia 1890. (Korespondentem od r. 1873).
Warszawa, Aleje Ujazdowskie 6.

Aleksander Brückner, Dr. filoz., Profesor filologii słowiańskiej Uniwersytetu berlińskiego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1891. (Korespondentem od r. 1881).
Berlin, SW. Lankwitzstrasse 1.

JE. Stojan Novaković, Senator i Poseł nadzw. króla serbskiego w Petersburgu, b. Prezydent Ministrów i t. d. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1891.
Petersburg, Litejny Prospekt 57.

Henryk Sienkiewicz, Dr. fil. honoris causa Uniwersytetu Jagiell. Wybrany Członkiem czynnym dnia 9 maja 1893.
Warszawa, ulica Wspólna 24.

Aleksander Nikołajewicz Wiesiełowskij, Dr. literatury pow., Dr. honoris causa Uniwersytetu Bolońskiego, Tajny Radca, Prof. zasłużony Uniwersytetu petersburskiego, Człon. czynny Cesarskiej Akademii Nauk w Petersburgu i Prezes Wydziału języka i literatury rosyjskiej tejże Akademii, Prezes Towarzystwa Neo-filologicznego przy Uniwersytecie petersburgskim, Członek korespondent Akademii w Wiedniu, Monachium, Białogrodzie, Zagrzebiu i Pradze, Członek Towarzystwa literackiego finlandzkiego i Towarzystwa węgro-fińskiego w Helsingforsie, Członek wielu Towarzystw naukowych rosyjskich, Komandor orderu „Corona d'Italia", Kawaler rosyjski orderu Św. Włodzimierza II kl., Św. Anny i Św. Stanisława I kl. Wybrany Członkiem czynnym dnia 17 maja 1900 r.
Petersburg, Nikolajewskaja nabereżnaja 1.

Piotr Chmielowski, Dr. filozofii. Wybrany Członkiem czynnym d. 13 maja 1902. (Korespondentem od r. 1893).
Zakopane, dom własny.

2. Wydział historyczno-filozoficzny.

a) Krajowi:

JE. Julian Dunajewski (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym dnia 11 maja 1872.
Kraków, ulica Podwale 11.

Fryderyk Zoll (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym dnia 7 lipca 1873 roku.
Kraków, ulica Studencka 23.

JE. Leon Biliński, Dr. praw, Doktor praw honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, Rzeczywisty Tajny Radca, Kawaler Orderu Żelaznej Korony I klasy, Komandor orderu Franciszka Józefa, b. Prof. Uniwersytetu lwowskiego, b. Prezydent generalnej Dyrekcyi kolei państwowych, b. Minister finansów, Gubernator Banku austryacko-węgierskiego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1876.
Wiedeń, VIII, Tulpengasse 3.

Franciszek Piekosiński, Dr. praw, Prof. p. z. prawa polskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dyrektor arch. aktów grodzkich i ziemskich w Krakowie, Konserwator Komisyi centralnej dla zabytków archiwalnych na Galicyę zachodnią, Członek korespondent Towarzystwa heraldycznego „Adler“ w Wiedniu. Wybrany Członkiem czynnym dnia 9 listopada 1878.
Kraków, ulica Zwierzyniecka 22.

JE. Michał Bobrzyński, Dr. praw, Dr. fil. honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, Rzeczywisty Tajny Radca, Komandor ord. Franciszka Józefa z gwiazdą, Członek czeskiej Akademii imienia ces. Franciszka Józefa, b. Wiceprezydent Rady szkolnej krajowej, Poseł na Sejm kraj., Profesor prawa politycznego austr. Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 10 listopada 1883. (Korespondentem od r. 1878).
Kraków, ulica Krupnicza 9.

Stanisław Smolka, Dr. filoz., Kawaler orderu żelaznej Korony III klasy, Komandor orderu Corona d'Italia, c. k. Radca Dworu, dożyw. Członek Izby Panów austr. Rady Państwa, b. Rektor magn., Profesor p. z. historyi polskiej i Dyrektor Seminaryum histor. Uniw. Jagiell., Korespondent c. k. Rady archiwalnej w Wiedniu, Człon. zagr. węgierskiej Akademii Umiejętności, Członek południowo-słowiańskiej Akademii Umiejętności w Zagrzebiu i czeskiej Akademii im. cesarza Franciszka Józefa w Pradze, oraz ces. Towarzystwa archeologicznego w Moskwie, Człon. honorowy Tow. Przyj. Nauk w Poznaniu, oraz Tow. historycznych w Petersburgu i Rydze. Wybrany Członkiem czynnym d. 15 listopada 1884. (Korespondentem od r. 1881).
Niegoszowice, p. Rudawa.

Wincenty Zakrzewski, Dr. filoz., c. k. Radca Dworu, b. Rektor magn., Prof. p. z. historyi powszechnej i Dyrektor Seminaryum histor. Uniwersytetu Jagiell., Członek zagraniczny węgierskiej Akademii Umiejętności, Członek c. k. Komisyii egzam. dla kandydatów na nauczycieli w gimnazyach i szkołach realnych. Wybrany Członkiem czynnym dnia 15 listopada 1884. (Korespondentem od r. 1881).
Kraków, ulica Siemiradzkiego 11.

Wojciech Kętrzyński, Dr. fil., Dyrektor Zakładu nar. im. Ossolińskich we Lwowie, Konserwator c. k. centralnej Komisyi w Wiedniu, Członek Towarz. Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Tow. literackiego w Paryżu, Tow. Nauk w Toruniu, Towarzystwa litewskiego w Tylży, Towarzystwa numizmatycznego w Krakowie i historycznego we Lwowie, Towarzystwa historycz. i archeol. śląskiego we Wrocławiu, Towarzystwa historycznego przy Uniwersytecie w Petersburgu, ces. Tow. archeologicznego w Moskwie, Tow. Mazurskiego w Lecu w Prusiech wschodnich. Wybrany Członkiem czynnym dnia 12 listopada 1887. (Korespondentem od r. 1873).
Lwów, Zakład nar. im. Ossolińskich.

Tadeusz Wojciechowski, Dr. fil., Doktor fil. honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kaw. Orderu Żelaznej Kor. III kl., c. k. Radca Dworu, Profesor p. z. historyi polskiej, b. Rektor Uniwersytetu lwowskiego, Prezes Tow. historycznego we Lwowie, Korespondent c. k. Komisyi centralnej konserwatorskiej w Wiedniu,

Członek c. k. Komisyi egzam. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych we Lwowie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 12 listopada 1887. (Korespondentem od r. 1881).
Lwów, ulica Techniczna 8.

Franciszek Kasparek,[1]) Dr. praw, Kawaler Orderu Żelaznej Korony III klasy, b. Rektor magn., Profesor p. z. filoz. prawa i prawa narodów Uniwer. Jagiellońskiego, Członek Instytutu prawa międzynarodowego w Brukseli, Prezes c. k. Komisyi rządowej egzaminacyjnej oddziału historyczno-prawniczego i Członek c. k. Komisyi rządowej egzaminacyjnej oddziału sądowego i politycznego, b. Radca miejski krakowski, Protektor Towarz. muzycznego, Kurator wyższych kursów szkoły wydziałowej św. Scholastyki, Członek honorowy Towarz. Tatrzańskiego, Przewodniczący Sekcyi odczytowej Towarzystwa prawniczego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1891. (Korespondentem od r. 1883).
Kraków, ul. Sławkowska 1.

Stefan Pawlicki, Doktor św. Teologii i filozofii, Kawaler Orderu żelaznej Korony III klasy, Kapłan Zgromadzenia OO. Zmartwychwstańców, Prof. p. z. filoz. Uniwersytetu Jagiell., Konsultor św. Kongregacyi Indeksu, b. Docent b. Szkoły głównej warszawskiej, b. Prorektor papieskiego Kolegium polskiego w Rzymie, Członek czynny rzymskiej Arkadyi i trzech rzymskich Akademij: di religione cattolica, Tiberina i dell'Immacolata Concezione, Członek czynny rzymskiej Società dei cultori di cristiana archeologia, Czł. korespondent papieskiej Akademii archeologii, Wiceprezes sekcyi filozoficznej Tow. wiedeńskiego „Leo-Gesellschaft". Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 paźdź. 1891. (Korespondentem od r. 1884).
Kraków, ulica Łobzowska 10.

Bolesław Ulanowski (j. w.). Wybrany członkiem czynnym dnia 4 maja 1894. (Korespondentem od r. 1888).
Kraków, ulica Garncarska 15.

Oswald Balzer, Dr. praw, Doktor filozofii honoris causa Uniwersytetu lwowskiego, b. Rektor magn., Profesor p. z. prawa polskiego Uniwersytetu lwowskiego, Dyrektor Archiwum aktów grodzkich i ziemskich we Lwowie, Członek czynny Czeskiej Akademii Umie-

[1]) † zmarł dnia 4 sierpnia 1903.

jętności w Pradze, Członek król. czeskiego Towarzystwa naukowego w Pradze, Członek honorowy Muzeum narodowego w Rapperswylu, Wiceprezes Towarzystwa dla popierania nauki polskiej we Lwowie, oraz Towarzystwa historycznego we Lwowie, Członek czynny ces. Towarzystwa archeologicznego w Moskwie, Członek Towarzystwa historycznego w Petersburgu. Wybrany Członkiem czynnym dnia 17 maja 1900 r. (Korespondentem od roku 1888).
Lwów, ulica Mickiewicza 26.

Władysław Abraham, Dr. praw, Prof. p. z. prawa kanonicznego Uniwer. lwowskiego, b. Docent Uniw. Jagiell., Członek rządowej Komisyi egzaminacyjnej prawniczo-historycznej i sądowej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 maja 1902. (Korespondentem od dnia 9 maja 1893).
Lwów, Długosza boczna 16.

Ludwik Kubala, Dr. filoz., Radca szkolny, Kawaler Ord. Franciszka Józefa, Prof. c. k. wyższego gimnazyum im. Franciszka Józefa we Lwowie. Wybrany Członkiem czynnym dn. 11 maja 1903. (Korespondentem od r. 1884).
Lwów, ulica Pełczyńska 1.

JE. Leon hr. Piniński, Dr. praw, Rzeczywisty Tajny Radca Jego Ces. i Król. Apostol. Mości, b. c. k. Namiestnik Galicyi, b. Prezydent c. k. kraj. Dyrekcyi Skarbu i c. k. galic. Dyrekcyi dóbr państ., Poseł na Sejm krajowy, b. Prof. p. z. prawa rzymskiego Uniw. lwowskiego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 11 maja 1903. (Korespondentem od r. 1895).
Lwów.

aa) Członkowie przybrani nadliczbowi:

w myśl § 16 al. 2 Statutu Akademii.

Z wydziału filologicznego, wybrani dnia 30 października 1892 roku.

Antoni Małecki
Kazimierz Morawski
Maryan Sokołowski
Stanisław hr. Tarnowski
Józef Tretiak

} obacz wyżej str. 6—8.

b) Zakrajowi:

Antoni Randa, Dr. praw, także honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, Komandor orderu Franciszka Józefa II klasy z gwiazdą, Kawaler orderu Żelaznej Korony III kl., posiadacz medalu austr.-węgier. „Litteris et Artibus“, Komandor rosyjs. ord. św. Stanisława, c. k. Radca Dworu, Profesor p. z. prawa austr. cywilnego Uniwersytetu czeskiego w Pradze, Prezes I. Wydziału czeskiej Akademii Umiejętności, Członek „Král. České společnosti náuk“, dożywotni Członek Izby Panów, Członek Trybunału państwowego, Doktor honoris causa Uniwersytetu w Bolonii, Prezes Kollegium rzeczoznawców dla praw autorskich w zakresie literatury w Pradze. Wybrany Członkiem czynnym dnia 9 listopada 1878 roku.

Praga, Seminař české právnicke fakulty.

Władywój Tomek, Dr. fil., Komandor orderu Franciszka Józefa, posiadacz medalu austr.-węg. „Litteris et Artibus“, c. k. Radca rządowy, b. Profesor histor. Uniwersytetu czeskiego w Pradze, Członek czynny czeskiej Akademii Umiejętności, dożywotni Członek Izby Panów. Wybrany Członkiem czynnym dnia 15 listopada 1881 roku.

Praga II., Černá ul. 6.

Wilhelm Fráknoi, tyt. Biskup Arbei, Kanonik waradyński, Opat szekszardzki etc., główny Inspektor bibliotek i muzeów węgierskich, Członek Akademi Umiej. w Pradze i Belgradzie, Towarz. histor. w Ostrzychomiu etc. Wybrany Członkiem czynnym dnia 24 listopada 1888.

Budapeszt, Muzeum Narodowe.
Roma, Istituto storico ungherese.

Jarosław Goll, Dr. fil., Kawaler Orderu Żelaznej Korony III klasy, Profesor p. z. historyi powszechnej na Uniwersytecie czeskim, Członek zwyczajny „Král. České Společnosti Náuk“ w Pradze. Wybrany Członkiem czynnym dnia 17 maja 1900 r.

Praga-Smihov, Nábřeži 14.

Emil Ott, Dr. praw, Kawaler orderu Żelaznej Korony III klasy, dożyw. Członek Izby Panów austr. Rady państwa, c. k. Radca Dworu, b. Rektor magn., Profesor p. z. procesu cywilnego na Uni-

wersytecie czeskim w Pradze, Wiceprezes c. k. Komisyi rządowej egzam. oddziału historyczno-prawniczego i oddziału sądowego, Członek zwyczajny „Societas regia scientiarum" i Czeskiej Akademii Umiejętności w Pradze, Członek Towarzystwa pielęgnowania prawa kościelnego w Getyndze, Członek honor. „Morawská práwnicka jednota" w Bernie, Delegat Ministerstwa Oświaty w Kuratoryum Akademii hr. Straki. Wybrany Członkiem czynnym d. 17 maja 1900.

Praga II., Kremencová ul. 8.

c) Zagraniczni:

Jakób Caro, Dr. fil., Prof. p. z. historyi i dyrektor Seminaryum historycznego Uniwersytetu wrocławskiego, Członek korespondent Akademii Umiejętności w Petersburgu. Wybrany Członkiem czynnym dnia 14 listopada 1881.

Wrocław, Eichendorfstrasse 57.

X. Edward Likowski, Dr. św. Teologii honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego i Monasterskiego, Biskup sufragan poznański, Prezes Towarz. Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Wybrany Członkiem czynnym dnia 12 listopada 1887.

Poznań.

Albert Sorel, Profesor historyi dyplomatycznej w École libre des sciences politiques w Paryżu, Członek Akademii francuskiej i Akademii nauk moralnych i politycznych, Członek korespondent królew. Akademii szwedzkiej, król. Akademii w Kopenhadze, król. Akademii Umiejętności w Berlinie, ces. Akademii Nauk w Petersburgu, król. Towarzystwa w Getyndze, król. Akademii Umiejętności w Monachium i król. Tow. historycz. w Londynie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 30 listopada 1889 roku.

Paryż, rue d'Arras 70.

Henryk Struve, Dr. fil., Doktor fil. honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, zasłużony Profesor zwycz. Uniwersytetu warszawskiego, Członek honorowy Towarzystwa psychologicznego w Moskwie, Rzeczywisty Radca Stanu, Kawaler orderów św. Stanisława I kl., św. Anny II kl. i św. Włodzimierza III kl. Wybrany Członkiem czynnym dnia 14 maja 1897 r.

„Fairholme", Elderslie Road, Eltham, Kent. England.

Tadeusz Korzon, b. starszy nauczyciel gimnazyum kowieńskiego, Bibliotekarz Ordynacyi Zamoyskiej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 maja 1903. (Korespondentem od r. 1888).
Warszawa, ul. Żabia 4.

Aleksander Jabłonowski, Członek rzeczywisty Towarzystwa historycznego im. Nestora w Kijowie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 maja 1903. (Korespondentem od r. 1894).
Warszawa, ulica Hoża 20.

Teodor Wierzbowski, Doktor filologii słowiańskiej, Profesor zwyczajny cesarskiego Warszawskiego Uniwersytetu, Dyrektor Warszawskiego Archiwum Głównego akt dawnych, Zarządzający archeologicznym i numizmatycznym Gabinetem Warszawskiego Uniwersytetu, Członek Komisyi emerytalnej Królestwa Polskiego (jako delegat Ministeryum Oświaty), Kawaler cesarskich i królewskich orderów Św. Włodzimierza kl. IV., Św. Anny kl. II. i Św. Stanisława II. i III., Posiadacz medalu złotego im. Puszkina od Cesarskiej Petersburskiej Akademii Nauk. Wybrany dnia 13 maja 1903 [1]).
Warszawa, Aleje Jerozolimskie 74.

---

[1]) Teodor Feliks Wierzbowski (h. Jastrzębiec) urodzony w Kielcach 30 sierpnia r. 1853; ukończywszy tamże gimnazyum filologiczne w r. 1871 wstąpił na Wydział historyczno-filologiczny w Warszawskim Uniwersytecie, w którym w r. 1875 na oddziale nauk historycznych uzyskał stopień kandydata. W r. 1876 wydelegowany został do Austryi, Niemiec i Włoch, gdzie spędził sześć lat na studyach w archiwach i bibliotekach, słuchał także wykładów znakomitych profesorów w uniwersytetach i wiedeńskim Institut für österreichische Geschichtsforschung; pobierał przez ten czas stypendya warszawskiego uniwersytetu z zapisów Bącewicza i Młockiego, a w r. 1880 stypendyum Ministeryum Oświaty (1500 rub.) z obowiązkiem przygotowania się do zajęcia katedry w zakresie filologii słowiańskiej. 13 października r. 1882 mianowany został p. o. docenta historyi literatury polskiej w uniwersytecie warszawskim; w r. 1886 od uniwersytetu warszawskiego uzyskał stopień magistra filologii słowiańskiej i mianowany został profesorem nadzwyczajnym; w r. 1889 w uniwersytecie petersburskim obronił rozprawę na stopień doktora filologii słowiańskiej i mianowany profesorem zwyczajnym.

Ważniejsze naukowe prace i wydawnictwa: 1) Otczety o naucznych zanjatijach za graniceju w tieczenije 1876—1881 rr. Warszawa, 1876—1882. 2) Puteolanus-kriticzeskoje izsledowanije. War. 1876. 3) Zabiegi cesarza Maksymiliana II. o koronę polską, 1565—

3. Wydział matematyczno-przyrodniczy.

a) Krajowi:

Franciszek Michał Karliński, Dr. filoz., Kawaler Orderu Żelaznej Korony III kl. i cesarsk. austr. Orderu Franciszka Józefa, b. Prof.

1576. Ateneum, 1879. 4) Synopis legatorum, nuntiorum etc. apostolicorum in Polonia, 1073—1794. Rzym, 1880. 5) Otnoszenija Rossii i Polszi w 1574—1578 gg. po doniesienijam papskawo nuncija Wikentija Laureo. Petersburg, 1882. 6) Krzysztofa Warszewickiego niewydane pisma, listy etc. War. 1883. 7) Jakób Sobieski królewicz, Dyaryusz wyprawy Wiedenskiej w r. 1683. Wr. 1883. 8) Wypisy polskie podręcznik dla klas wyższych średnich zakładów naukowych. War. 1884 i 1888. 9) Uchańsciana czyli zbiór dokumentów wyjaśniających życie i działalność Jakóba Uchańskiego, arcybiskupa gnieźnieńskiego. Warszawa, 1884—1892, 4 tomy. 10) Biblioteka zapomnianych poetów i prozaików polskich XVI—XVIII. wieku. War. 1885—1902, 18 zeszytów. 11) Christofer Warszewickij i jewo soczinienija. War. 1885. 12) Krzysztof Warszewicki i jego dzieła, monografia historyczno-litecka. War. 1887. 13) Vincent Laureo, évêque de Mondovi, nonce apostolique en Pologne, 1574—1578. et ses dépêches inédites au cardinal de Côme. Wr. 1887. 14) Mickiewicz w Wilnie i Kownie, 1815—1824. Warszawa, 1888. 15) Bibliographia polonica saeculorum XV. et XVI. Warsz. 1889—1894, 3 tomy. 16) Dwie kandidatury na polskij prestoł: Wilgielma iz Rozenberga i ercgiercoga Fierdinanda. 1574—1575. War. 1889. 17) Za 13 let — bibliograficzeskij ukazatiel naucznych trudow, dissertacyi, statej i riecenzii. War. 1889. 18) Jana Ostroroga Pamiętnik ku pożytkowi rzeczypospolitej zebrany. War. 1891. 19) Nieznany fragment biblii królowej Zofii. War. 1892. 20) Otnoszenije Polszi k Tridentskomu soboru i jewo postanowlenijam. Petersburg, 1893. 21) Simonis Starovolscii, cantoris Tarnoviensis et canonici Cracoviensis, Elenchus operum, tum typis impressorum, tum manuscriptorum. War. 1894. 22) Jakób Uchański, 1502—1581, arcybiskup gnieźnieński, monografia historyczna. War. 1895. 23) Materiały k istorii Moskowskawo gosudarstwa w XVI. i XVII. stoletijach. War. 1896—1901, 4 zeszyty. 24) K biografii Adama Mickiewicza. Petersburg, 1898. 25) Materyały do historyi piśmiennictwa polskiego i biografii pisarzów polskich. War. 1900. 26) Ukazatiel k Warszawskim Uniwiersitietskim Izwiestijam. War. 1900. 27) Komisya edukacyi Narodowej i jej szkoły w Koronie, 1775—1794. Warszawa 1902—1903, 3 zeszyty: raporty szkół wydziałowych i podwydziałowych w Warszawie, Łęczycy, Płocku. Artykuły rozprawy, sprawozdania i recenzye w czasopismach: Ateneum, Kłosy, Tygodnik Illustrowany, Kuryer Warszawski, Przegląd archeologiczny, Zurnał ministerstwa narodnawo proswieszczenija, Warszawskija Uniwiersitietskija Izwiestija w latach 1876—1902.

p. z. astronomii i matematyki wyższej i b. Dyrektor Obserwatoryum astronomicznego Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisyi do pomiaru ziemi, c. k. Towarzystwa meteorologicznego w Wiedniu, królewsko-czeskiego Towarzystwa Nauk w Pradze oraz Towarzystwa astronomicznego niemieckiego, Człon. honorowy Towarzystwa Kopernika w Toruniu, Członek Towarz. Przyrodników im. Kopernika we Lwowie, b. Członek i zastępca Dyrektora c. k. Komisyi egzaminacyj. dla kandydatów na nauczycieli w gimnazyach i szkołach realnych, b. Dyrektor Seminaryum matematycznego. Wybrany członkiem czynnym dnia 7 lipca 1873 r.

Kraków, ulica Kopernika 36.

Bronisław Radziszewski, Dr. fil., Profesor p. z. chemii ogólnej i farmaceutycznej Uniwersytetu lwowskiego, Obywatel honorowy m. Lwowa, Członek honorowy Towarzystwa chemików czeskich w Pradze, Towarz. nauczycieli szkół wyższych, polskiego Towarz. przyrodników im. Kopernika, Towarzystwa lekarskiego i Towarz. aptekarskiego we Lwowie, Docent chemii w Szkole gospodarstwa leśnego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 14 listopada 1881. — (Korespondentem od roku 1874).

Lwów, ulica Długosza, gmach Uniwersytetu.

Józef Rostafiński (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym dnia 10 października 1883.

Kraków, ulica Łobzowska 22.

Jan Franke, c. k. Radca Dworu, Komandor Ord. Franciszka Józefa, c. k. krajowy Inspektor szkół, b. Profesor mechaniki w Szkole politech. lwowskiej, Prezes c. k. Komisyi egzaminac. dla II-go egzaminu rządowego na Wydziale budowy maszyn. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1885.

Lwów, ulica Bielowskiego 5.

Edward Janczewski, Dr. fil., Profesor p. z. anatomii i fizyologii roślin i Dyrektor pracowni botanicznej Uniwers. Jagiellońskiego, b. Rector magn., Członek-korespondent Towarzystwa botanicznego w Edynburgu i Tow. nauk przyrodniczych w Cherbourgu, Prezes Towarz. ogrodniczego w Krakowie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1885. (Korespondentem od r. 1876).

Kraków, ul. Wolska 16.

Szczęsny Kreutz, Dr. filoz., Kawaler orderu Żelaznej Korony III klasy, c. k. Radca Dworu, b. Prof. p. z. mineralogii i b. Dyrektor gabinetu mineralogicznego Uniw. Jagiell., Członek krajowej Rady górniczej, Członek c. k. geologicznego Zakładu państw. w Wiedniu, b. Członek c. k. Komisyi egzam. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych, Członek galic. Towarz. rolniczego we Lwowie, b. zwyczajny Prof. i były Dziekan Wydziału filozof. Uniwer. lwowskiego, b. Rektor Uniwersytetu Jagiellońskiego i b. Dziekan. Wybrany Członkiem czynnym dnia 24 listopada 1888.
Kraków, ulica Basztowa 3.

Napoleon Cybulski, Dr. med., Prof. p. z. fizyologii Uniwersytetu Jagiell. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 października 1891 r.
Kraków, ulica Straszewskiego 21.

Benedykt Dybowski, Dr. med., Prof. zwyczajny zoologii Uniwer. lwowskiego, Członek c. k. Komisyii egzaminacyj. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i real. we Lwowie, Członek kilku Towarzystw naukowych. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1891.
Lwów, ulica Długosza 3.

Emil Godlewski (j. w.). Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1891.
Kraków, ulica Straszewskiego 6.

Julian Niedźwiedzki, Dr. filoz., Prof. p. z. mineralogii i geologii w Szkole politechnicznej lwowskiej, Docent tychże przedmiotów na Uniwersyt. lwowskim, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla nauczycieli szkół średnich. Wybrany Członkiem czynnym dnia 9 maja 1893. — (Korespondentem od roku 1887).
Lwów, Politechnika.

August Witkowski, Dr. filoz., Profesor p. z. fizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek Komisyi egzaminac. na nauczycieli szkół średnich, były Prof. Politechniki lwowskiej. Wybrany Członkiem czynnym dnia 9 maja 1893. — (Korespondentem od r. 1888).
Kraków, ulica Bernardyńska 13.

Karol Olszewski, Dr. filozofii, Kawaler Orderu Żelaznej Korony III kl., Prof. p. z. chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek

czeskiej Akad. Nauk i Sztuk w Pradze, Członek Komisyi egzam. dla nauczycieli szkół średnich, Członek honorowy Towarzystwa lekarskiego w Wilnie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 12 maja 1896. — (Korespondentem od roku 1888).
Kraków, ulica Jagiellońska 22.

Władysław Natanson, Dr. filoz., Magister i Dr. fizyki Uniwers. w Dorpacie, Prof. p. z. fizyki matemat. Uniwers. Jagiellońskiego, Członek korespondent Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Członek Towarzystwa fizycznego w Londynie, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli gimnazyów i szkół realnych. Wybrany Członkiem czynnym dnia 17 maja 1900.— (Korespondentem od roku 1893).
Kraków, ulica Wolska 8.

Tadeusz Browicz, Dr. medycyny, Prof. i b. Rector magn. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek zagraniczny czeskiej Akademii Umiejętności w Pradze, Członek honorowy Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu i Towarzystwa lekarskiego w Wilnie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 maja 1902. — (Korespondentem od dnia 4 maja 1894).
Kraków, ulica Krupnicza 5.

Kazimierz Kostanecki, Dr. medycyny, Prof. p. z. anatomii opisowej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 13 maja 1902. — (Korespondentem od dnia 12 maja 1896).
Kraków, ulica Kolejowa 10.

Leon Marchlewski, Dr. filozofii, Inspektor starszy państwowego Zakładu dla badania środków spożywczych w Krakowie, Docent chemii w Uniwersytecie Jagiell. Wybrany Członkiem czynnym d. 11 maja 1903. — (Korespondentem od r. 1899).
Kraków, ulica Graniczna 2.

b) Zakrajowi:

Fraciszek Mertens, Dr. filoz., Profesor p. z. matematyki Uniw. wiedeńskiego, były Prof. Uniwersytetu Jagiellońskiego, były Prof. Politechniki w Gracu, c. k. Radca Dworu, Członek rzeczywisty Akademii Umiejętności w Wiedniu, Członek-korespondent Towarz. naukowego czeskiego w Pradze, Człon.-korespondent Towarzystwa

naukowego w Getyndze, Członek-korespondent królewskiej Akad. Umiejętności w Berlinie. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1885.

Wiedeń III., Stammgasse 9.

Edward Suess, Doktor filozofii honoris causa, em. Profesor geologii na Uniwersytecie w Wiedniu, Prezydent Akademii Umiejętności w Wiedniu i Prezydent Wydziału matematyczno-przyrodniczego tejże Akademii. Wybrany dnia 11 maja 1903[1]).

Wiedeń, II./2., Afrikanergasse 9.

Franciszek Vejdovský, Dr. filozofii, Prof. p. z. zoologii i anatomii porównawczej Uniwersytetu czeskiego w Pradze, Członek czynny i Sekretarz Wydziału matematyczno-przyrodniczego „Král. České Společnosti Náuk“ w Pradze, Członek czynny „Société Imp. des Naturalistes“ w Moskwie, Członek-korespondent Akademii Umiejętności w Zagrzebiu, „Société zoologique“ w Paryżu, „Zoogical Society“ w Londynie, i wielu innych Towarzyst. Wybrany dnia 11 maja 1903[2]).

Praga II., Myslíková ul. 10.

---

[1]) Edward Suess urodził się w Londynie dnia 20 sierpnia 1831; studyował w Pradze i Wiedniu. W r. 1852 był asystentem nadwornego gabinetu mineralogicznego, a od r. 1857 profesorem geologii Uniwersytetu wiedeńskiego. W r. 1860 został wybrany Członkiem-korespondentem Akademii Umiejętności w Wiedniu, później został mianowany czynnym, był następnie Sekretarzem Generalnym, Wiceprezydentem, a od r. 1898 jest Prezydentem tejże Akademii. Brał czynny udział w życiu publicznem jako Radca miejski w Wiedniu i poseł do Rady państwa.

1) Ogłosił drukiem: Böhmische Graptoliten (Wiedeń, 1852). — 2) Brachiopoden der Kössener Schichten (tamże, 1854). — 3) Brachiopoden der Hallstätter Schichten (tamże, 1855). — 4) Der Boden der Stadt Wien (tamże, 1862). — 5) Ueber den Löss (tamże, 1866). — 6) Lagerung des Steinsalzes in Wieliczka (tamże, 1868). — 7) Die tertiären Landfaunen Mittelitaliens (tamże, 1871). — 8) Bau der italienischen Halbinsel (tamże, 1874). — 9) Die Entstehung der Alpen (tamże, 1875). — 10) Die Zukunft des Goldes (tamże, 1877). — 11) Die Zukunft des Silbers (tamże, 1892). — 12) Das Antlitz der Erde (Praga, 1883—88, 2 tomy).

[2]) Franciszek Vejdovský urodził się w Kuřimi w r. 1849. Nauki gimnazyalne i uniwersyteckie odbywał w Pradze, gdzie też w roku 1876 uzyskał stopień doktora filozofii. W r. 1877 habilitował się na

c) Zagraniczni:

Edward Strasburger, Dr. filoz., med. i prawa, Profesor Uniwer. w Bonn. Wybrany Członkiem czynnym dnia 24 listopada 1888.
Bonn, Uniwersytet.

---

docenta zoologii w Wyższej Szkole technicznej, a w r. 1879 na docenta zoologii i anatomi porównawczej w Uniwersytecie pragskim. Po rozdzieleniu uniwersytetu na niemiecki i czeski, został na tym ostatnim mianowany w r. 1884 profesorem nadzwyczajnym zoologii, a w r. 1892 zwyczajnym dla anatomii porównawczej i embryologii, wreszcie w r. 1902 mianowany profesorem zwyczajnym dla zoologii.

Ogłosił drukiem: 1) Beiträge z. vergleichenden Morphologie der Anneliden. I. Monographie der Enchytraeiden. 1897. 2) Thierische Organismen der Brunnenwässer von Prag. 1882. 3) System und Morphologie des Oligochaeten. Prag. 1884. 4) Zrání, oplození a rýhování vajíčka. Jubilejních spisů král. ceské spol. nauk. Číslo I. Praha 1886. 5) Entwicklungsgeschichtliche Untersuchungen. Mit einem Atlas von 32 Tafeln. Prag. 1888—1892. 6) Zoologie všeobecná a soustawná. I. Zoologie všeobecná. Praha. 1897/8. 7) Arbeiten aus dem Institute für Zoologie um vergl. Anatomie in Prag für das Jahr 1902. 8) Ueber Psammoryctes umbellifer (Tubifex umbellifer E. R. Lank.) und ihm verwandte Gattungen. Z. f. wiss. Zool. Bd. XXVII. Leipzig. 1876. 9) Anatomische Studien an Rhynchelmis limosella Hoffm. (Euaxes filirostris Grube). Z. f. wiss. Zool. Bd. XXVII. 1876. 10) Ueber Phreatothrix, eine neue Gattung der Limicolen. Z. f. wiss. Zoologie Bd. XXVII. 1876. 11) Untersuchungen über die Anatomie und Metamorphose von Tracheliastes polycolpus Nordm. Z. f. wiss. Zool. Bd. XXIX. 1877. 12) Ueber die Eibildung und die Männchen von Bonellia viridis Rol. Z. f. wiss. Zool Bd. XXX. 1878. 13) Untersuchungen über die Anatomie, Physiologie und Entwicklung von Sternaspis. Denkschriften kais. Akademie Wiss. Wien. Bd. 43. 1881. 14) Bemerkungen zur neueren und älteren Literatur über Sternaspis scutata. Sitzber. k. b. Ges. Wiss. Prag. 1882. 15) Exkrecni apparát Planarií. Věstník spol. nauk. 1882. 16) Ueber Drilophaga Bucephalus n. g., n. sp. Sitzb. kön. b. Gesellsch. Wiss. Prag. 1882. 17) Die Süsswasserschwämme Böhmens. Abhandl. der kön. böhm. Gesellsch. Wiss. Prag. 1883. 18) Exkrecní soustava Hirudineí. Věstník spol. nauk. 1883. 19) Příspěvky k známostem o houbách sladkovodních. Věstník spol. nauk. 1883. 20) Aeolosoma variegatum Vejd. Příspěvek ku poznání nejnižších annulatův. Sitzb. k. b. Gesellsch. Wiss. 1885. 21) O strunovcích okolí pražského, s poznámkami o jich morfologii. Věstník král. spol. nauk 1885. 22) Zur Morphologie der Gordiiden. Zeit. f. w. Zool. Bd. 43. 1886. 23) Diagnosis of the European freshwater-Sponges in Ed. Potts Monograph of the Freshwater-Sponges. Philadelpgia, 1877. 24) Studien über Gordiiden. Zeitsch. f. w. Zool. Bd.

Jan Schiaparelli, b. Dyrektor Obserwator. astronom. w Medyolani i t. d. Wybrany Członkiem czynnym dnia 6 grudnia 1890.
Medyolan, Obserwatoryum królewskie de Brera.

---

46. 1888. 25) O novém rodu zemských planarií. Vêstník spol. nauk 1889. 26) Note sur le Pachydrilus subterraneus n. sp. Revue biologique du Nord de la France. I. 1889. 27) Note sur une nouvelle planaire terrestre (Microplana humicola) n. g. n. sp. Revue biolog. du Nord. de la France. II. 1890. 28) Bemerkungen zur Mittheilung H. Fol's „Contribution de l'histoire de la fécondation". Anat. Anz. 6. Jahrg. 1891. Nr. 13. 29) Note sur un Tubifex d'Algerie. Mém. de la Société zool. de France. 1891. 30) Dnešní stav zoografie ceské. Živa 1891. 31) Sur une Thuricola d'eau douce. Congrès internat. de Zoologie. 1892. 32) Sur la Monodontophrya nouvelle espèce d'Opalinides. Congrès internat. de Zoologie. 1892. 33) Sur la question de la segmentation de l'oeuf et la formation du blastoderme de Pseudoscorpionides. Congrès internat. de Zoologie. Deuxième Session à Moscou. 1892. 34) Sur un organ embryonnaire des Pseudoscorpionides. Congrès internat. de Zoologie. Deuxième Session à Moscou. 1892. 35) Können die Enchytraeiden eine Rübenkrankheit verursachen? Zeitschr. f. Zuckerindustrie in Böhmen. Jahrg. XVI. 36) Zur Entwicklungsgeschichte des Nephridial-Apparates von Megascolides australis. Arch. f. mikr. Anat. Bd. XL. 37) Organisace nové Bothrioplany (Bothrioplana bohemica n. sp.). Předběžná zpráva. Věstnik spol. náuk. 1894. 38) O rodu Opistoma O. Schmidt. Předběžné sdělení. Věstník spol. nauk. 1894. 39) Organogenie der Gorgdiiden. (Zugleich ein Beitrag zur Metamorphose und Biologie der Zellle.). Z. f. w. Zool. Bd. 57. 1894. 40) Nové zprávy o turbellariích. Předb. sdělení. Věstník spol. náuk. 1895. 41) O tření mihule (Petromyzon Planeri.) Véstník kr. c. spol. nauk. 1895. 42) Zur Kenntnis des Geschlechtsapparates von Lumbriculus variegatus. Z. f. w. Zool. Bd. 59. 1895. 43) Zur vergleichenden Anatomie der Turbellarien. (Zugleich ein Beitrag zur Turbellarien-Fauna Böhmens). Z. f. w. Zool. 1895. Bd. 60. 44) Ueber einige Süsswasser-Amphipoden. I. Ueber Crangonyx Sp. Bate. Sitzb. k. b. Gesellsch. d. Wiss. Prag. 1896. 45) Příspěvek k dějinám ceské literatury biologické. Praha, 1898. 46) Ueber einige Süsswasser-Amphipoden. II. Zur Frage der Augenrudimente von Niphargus. Sitzb. k. b. Ges. Wiss. Prag. 1900. 47) Noch ein Wort über die Entwicklung der Nephridien. Z. f. w. Zool. Bd. 67. 1900. 48) Bemerkungen über den Bau und Entwicklung der Bakterien. Centralblatt für Bakteriologie, Parasidenkunde und Infektionskrankheiten. II. Abt. 1900. 49) Zur Morphologie der Antennen- und Schalendrüse der Crustaceen. Z. f. w. Zool. Bd. 69. 1901.

Lord Kelvin, emerytowany Profesor Uniwersytetu w Glasgowie i t. d. Wybrany Członkiem czynnym dnia 6 grudnia 1890 roku.
Londyn, S. W., 15., Eaton Place.

Dymitr Iwanowicz Mendelejew, były Prof. chemii Uniwersytetu petersburskiego, Dyrektor Izby centralnej dla wag i miar i t. d. Wybrany Członkiem czynnym dnia 31 października 1891.
Petersburg, Zabałkańsky 19.

Henryk Hoyer, Dr. med., Dr. med. honoris causa Uniwersytetu Jagiellońskiego, były zasłużony Profesor Uniwers. warszawskiego. Wybrany Członkiem czynnym dnia 2 maja 1895.
Warszawa, ul. Długa 16.

Juliusz Wilhelm Brühl, Dr. filozofii, Profesor chemii Uniwersytetu w Heidelbergu. Wybrany Członkiem czynnym dnia 17 maja 1900.
Heidelberg, Rohrbacherstrasse 48.

B) Korespondenci.

I. Wydział filologiczny.

Roman Pilat, Dr. filoz., Profesor p. z. języka polskiego i literatury polskiej, Dyrektor Seminaryum filol. dla języka polskiego Uniw. lwowskiego, Członek c. k. Kom. egzamin. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych we Lwowie, Członek honorowy Towarzystwa im. A. Mickiewicza we Lwowie. Wybrany dnia 30 października 1880.
Lwów, ulica Chorążczyzna 16.

JE. Wojciech hr. Dzieduszycki, Dr. filoz., c. k. Konserwator zabytków sztuki, Poseł na Sejm krajowy, Prezes Tow. archeologicznego we Lwowie. Wybrany dnia 12 listopada 1887.
Jezupol w Galicyi.

Adam Kryński, Magister nauk filol.-histor., Profesor gimnazyalny, Redaktor „Prac filologicznych". Wybrany dnia 30 listopada 1889.
Warszawa, Aleje Jerozolimskie 70.

JE. Karol hr. z Brzezia Lanckoroński, c. k. Tajny Radca i Szambelan, dziedziczny członek Izby Panów, Kawaler Orderu Złotego Runa i Kawaler honorowy Orderu maltańskiego, Doktor praw i Doktor filozofii honoris causa Uniwersytetu berlińskiego, Członek

austryackiego Kunstrathu, Kuratoryi austryackiego muzeum artyst. przemysłowego i Muzeum handlowego w Wiedniu, Komisyi centralnej dla zachowania zabytków sztuki w Austryi, Członek korespondent Akademii Umiejętności i Członek honorowy Akademii Sztuk Pięknych i Towarzystwa geograficznego w Wiedniu, Członek Towarzystwa archeologicznego austryackiego w Wiedniu i archeologicznego niemieckiego w Rzymie i Rady nadzorczej Instytutu niemieckiego dla historyi sztuki we Florencyi i t. d. Wybrany dnia 31 października 1891.
Wiedeń, III., Jacquingasse 18.

Ludwik Ćwikliński, Dr. filoz., Szef Sekcyi w c. k. Ministerstwie Wyznań i Oświaty, były Rektor magnific. i Prof. p. z. filologii klasycznej Uniwersyt. lwowskiego, Członek zwycz. c. k. austr. Instytutu archeologicznego w Wiedniu, Członek-korespondent Towarzystwa Przyjaciół nauk w Poznaniu, Korespondent i b. Konserwator c. k. Komisyi central. dla utrzymania zabytków historycz. i artystycznych w Wiedniu, Członek honorowy Towarzystwa filologicznego we Lwowie. Wybrany dnia 9 maja 1893.
Wiedeń, VII., Kirchengasse 41

Józef Kallenbach, Dr. filoz., Dyrektor Biblioteki ord. Krasińskich w Warszawie, b. Prof. p. z. języka i literatury polskiej i b. Dziekan Wydziału filozoficznego Uniwersytetu we Fryburgu szwajcarskim, b. Docent Uniwersytetu Jagiell. Wybrany dnia 9 maja 1893 r.
Warszawa, Krakowskie Przedmieście 5.

Adam Miodoński, Dr. filoz., Prof. p. z. filol. klasycznej Uniwer. Jagiellońskiego, Dyrektor Seminaryum filologicznego Uniw. Jag., Członek c. k. Komisyi egzamin. dla kandydatów na nauczycieli w gimnazyach i szkołach realnych, b. Prof. Uniw. we Fryburgu, b. Dziekan Wydz. filoz. Uniw. Jagiell. Wybrany d. 9 maja 1903.
Kraków, ulica Basztowa 3.

Stanisław Tomkowicz, Dr. filoz., Konserwator zabytków sztuki i przeszłości. Wybrany dnia 4 maja 1894.
Kraków, ulica Podwale 2.

Alwin Schultz, Dr. filoz., Prof. p. z. historyi sztuki niemieckiego Uniwersytetu w Pradze, Kawaler Orderu Żelaznej Korony III kl., Kaw. bawar. Ord. św. Michała III kl., Członek Komisyi rządowej

egzamin. do rysunków, Korespondent c. k. centralnej Komisyi konserwator. w Wiedniu, tudzież c. k. austryackiego Muzeum dla sztuki i przemysłu w Wiedniu, Człon. czeskiego Towarz. do popierania w Czechach niemieckiej umiejęt., sztuki i literatury, Członek kuratoryi Galeryi sztuki w Pradze, Czł. Wydz. Muzeum germańskiego w Norymberdze, Członek honorowy Towarzystwa śląskiego Muzeum staroż., Towarzystwa historyi sztuki i Towarzystwa przemysłowego we Wrocławiu, Korespondent śląskiego Towarz. „für vaterländische Cultur“ i Tow. ślązkiego historycznego we Wrocławiu. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Praga Czeska, Vladislavová ulice 16.

Wilhelm Creizenach, Dr. filoz. Profesor p. z. języka i literatury niemieckiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Dyrektor Seminaryum germanistycznego, Członek c. k. Kom. egzam. dla kandydatów na nauczycieli szkół średnich, były Docent Uniwersytetu w Lipsku. Wybrany dnia 2 maja 1895.

Kraków, ulica Studencka 19.

Karol Ernest Muka, Dr. fil., Prof., gimnazyalny, Komandor i Oficer serbskiego orderu św. Sawy, Kawaler rosyjsk. orderu św. Stanisława, Prezes Wydz. filolog. i etnograficznego „Maćicy Serbskeje“, Redaktor „Časopisa Maćicy Serbskeje“ i „Łužicy“, Członek honorowy łużyckiego Tow. kaznodziejskiego w Lipsku, Członek nadzwyczajny Towarz. nauk. w Zgorzelcu, Członek zagraniczny Akademii Umiejęt. w Pradze, Człon.-korespondent król. serb. Akademii Umiejętności w Belgradzie, Południowo-Słowiańskiej Akad. w Zagrzebiu i Król. czeskiego Towarzystwa Nauk w Pradze. Wybrany dnia 2 maja 1895.

Freiberg w Saksonii, ulica Wosyczańska 6, I.

Jan Bołoz Antoniewicz, Dr. filoz., Profesor p. z. historyi sztuki nowożytnej w Uniwersyt. lwowskim, c. k. Konserwator zabytków sztuki. Wybrany dnia 13 maja 1897.

Lwów, ulica Zielona 7.

Leonard Lepszy, Naczelnik c. k. Urzędu probierczego, właściciel złotego krzyża zasługi z koroną, Korespondent c. k. centralnej Kom. konserwator. w Wiedniu. Wybrany dnia 14 maja 1897 r.

Kraków, ulica Graniczna 9.

Józef Bilczewski, Dr. teologii, Arcybiskup lwowski, b. Profesor p. z. dogmatyki szczegółowej Uniwersytetu lwowskiego, Członek-koresp. rzymskiej Akademii archeol., Członek c. k. kraj. Rady szkolnej. Wybrany dnia 17 maja 1900.
Lwów.

Zygmunt Winter, Dr. filozofii, c. k. Radca szkolny, Prof. c. k. gimnazyum w Pradze, Człon. Akademii Umiejętności w Pradze, Człon. Król. czeskiego Towarzystwa naukowego w Pradze. Wybrany d. 17 maja 1900.
Praga-Vinohrady, Táborska ul. 88.

Maryn Stepanovic Drinov, Dr. filologii, Prof. zwyczajny filologii słowiańskiej Uniwersytetu w Charkowie, były Minister oświaty i spraw duchownych w Bułgaryi. Wybrany dnia 17 maja 1900.
Charków, Uniwersytet.

Hieronim Rafał Łopaciński, Profesor gimnazyalny w Lublinie. Wybrany dnia 17 maja 1900.
Lublin, Krakowskie Przedmieście, dom Zinkiewicza.

Jan Czubek, Radca szkolny, Profesor c. k. gimnazyum św. Anny w Krakowie. Wybrany dnia 13 maja 1902.
Kraków, ulica Biskupia 8.

Jerzy hr. Mycielski, Dr. filozof., Profesor p. n. historyi sztuki Uniwersytetu Jagiellon., Oficer król. ord. Włoskiej Korony, Prezes „Towarzystwa opieki nad polskimi zabytkami sztuki i kultury“, Redaktor „Przeglądu Polskiego“. Wybrany dnia 13 maja 1902.
Kraków, Rynek główny 44.

Bronisław Ignacy Kruczkiewicz, Dr. filozof., Profesor p. z. filologii klasycznej i Dyrektor Seminaryum i Proseminaryum filologicznego Uniwersytetu lwowskiego, Członek i Dyrektor c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych we Lwowie, Dyrektor c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatek zawodu nauczycielskiego w liceach żeńskich we Lwowie, b. Dziekan i Rektor magnif. Uniw. lwow., Prezes Towarzystwa filologicznego we Lwowie. Wybrany dnia 13 maja 1902.
Lwów, ulica Kampiana 9.

Gustaw Bauch, Dr. filozofii, Profesor gimnazyalny. Wybrany dnia 13 maja 1902.
Wrocław, I., Ohlau-Ufer 32a.

Maryan Zdziechowski, Dr. filozofii, Profesor tyt. nadzwyczajny Uniwersytetu Jagiellońskiego dla filologii słowiańskiej i historyi literatury powszechnej nowszych czasów. Wybrany d. 13 maja 1902 [1]).
Kraków, ul. Garbarska 7.

Włodzimierz Demetrykiewicz, Dr. praw, c. k. Konserwator zabytków starożytnych, Kustosz Muzeum antropologiczno-archeologicznego Akademii, Kawaler Orderu Franciszka Józefa, Członek zwyczajny Towarzystwa antropologicznego w Wiedniu i Towarzystwa starożytników w Królewcu. Wybrany dnia 11 maja 1903 [2]).
Kraków, ul. Studencka 6.

---

[1]) Maryan Zdziechowski ur. w Nowosiółkach (gub. Mińskiej) w roku 1861. Studya gimnazyalne ukończył w Mińsku w 1879 r., uniwersyteckie odbywał w Petersburgu i w Dorpacie; w r. 1883 otrzymał stopień kandydata filologii słowiańskiej w Dorpacie, a w 1880 r. uzyskał doktorat filozofii w Krakowie. W r. 1894 został docentem filologii słowiańskiej na Uniwersytecie w Krakowie, w 1897 r. rozszerzono mu „veniam legendi“ na historyą literatury powszechnej czasów nowszych; w r. 1899 otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego.

Ogłosił drukiem następujące prace: 1) Mesyaniści i Słowianofile. (Kraków, 1888, stronic 388). — 2) Byron i jego wiek. Tom I. (Kraków, 1894, str. 447). — 3) Byron i jego wiek. Tom II. (Kraków, 1897, str. 686). — 4) Szkice literackie. (Warszawa, 1900, str. 339). — 5) Odrodzenie Chorwacyi w w. XIX. (Kraków, 1902, str. 217).

Prócz tego ogłosił szereg drobniejszych prac treści literackiej i politycznej w „Przeglądzie Polskim“, „Czasie“ i „Kraju“.

[2]) Włodzimierz Józef Demetrykiewicz urodził się 9 września r. 1859 w Złoczowie. Nauki gimnazyalne odbywał w Rzeszowie i Tarnowie. Ukończywszy wydział prawniczy na Uniwersytecie Jagiellońskim uzyskał w r. 1884 stopień doktorski.

Następnie aż do r. 1891 studyował na wydziałach filozoficznych Uniwersytetów w Krakowie i Wiedniu. W r. 1887 zamianowany został członkiem-korespondentem c. k. Komisyi centralnej w Wiedniu dla badania i konserwacyi zabytków sztuki. W r. 1888 zaproszony na członka Komisyi historyi sztuki Akademii Umiejętności. Od r. 1893—95 był sekretarzem tej Komisyi. W r. 1888 powołany również na członka b. Komisyi archeologicznej Akad. Umiej. W r. 1890 wybrany sekretarzem Grona Konserwatorów zabytków w Galicyi zachodniej sprawował ten urząd do r. 1895. W r. 1891 mianowany c. k. rządowym Konserwatorem zabytków w Galicyi. W r. 1894 zaproszony na członka Komisyi antropologicznej Akademii Um. a wkrótce potem zamianowany kustoszem Muzeum antropologiczno-archeologicznego Akademii. W r. 1896 wybrany sekretarzem działu antropolo-

giczno-archeologicznego Komisyi antropol. Akademii Umiej. W latach 1899 i 1900 odbył większe podróże naukowe do Niemiec, Danii, Szwecyi, Rosyi i Węgier.

Ogłosił drukiem: 1) „Vorgeschichte Galiziens“ w dziele Österreichisch-Ungarische Monarchie in Wort u. Bild. Tom Galicya r. 1897. 2) Konserwatorstwo zabytków archeologicznych. Rzecz ze stanowiska dziejów kultury i nauki porównawczej prawa. Kraków 1883. 3) Korony bronzowe przedhistoryczne znalezione na obszarze ziem dawnej Polski. Kraków 1900. 4) Ceramika przedhistoryczna z półksiężycowemi uchami (ansa lunata vel cornuta) w Polsce. Kraków 1901. 5) Groty wykute w skałach Galicyi wschodniej pod względem archeologicznym. Kraków 1903. 6) Kurhany w Przemyskiem i Drohobyckiem. Kraków 1897. 7) Cmentarzyska i osady przedhistoryczne w okolicy Tarnobrzega i Rozwadowa nad Sanem. Kraków 1897. 8) Neolityczne groby szkieletów t. zw. siedzących (Hockergräber) w Przemyskiem i Krakowskiem. Kraków 1898. 9) Wykopaliska w Jadownikach Mokrych i Gorzowie oraz inne ślady epoki La Tène w Galicyi zachodniej. Kraków 1898. 10) Poszukiwania archeologiczne w powiecie Trembowelskim. Kraków 1900. 11) O stylach zabytków Krakowa. Kraków 1891. 12) Das Renaissance-Grabmal der Gräfin Barbara Tarnowska in der Domkirche von Tarnów. (Mittheilungen der k. k. Central-Commision f. Kunst- u. histor. Denkmale. Wien 1893 XIX. 72). 13) Le miroire de Sapohow (A. Sapohowoi Tükör) w wydawnictwie węgierskiej Akademii Um. Archaeologiai Ertesitö 1894, grudzień. 14) Gothische Chorgestühle in der Bernhardiner-Kloster-Kirche zu Tarnów (Mittheil. d. k. k. Central-Commision f. Kunst- u. histor. Denkmale. Wien 1896. XXII. 59. 15) Das gemeinsame Renaissance-Grabdenkmal der zwei Grafen Tarnowski in der Domkirche von Tarnów (Mittheil. d. k. k. Centr.-Commiss. f. Kunst- u. hist. Denkm. Wien 1897. XXIII. 46). 16) Kamienica t. zw. św. Jacka czyli „Zerwikaptur“ w Krakowie. Kraków 1885. 17) Opis kościołów, Wawelu, Sukiennic i innych starożytnych gmachów Krakowa. Rozdział w „Przewodniku“ wydanym pod redakcyą prof. Dra J. Rostafińskiego. Kraków 1891. 18) Renaissance-Grabkapelle und Grabdenkmäler der Adelsfamilie Ligęza bei der Pfarrkirche zu Boleslaw und Renaissance-Messkelch daselbst (Mittheil. d. k. k. Centr.-Commiss. f. Kunst- u. hist. Denkm. Wien 1896. XXII. 58). 19) Führer durch die Kunstdenkmäler der Stadt Krakau. Kraków 1888. 20) Opieka prawna w Austryi dla zabytków sztuki i pomników historycznych ze szczególnem uwzględnieniem stosunków Galicyjskich. Kraków 1885. 21) Konserwatorstwo zabytków w Galicyi i kwestya jego zasadniczej reformy. Lwów 1890. 22) Kongres konserwatorski w Krakowie w r. 1888. (Przegląd polski z r. 1888). 23) Zaniedbanie finansowe galicyjskich pomników historycznych. Kraków 1886. 24) Über die gesetzlichen Mittel zur Kräftigung und Hebung der amtlichen Stellung der Organe zur Erhaltung der Denkmale in Österreich (referat na zjeździe

Jan Michał Rozwadowski, Dr. filozofii, Prof. p. n. językoznawstwa porównawczego w Uniwersytecie Jagiellońskim. Wybrany dnia 11 maja 1903[1]).

Kraków, ulica Studencka 8.

---

konserwatorów austryackich w Krakowie r. 1888 drukowany w: Protocolle über die IV. Conservatoren-Conferenz in Krakau. Wien 1889. 53). 25) Warunki pracy naukowej na polu archeologii przedhistorycznej w Polsce i kwestya ich zasadniczej poprawy. (III. zjazd historyczny 1900). 26) Indeks szczegółowy analityczny do V. tomów Sprawozdań Komisyi historyi sztuki r. 1891 i 1896.

Oprócz tego opisy licznych zabytków sztuki znajdują się w Sprawozdaniach z wycieczek archeologicznych po Galicyi zachodniej (w Tece konserwatorskiej r. 1900 w sprawozdaniach z posiedzeń Grona Konserwatorów).

Na życzenie Rady szkolnej krajowej we Lwowie opracował szczegółowy projekt „Tablicy ściennej typów wykopalisk przedhistorycznych w Galicyi". Rzecz ta aprobowana już przez c. k. Komisyę centralną dla zabytków w Wiedniu i przez c. k. Ministerstwo oświaty, jeszcze nie jest publikowana.

Wreszcie należy nadmienić, że na wezwanie marszałka Zyblikiewicza opracował szczegółowy projekt reformy konserwatorstwa zabytków w Galicyi nigdy drukiem nieogłoszony (porów. „Przegląd sądowy i administracyjny Lwowski" z r. 1886 Nr. 32 str. 255 i Przewodnik bibliogr. Wisłockiego r. 1886 str. 182).

[1]) Jan Michał Rozwadowski ur. d. 7 grudnia 1867 w Czarnej w Galicyi. Studya gimnazyalne i uniwersyteckie odbył w Krakowie w latach 1878—1888/9, gdzie też w r. 1891 uzyskał stopień doktora filozofii. Dalsze studya w Lipsku i Gryfii. W r. 1897 habilitował się w Uniwersytecie Jagiellońskim jako docent językoznawstwa indoeuropejskiego, a w r. 1899 został mianowany profesorem nadzwyczajnym.

Ogłosił drukiem: 1) De modo ac ratione qua historici Romani numeros, qui accurate definiri non poterant, expresserint. Kraków 1887 (Rozprawy Wydz. filol. XIII). — 2) Zu Plautus Captivi Prol. Wiener Studien XIII, 1891. — 3) Łacińskie słowa pochodne na — *tāre*. Kraków 1893 (Rozprawy Wydz. filol. XXI). — 4) Der demonstrative Pronominalstamm *ol*. (Indogerm. Forschungen III, 1894.) — 5) Zu den slavischen Iterativa (Indogerm. Forschungen IV, 1894). — 6) Das angebliche idg. Praesens *sizdō* (Beiträge zur Kunde idg. Sprachen, XXI, 1895). — 7) Universitas linguarum Litvaniae... denuo edidit indicem verborum adiecit. Kraków 1896. — 8) Der litauische Akcent in der Universitas (Indogerm. Forschungen VII, 1896). — 9) Quaestiones grammaticae et etymologicae. Kraków 1897. (Rozprawy Wydz. filol. XXV). — 10) Drobná pozorování k mluvě Plautově

Stanisław Jan Schneider, Profesor c. k. gimnazyum V. we Lwowie, Wiceprezes Towarzystwa filologicznego we Lwowie. Wybrany dnia 11 maja 1903[1]).

Lwów, ulica Jana Zamojskiego 4.

I. Cislovky. (České Muzeum filol. IV, 1898). — 11) Quaestionum grammaticarum atque etymologicarum series altera. Rozprawy Wydz. filol. XXVIII, 1899). — 12) Ze studyów nad nazwami rzek słowiańskich (1. Świsłocz, Świślina. 2. Brda. 3. Warta. 4. Mień, Mienia, Miana. 5. Mroga): Almae matri Jagellonicae qui ab ipsa multa olim in litteris perceperant quinque saecula feliciter peracta hoc munusculo oblato gratulantur. Leopoli 1900) — 13) Mapa języka litewskiego w gubernii wileńskiej z objaśnieniami. Materyały i prace Komisyi językowej Akademii Umiejętności w Krakowie I. 1. 1901, mapa i str. 89—93). — 14) Szkic wymowy (fonetyki) polskiej. (Tamże, str. 95—114). — 15) Język literacki a mowa żywa. (Poradnik Językowy II, 1902, str. 17—22). — 16) De morte prologus i żale konającego. (Mater. Kom. język. I. 2. 1903, str. 177—206). — 17) Uwagi o dyftongach *ię, uǫ* w południowo-zachodniem narzeczu białoruskiem. (Tamże str. 207—220). — 18) Język rękopiśmiennej reguły żeńskiej klasztorów ordinis Praemonstratensis z r. 1540. (Tamże, str. 291—312). — 19) Etymologica (1. Pol. rdzeń, rdest i łat. rōbur, rōbustus. — Ros. rjabinóvaja nočʼ. 2. Osc. verreiiaí 'civitati', vereias 'civitatis') (Eos VIII 1902 str. 99—1902).

[1]) Stanisław Jan Schneider urodził się 23 stycznia 1858 r. we Lwowie. Studya gimnazyalne odbył we Lwowie i Tarnopolu, uniwersyteckie we Lwowie i Wiedniu. Zamianowany zastępcą nauczyciela w c. k. gimn. w Przemyślu r. 1881, otrzymał tamże posadę rzeczywistego nauczyciela w r. 1888, tytuł c. k. profesora w r. 1891, a w r. 1894 przeniósł się do gimn. V. we Lwowie. W r. 1902/3 przebywał dla celów naukowych w Berlinie.

Ogłosił drukiem: 1) Ustępy z poetów starożytnych w przekładzie rymowanym (W sprawozdaniu dyrekcyi gimn. w Przemyślu 1888, str. 49). 2) Zaginiony biograf Peryklesa (W sprawozdaniu dyrekcyi gimn. w Przemyślu 1891, str. 41). 3) Studya nad Politeją ateńską Arystotelesa (Przewodnik nauk. i liter. 1893). 4) Arystoteles o Drakoncie (Eos 1894, str. 59—63). 5) Isokrates wobec Politei ateńskiej Arystotelesa (Rozpr. Wydz. filol. Akad. Umiej. 1895, str. 292—316). 6) Utajona polemika Herodota z Protagorasem (Eos 1895, str. 13—19). 7) Dwie Politeje ateńskie (Eos 1895, str. 20—27). 8) Jak trzeba czytać: νεώτερος czy νωθρότερος w Ἀθηναίων πολιτεία roz. 26? (Eos 1895, str. 177—183). 9) O komentarzach do szkolnych wydań autorów greckich i rzymskich (Muzeum 1895, str. 725—728). 10) Czy mądrości i cnoty można nauczyć? Bezimienna rozprawka z połowy w. V. przed Chr. (Rozpr. Wydz. filol. Akad. Umiej. 1896, str. 1—30). 11) Ślady

2. Wydział historyczno-filozoficzny.

Emanuel Henryk de Noailles, margr., Ambasador franc. w Berlinie. Wybrany dnia 7 lipca 1873.
Berlin.

JE. Leonard Piętak, Dr. praw., c. k. Minister, b. Profesor p. z. prawa rzymskiego, tudzież austr. prawa handlow. i wekslowego Uniwersyt. lwowskiego, b. Prezes c. k. rządowej Komisyi egzam. oddziału prawno-historycznego i Człon. tejże w oddziale sądowym, Członek Rady miejskiej król. stoł. miasta Lwowa, Poseł do Rady

---

polemiki sofistycznej u Herodota i Tucydydesa (Eos 1896, str. 49—59). 12) Pośrednie wzmianki o Tucydydesie starszym (Eos 1896, str. 60—63). 13) Kilka szczegółów o Prodykosie i jego pesymizmie (Muzeum 1896, str. 359—368). 14) Socyologiczne poglądy dwóch Antyfontów (Rozpr. Wydz. filol. Akad. Umiej. 1897, str. 361—388). 15) Silni i słabi w teoryi Sokratesa (Muzeum 1897). 16) Dwie etyki w „Antygonie" Sofoklesa (Eos 1897, str. 21—36). 17) Sofista Antyfont jako psychiatra (Eos 1897, str. 129—136). 18) Mickiewicz jako filolog (Muzeum 1898, str. 410—416). 19) Horacyusza oda IV, 4. a Mickiewiczowskie „czterdzieści i cztery" (Eos 1898/9, str. 62—64). 20) Filologia w obradach ankiety (Muzeum 1899, str. 255—273). 21) Wychowawcze zasady w wieku Peryklesa (Muzeum 1899). 22) „Wyobrażenia orfickie" i „Ewolucyonizm". Rozdziały z większej całości (Eos 1900, str. 75—91). 23) Studya filologiczne nad rozwojem oświaty greckiej w V. wieku przed Chr. (Rozpr. Wydz. filol. Akad. Umiej. 1901, str. 1—103). 24) Wzmianki Platona o Orfeuszu (Eos 1901, str. 72—83). 25) Dwa hymny anonimowe do Dyonizosa i do Apollina (Księga pamiątkowa dla prof. Dra L. Ćwiklińskiego. Lwów 1902, str. 14). 26) Nowe poglądy na cywizacyę grecką (Muzeum 1902, str. 1—14 i 88—96). 27) Pogląd Wilamowitza na greckość (Muzeum 1902, str. 166—174). 28) Normatywna czy eksplikatywna metoda w gimnazyalnej nauce greczyzny? (Muzeum 1902, str. 269—274). 29) Etyka Demokryta a mowca Antyfont (Eos 1902, str. 54—64). 30) Kultura babylońska a Stary Testament, w stosunku do kultury greckiej (Muzeum 1903, str. 407—419). 31) Über den Ursprung des Dionysoskultes (Wiener Studien 1903). 32) O pochodzeniu kultu Dyonizosa (W sprawozdaniu dyrekcyi gimn. V. we Lwowie 1903).

Nadto ogłosił sto kilkanaście recenzyi i sprawozdań w „Muzeum", „Kwartalniku historycznym" i „Eos"; prócz tego referaty z swych prac w biuletynach Akademii Umiejętności i autoreferaty w „Przeglądzie filozoficznym".

Państwa i Sejmu krajowego z miasta Lwowa. Wybrany dnia 19 listopada 1883.
Wiedeń, I., Grillparzerstrasse 14.

Władysław Ochenkowski, Dr. fil., Prof. p. z. ekonomii politycz. Uniwersyt. lwowskiego, b. Prof. Akademii w Monasterze, tudzież Uniw. w Jenie. Wybrany dnia 24 listopada 1888.
Lwów, ulica Słowackiego 18.

Tadeusz Pilat, Dr. praw, c. k. Radca Dworu, Prof. p. z. statystyki, nauki administracyi i austryackiego prawa administr. Uniw. lwowskiego, Członek Wydziału krajowego i Zastępca Marszałka kraj. w Wydziale, Członek c. k. rządowej Komisyi egzam. oddziału nauk politycznzch, Wiceprezes tejże Komisyi w oddziale prawno-historycznym, Członek-korespondent c. k. centralnej Komisyi statyst. w Wiedniu, Członek międzynarodowego Instytutu statystycznego, Wiceprezes c. k. galicyjskiego Towarz. gospodar., Członek austr. Rady kolejowej, Członek austryac. Rady rolniczej i Rady urzędu statystyki pracy, Członek krajowej Komisyi rolniczej, Członek Rady wykonawczej „Macierzy Polskiej“, Poseł na Sejm kraj. Wybrany dnia 24 listopada 1888.
Lwów, ulica Mochnackiego 23.

Maksymilian Perlbach, Dr. filoz., b. Profesor, Dyrektor oddziału król. Biblioteki w Berlinie. Wybrany dnia 9 maja 1893.
Berlin, W. 50, Regensburgstr. 30.

Paweł Pierling, Kapłan T. J., Doktor honoris causa Uniwersytetu w Dorpacie, Członek Towarz. archeologicznego w Moskwie. Wybrany dnia 9 maja 1893.
Paryż, rue de Rivoli, 212.

Antoni Prochaska, Dr. filozofii, Adjunkt Archiwum krajowego we Lwowie. Wybrany dnia 9 maja 1893 r.
Lwów, ulica Teatyńska 11.

Aleksander Semkowicz, Dr. filozofii, Dyrektor Biblioteki Uniw. lwowskiego. Wybrany dnia 9 maja 1894.
Lwów, ulica Zyblikiewicza 4.

Aleksander Rembowski, Dr. fil., Magister prawa i administracyi,

Redaktor wydawnictwa Biblioteki Ord. Krasińskich. Wybrany dnia 4 maja 1894.

Warszawa, Krakowskie Przedmieście 5.

Michał Hruszewski, Magister historyi ruskiej, Profesor p. z. hist. powszechnej z wykładem ruskim Uniwersyt. lwowskiego, Prezes Towarzystwa Naukowego im. Szewczenki we Lwowie, Dyrektor Sekcyi historycznej i Komisyi archeologicznej tegoż, Członek czynny lub honorowy kilku stowarzyszeń naukowych. Wybrany dnia 3 maja 1895.

Lwów, Zofiówka, willa własna.

Józef Milewski, Dr. praw, Prof. p. z. ekonomii politycz. Uniwer. Jagiellońskiego, Członek korespon. Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, b. Poseł do Rady Państwa i Poseł na Sejm krajowy, Wiceprezes Tow. Rolniczego w Krakowie. Wybrany dnia 12 maja 1896.

Kraków, ulica Krupnicza 13.

Bronisław Łoziński, Dr. praw, Kawaler Orderu Żelaznej Korony, c. k. emerytow. Radca Namiestnictwa. Wybrany dnia 12 maja 1896.

Lwów, ulica Ossolińskich 3, parter.

Ernest Till, Dr. praw, Prof. p. z. austryackiego prawa cywilnego na Uniwer. lwowskim, Redaktor „Przeglądu prawa i administr.“. Wybrany dnia 14 maja 1897.

Lwów, ulica Pańska 4.

Bronisław Dembiński, Dr. filoz., Prof. p. z. historyi powszechnej na Uniw. lwowskim, b. Dziekan, Dyrektor Seminaryum historycz. dla historyi powszechnej, Członek c. k. Komisyi egzaminac. dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych we Lwowie, b. Docent Uniw. Jagiell. w Krakowie, Członek-korespon. Tow. Przyjaciół Nauk w Poznaniu. Wybrany dnia 17 maja 1900.

Lwów, ulica Mickiewicza 10.

Ludwik Finkel, Dr. filozofii, Profesor p. z. historyi austryackiej na Uniwersytecie lwowskim, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych we Lwowie, Członek-korespondent Muzeum Narodowego w Rapperswylu, Przewodniczący Rady Wykonawczej Macierzy

Polskiej, c. k. Konserwator sekcyi II i członek Kollegium rzeczoznawców dla literatury. Wybrany dnia 17 maja 1900.
Lwów, ulica św. Mikołaja 9.

Iwan Andrzejewicz Linniczenko, Dr. filozof., Radca stanu, Profesor zw. historyi rosyj. na Uniwersytecie w Odessie, Członek ces. Towarzystwa archeologicznego, Tow. historycznego, Tow. miłośników, przyrodoznawstwa i antropologii i Tow. miłośników ruskiej literatury w Moskwie, Członek ces. Towarzystwa historyi i starożytności i Tow. historyczno-filolog. w Odessie, oraz Członek wielu innych Towarzystw naukowych. Wybrany dnia 17 maja 1900.
Odessa, Uniwersytet.

Jaromir Čelakovský, Dr. praw, Profesor p. z. prawa czeskiego na Uniwersytecie czeskim w Pradze, Członek zwycz. Król. Towarzystwa nauk. czeskiego i czeskiej Akademii Umiejętności w Pradze, Dyrektor Archiwum król. głów. m. Pragi, Poseł na Sejm Królestwa czeskiego, Doctor honoris causa Uniwersytetu w Petersburgu, Członek-koresp. Instytutu francuskiego (Académie des sciences morales et politiques) w Paryżu, Członek krajowej Komisyi historycznej, Członek zwycz. c. k. Rady archiwalnej we Wiedniu, c. k. Konserwator, Obywatel honor. kilku miast etc. Wybrany dnia 13 maja 1902.
Praga, Kralovská ul. 580.

Wiktor Czermak, Dr. filozofii, Profesor p. n. historyi powszechnej i austryackiej Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli w szkołach gimnazyalnych i realnych, Docent historyi powszechnej i cywilizacyi w Akademii Sztuk pięknych w Krakowie. Wybrany dnia 13 maja 1902.
Kraków, ulica Graniczna 7.

Stanisław Krzyżanowski, Dr. praw i filozofii, Profesor p. z. nauk pomocniczych historycznych i historyi średniowiecznej w Uniwersytecie Jagiellońskim, Dyrektor archiwum aktów dawnych m. Krakowa, Paleograf-archiwista Stolicy Św., Członek-korespondent Towarzystwa Przyjaciół nauk w Poznaniu i c. k. Komisyi centralnej dla badania i zachowania zabytków sztuki i pomników historycznych w Wiedniu, Prezes Towarzystwa miłośników historyi

i zabytków Krakowa, Sekretarz Grona Konserwatorów Galicyi zachodniej. Wybrany dnia 13 maja 1902 r.
Kraków, ulica Wielopole 11.

Karol Potkański, Dr. filozofii, Profesor p. n. historyi powszechnej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany dnia 13 maja 1902.
Kraków, ulica Wolska 17.

Mikołaj Iwanowicz Kariejew, Dr. powszechnej historyi, Radca stanu, b. profesor na uniwersytetach w Warszawie i Petersburgu, obecnie prof. historyi w Cesarskiem Aleksandrowskiem Liceum i na Wydziale ekonomicznym Petersburskiej Politechniki, Prezes Towarzystwa historycznego przy Petersburskim Uniwersytecie, oraz Członek wielu innych Towarzystw naukowych w Rosyi i za granicą. Wybrany dnia 13 maja 1902 [1]).
Petersburg, Wasiljewskij Ostrow, 10 linja, Nr. 9.

---

[1]) Mikołaj Iwanowicz Kariejew urodził się w Moskwie w r. 1850. Studya gimnazyalne i uniwersyteckie odbył w Moskwie. W r. 1879 otrzymał stopień magistra, w r. zaś 1884 doktora powszechnej historyi w moskiewskim Uniwersytecie. Od r. 1879 do końca r. 1884 wykładał jako nadzwyczajny profesor na Uniwersytecie w Warszawie, w r. 1885 przeniósł się do Petersburga, gdzie wykładał na Uniwersytecie (jak docent prywatny, nadzwyczajny i zwyczajny profesor w latach 1885—1899); w Cesarsk. Aleksandr. Liceum (od r. 1885 po dziś dzień), na Wyższych Kursach dla kobiet (do 1899) i na Wydziale ekonomiczn. Politechniki (od r. 1902, gdzie też pozostaje).

Ogłosił drukiem: I. Z zakresu historyi: 1) Krestjanie u krestjanskij wopros wo Francii w posledniej czetverti XVIII. wieka. 1879. (Jest przekład francuski: Les paysans et la question paysane en France dans le dernier quart du XVIII. siècle. Paris 1899). 2). Oczerk istorii francuzskich krestjan. Warszawa 1881. 3) Oczerk istorii reformacionnago dwiżenija i katoliczeskoj reakcii w Polsze. Petersburg 1886. 4) Istoriczeskij oczerk polskago sejma. Moskwa 1888. (Jest polski przekład). 5) Padienije Polszi w istoriczeskoj literaturie. Petersburg 1889. (Jest polski przekład). 6) Polskija reformy XVIII. wieka. Petersb. 1889. 7) Najnowszy zwrot w historyografii polskiej. Petersb. 1888. 8) Causes de la chute de la Pologne. Vevey. 1893. 9) Istoria zapadnoj Europy w nowoje wremia. Pięć tomów. Petersb. 1892—1899. 10) Uczebnaja kniga drewniej istorii. Petersb. 1901. 11) Uczebnaja kniga istorii srednich wiekow. Petersb. 1900. 12) Uczebnaja kniga nowoj istorii. Petersb. 1900. 13) Gławnyja obobszczenija wsemirnoj istorii. Petersb. 1903. 14) Gosudarstwo-gorod anticznago mira. Petersb. 1903.

X. Jan Fijałek, Dr. teologii i prawa kanonicznego, Profesor p. z. historyi kościelnej w Uniwersytecie lwowskim, b. docent Uniw. Jagiell., Paleograf-archiwista Stolicy św., Członek-korespondent c. k. Komisyi centralnej dla badania i zachowania zabytków sztuki i pomników historycznych w Wiedniu. Wybrany dnia 11 maja 1903[1]).

Lwów, ulica Pułaskiego 4.

Nadto z zakresu historyi ogłosił szereg artykułów i recenzyi w różnych czasopismach i pomiędzy niemi we lwowskim „Kwart. historycz." referat „O studyach z zakresu historyi zachodniej w Europie" (1901).

II. Z zakresu filozofii historyi oraz socyologii: 1) Osnownyje woprosy fiłosofii istoryi. Moskwa 1884. Rozprawa doktorska. 2) Suszcznost' istoriczeskago processa i rol licznosti w istorii. Petersb. 1890. (Trzeci tom poprzedniego dzieła). 3) Istoriko-fiłosowskije i sociołogiczeskije etiudy. Petersb. 1895. 4) Staryje i nowyje etiudy ob ekonomiczeskom materializmie. Petersb. 1896. 5) Wwedienije w izuczenije sociołogii. Petersb. 1897. 6) Fiłosofija kulturnoj i socialnoj istorii nowago wremieni. 1893.

Nadto szereg artykułów w różnych czasopismach.

III. Z zakresu popularnej publicystyki dla młodzieży: 1) Pisma k uczaszczejsia mołodioży o samoobrazowanii. Petersb. 1894. (Jest w przekładzie polskim). 2) Biesiedy o wyrabotkie mirosozercanija. Petersb. 1895. 3) Myśli ob osnowach nrawstwennosti. Petersb. 1896. 4) Myśli o suszcznosti obszczestwennoj diejatielnosti. Petersb. 1895. 5) Wybor fakulteta i prochożdienije uniwersitetskago kursa. Petersb. 1898.

Nadto prof. Kariejew jest redaktorem „Istoriczeskago obozrienija" i działu historicznego w rosyjskiej enncyklopedyi, wydawanej przez Brockhausa i Jefrona (1890—1903), gdzie umieścił dużo własnych artykułów z dziedziny historyi, socyologii i filozofii historyi.

[1]) X. Jan Fijałek urodził się dnia 8 maja 1864 w Pogwizdowie, do szkół uczęszczał w Bochni, wyższe gimnazyum ukończył u św. Anny w Krakowie 1883, studya teologiczne rozpoczęte w Tarnowie odbył w Uniw. Jagiell. Wyświęcony na kapłana w r. 1887, kształcił się dalej w Rzymie, gdzie otrzymał doktorat prawa kanon. w Liceum papieskiem św. Apolinarego i dyplom palegrafa-archiwisty Stolicy św. w Szkole watykańskiej paleograficznej (1889), przydzielonym będąc w tym czasie do Expedycyi rzymskiej Akad. Umiej. Stopień doktora św. teologii uzyskał w Uniw Jagiell. r. 1891, gdzie też w r. 1893 rozpoczął wykłady historyi kościelnej zrazu jako suplent, następnie jako habilitowany docent prywatny; w r. 1896 został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w r. 1899 zwyczajnym tegoż przedmiotu w Uniwersytecie lwowskim.

Ogłosił drukiem: 1) Najnowsze wydawnictwa paleograficzne (Przegląd powszechny, 1888). 2) Działalność Grzegorza W. we Włoszech. W 1300 rocznicę jego wstąpienia na Stolicę apost. (tamże, 1890). 3) Nowy podział dziejów Kościoła (Przegląd katol. Warszawa, 1890 nr. 28). 4) O przysiędze pierwszych chrześcijan (tamże, 1891 nr. 8). 5) Średniowieczne statuta synodalne dyecezyi włocławskiej (tamże, 1892 nr. 52). 6) O tytułowaniu się biskupów polskich w wiekach średnich przez wyrazy „Dei et apostolicae sedis gratia“ (Przew. nauk. i liter. 1893). 7) Śmierć św. Wacława 28 września 935 roku. Ustęp z dziejów Kościoła. (Lwów 1893). 8) Wydawnictwa z archiwów kościelnych. Z okazyi książki o klasztorze OO. Reformatów w Krakowie. (Kraków 1893). 9) Średniowieczne ustawodawstwo synodalne biskupów polskich. I. Życie i obyczaje kleru w Polsce średniowiecznej na tle ustawodawstwa synodalnego (Rozpr. Wydz. histor.-filoz. Akad. Umiej. t. XXX. 1893). 10) Ustalenie chronologii biskupów włocławskich (Przew. nauk. i liter. i w osob. odb., Kraków 1894). 11) Nieznany wiersz Hozyusza z r. 1527 (Przegląd polski z r. 1894). 12) Zabiegi Polski o kanonizacyę św. Jacka („Czas“, nr. 193, 195 i 196, z r. 1894). 13) Biskup z Rusi na stolicy krakowskiej. Wspomnienie historyczne w sześćsetną rocznicę („Czas“, nr. 40 i 42, 1895). 14) Mahnschreiben des päpstlichen Legaten in Polen Zacharias Ferreri an Martin Luther 20 Mai 1520 (Histor. Jahrbuch, zesz. II. 1894). 15) Über das wahre Jahr der Erstlingsausgabe des grossen Katechismus des sel. Petrus Canisius (tamże, zesz. IV, 1896). 16) Geneza bajki o papieżycy Joannie (Kwart. histor., zesz. III, 1895). 17). Zamierzona osada zakonu „kapuciańskiego“ w pałacu spiskim na rynku w Krakowie 1683/5 (tamże, zesz. II. 1896). 18) Średniowieczne biskupstwa Kościoła wschodniego na Rusi i Litwie (Biskupstwa greckie w ziemiach ruskich) na podstawie źródeł greckich (tamże, zesz. III, 1896 i zesz. I. 1897). 19) Bessaryon i Kallimach oraz współcześni Polacy w Rzymie (Eos, zesz. I, 1897). 20) Przegląd literatury historyi średniowiecznej (Kwart. histor., zesz. III. 1898). 21) Polonica średniowieczne według badań niemieckich w 1897 i 1898 (Przegląd polsk. z paźdz. 1898). 22) Mathias von Liegnitz („Katholik“ z kwiet. 1898).

Z okazyi jubileuszu Uniw. Jagiell. 1900 r. wydał: 23) Studya do dziejów Uniwersytetu krakowskiego i jego wydziału teologicznego w XV. wieku. W pięćsetną rocznicę założenia Wydziału teolog. w Krakowie 1897 (Rozpr. Wydz. filolog. Akad. Umiej. tom XXIX, 1898). 24) O początkach i znaczeniu Uniw. krakow. w XIV/XV. w. Odczyt inauguracyjny wygłoszony przy rozpoczęciu r. szk. w Uniw. lwowsk. r. 1899 (w Księdze pamiątk. Uniw. lwow. dla Uniw. krakow., 1900). 25) Mistrz Jakób z Paradyża i Uniwersytet krakowski w okresie soboru bazylejskiego. Wydan. Akad. Umiej. w Krakowie z funduszu ś. p. Czabana (nagrodzone na konkursie ś. p. biskupa Krasińskiego) 1900, 2 tomy. 26) Wiek pierwszy, wiek złoty... (Przyjaciel młodzieży, nr.

Aleksander Hirschberg, Dr. filozofii, Profesor p. n. historyi polskiej Uniwersytetu lwowskiego, Kustosz Zakładu narodowego im. Ossolińskich, Prezes Towarzystwa Oświaty ludowej. Wybrany dnia 11 maja 1903[1]).
Lwów, ul. Ossolińskich 11.

11, 1900). 27) Nasza nauka krakowska o niepokalanem poczęciu N. P. Maryi w wiekach średnich (Przegl. polsk. z czerwca 1900). 28) Polonia apud Italos scholastica. Saeculum XV. Fasc. I. (w Munera saecularia univ. Cracov. Vol. V, 1900). 29) O archidyakonach pomorskich i urzędnikach biskupich w archidyakonacie pomorskim dyecezyi włocławskiej w XII—XV. w. (Rocznik Towarz. naukow. w Toruniu. Roczn. VI. z r. 1899 poświęc. Uniw. Jagiell.).

Ostatnie prace: 30) Jan Argyropul i promocya jego doktorska w Padwie w lipcu 1444 r. Przyczynek do dziejów humanizmu włoskiego w XV. w. (Rozpr. Wydz. filolog. Akad. Umiej. t. XXXIV, 1902). 31) Z dziejów humanizmu w Polsce: I. Niemcy w uniw. krak. w XV. i XVI. w. Z powodu dzieła K. Morawskiego: Historya Uniw. Jagiell. II. Krzycki przeciw Lutrowi w Rzymie. Kilka uwag z powodu wydań rzymskich dzieł A. Krzyckiego 1524 i 1527. III. Wydawcy rzymscy dziełka Krzyckiego „O ucisku Kościoła“ i jego znaczenie (Pamiętnik literacki, zesz. 2, 3 i 4, 1902). 32) Ostatnie słowo Pawła Włodkowica o zakonie krzyżackim. Ustęp z dziejów reformy i polityki kościelnej w w. XV. (Przegl. kościelny, zesz. 1—5, 1902 Poznań). 33) Królowa korony polskiej a) Historya kultu Matki Boskiej w Polsce średniowiecznej w zarysie (tamże, zesz. 6, 1902 i b) Studya do historyi kultu Matki Boskiej w Polsce (tamże, zesz. 8, 10 i 12, 1902 i zesz. 1 i 2, 1903). 34) Bogarodzica (Pamiętn. liter. zesz. 1—3, 1903).

Nadto artykuły pomniejsze i cały szereg recenzyj w wielu czasopismach naukowych od r. 1888, przedewszystkiem w Kwartalniku historycznym w latach 1890—98, obecnie od r. 1892 w Pamiętniku literackim i Przeglądzie kościelnym; wreszcie odczyty na posiedzeniach Wydz. histor.-filoz. i filolog. Akad. Umiej. w Krakowie w latach 1892—1901.

[1]) Aleksander Hirschberg urodził się dnia 15 grudnia r. 1847. Studya gimnazyalne i uniwersyteckie odbywał we Lwowie; w tymże Uniwersytecie otrzymał w r. 1872 stopień doktora filozofii. W latach 1872—1875 był zastępcą nauczyciela w Wyższej Szkole realnej we Lwowie. W r. 1875 został sekretarzem naukowym Zakładu nar. im. Ossolińskich, a w następnym Kustoszem biblioteki tegoż Zakładu. W r. 1875 habilitował się w Uniwersytecie lwowskim na docenta historyi polskiej i dotąd zostaje na tem stanowisku. W latach 1882, 1890, 1891, 1895, 1896 i 1902 odbywał podróże w celach naukowych

3. Wydział matematyczno-przyrodniczy.

Edward Skiba, Dr. filozofii., b. Profesor fizyki matematycznej Uniw. Jagiell. Wybrany dnia 6 lipca 1873.
Kraków.

Henryk Kadyi, Dr. wszech nauk lekarskich, c. k. Radca Dworu, Profesor p. z. anatomii, b. Rektor Uniwersytetu lwowskiego, Członek czynny c. k. krajowej Rady zdrowia we Lwowie, Członek Towarzystwa anatomicznego w Niemczech, Członek honorowy Towarzystwa weterynarzy w Austryi, Członek honorowy Towarzystwa lekarskiego w Wilnie, galicyjskiego Towarzystwa weterynarskiego i Tow. ratunkowego w Wiedniu, b. Profesor anatomii zwierząt domowych w c. k. Szkole weter. we Lwowie, Redaktor „Polskiego Archiwum nauk biologicznych i lekarskich". Wybrany dnia 14 listopada 1888.
Lwów, ulica Zielona 15.

Władysław Gosiewski, Magister nauk matematyczno-fizycznych b. Szkoły Głównej warszawskiej, b. Członek b. Towarzystwa Nauk ścisłych w Paryżu, Członek Polskiego Towarzystwa przyrodników im Kopernika we Lwowie. Wybrany dnia 31 października 1891.
Warszawa, ulica Ordynacka 10.

Antoni Wierzejski, Dr. filozofii, Profesor p. z. zoologii Uniw. Jagiell., b. Dziekan Wydziału filozoficznego, Członek Komisyi egzaminacyj-

---

do Węgier, Francyi, Włoch, Rosyi i Szwecyi. W r. 1903 otrzymał tytuł nadzwyczajnego profesora Uniwersytetu lwowskiego.

Oprócz pomniejszych rozpraw i artykułów, wspomnień z podróży i recenzyi dzieł naukowych, ogłosił drukiem następujące większe prace: 1) O życiu i pismach Justa Ludwika Decyusza (Lwów, 1874). 2) Dyaryusz legacyi Jerzego Ossolińskiego (tamże, 1878). 3) Jan Łaski arcybiskup gnieźnieński sprzymierzeńcem sułtana tureckiego (tamże, 1879). 4) Przymierze z Francyą w r. 1524. Ustęp z dziejów polityki polskiej (tamże, 1882). 5) Zbiór pamiętników do historyi powstania polskiego z r. 1830—1831 (tamże, 1882). 6) Bibliografia powstania narodu polskiego z r. 1830—1831 (tamże, 1882). 7) Hieronim Łaski (tamże, 1888). 8) Pamiętnik Stanisława Niemojewskiego (tamże, 1899). 9) Polska a Moskwa w pierwszej połowie wieku XVII-go. Zbiór materyałów do historyi stosunków polsko-rosyjskich za Zygmunta III-go (tamże, 1901).

nej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych. Wybrany dnia 31 października 1891.
Kraków, ulica Wielopole 6.

Ludwik Birkenmajer, Dr. filozofii, Profesor matematyki i fizyki w krajowej Szkole rolniczej w Czernichowie, Docent fizyki matematycznej z tyt. Prof. historyi nauk ścisłych Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany dnia 9 maja 1893.
Czernichów, pod Krakowem.

Samuel Dickstein, Redaktor „Prac matematyczno-fizycznych“ i „Wiadomości matematycznych“, Współwydawca „Dzieł i rozpraw matematyczno-fizycznych“, Przewodniczący Komisyi meteorologicznej przy Stacyi centralnej meteor. w Warszawie, Członek zagraniczny królewsko-czeskiego Towarzystwa nauk w Pradze, Członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Członek niemieckiego Stowarzyszenia matematyków, Członek petersburskiego Tow. matematycznego, Członek Towarzystwa matematycznego francuskiego, Instytutu międzynarodowego bibliograficznego w Brukseli, Instytutu: „Comité permanent des Congrès internationaux d'Actuaires“, i t. d. Wybrany dnia 9 maja 1893.
Warszawa, ulica Marszałkowska 117.

Adam Prażmowski, Dr. filozofii. Wybrany dnia 9 maja 1893.
Kraków, ul. Batorego 20.

Ernest Bandrowski, Dr. filozofii, Profesor Szkoły Przemysłowej w Krakowie. Wybrany dnia 4 maja 1804.
Kraków, ulica Karmelicka 40.

Władysław Kulczyński, Prof. gimn. św. Jacka w Krakowie, Członek Towarzystwa imienia Kopernika we Lwowie, Towarzystwa zoologiczno-botanicznego w Wiedniu. Wybrany dnia 4 maja 1894.
Kraków, ulica Niecała 8.

Hugo Zapałowicz, Dr. praw, c. k. Major audytor. Wybrany dnia 4 maja 1894.
Przemyśl, ul. Sienna 44.

Jan Ptaszycki, Dr. matematyki, Profesor Uniwersytetu w Petersburgu. Wybrany dnia 4 maja 1894.
Petersburg, Nadieżdinskaja 11.

Julian Sochocki, Dr. matematyki, Profesor zw. Uniwersytetu petersburskiego, Prezes Towarzystwa matematycznego w Petersburgu, Członek Towarzystwa matematycznego przy Uniwersytecie moskiewskim, Rzeczywisty Radca Stanu. Wybrany dn. 4 maja 1894.
Petersburg, Uniwersytet.

Leopold Adametz, Dr. filozofii, Profesor „Hochschule für Bodencultur“ w Wiedniu, b. Profesor p. z. nauki hodowli zwierząt domowych i mleczarstwa Uniwersytetu Jagiell., Komandor orderu Daniła, Kawaler orderu „mérite agricole“, Właściciel złotego medalu państwowego za zasługi w dziedzinie rolnictwa, b. Członek Komitetu Towarzystwa rolniczego rakowskiego.
Wiedeń, IX., Hausenauerstrasse 42.

Władysław Szajnocha, Dr. filozofii, Profesor p. z. geologii i paleontologii, Dyrektor gabinetu geologicznego, Przewodniczący drugiej rolniczej Komisyi egzaminacyjnej, Członek krajowej Rady górniczej, Korespondent ces. król. państw. Zakładu geologicznego w Wiedniu, Członek Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, Członek król. czeskiego Towarzystwa nauk w Pradze, Członek niemieckiego Towarzystwa geologicznego w Berlinie, Towarzystwa „Soc. belge de géol. et hydr.“ w Brukseli, Towarzystwa badaczy przyrody w Petersburgu, polskiego Towarzystwa przyrodników imienia Kopernika we Lwowie i c. k. Towarzystwa geograficznego w Wiedniu. Wybrany dnia 2 maja 1895.
Kraków, ulica Jabłonowskich 20.

Stefan Niementowski, Dr. filozofii, Profesor p. z. chemii ogólnej i analitycznej w Szkole politechnicznej we Lwowie. Wybrany dnia 14 maja 1897.
Lwów, Politechnika.

Maurycy Rudzki, Dr. filozofii, Profesor p. z. astronomii i geofizyki Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany dnia 2 maja 1899.
Kraków, ulica Kopernika 25.

Karol Władysław Rothert, Dr. botaniki, Profesor zw. botaniki i Dyrektor pracowni botanicznej na Uniwersytecie w Odessie. Wybrany dnia 2 maja 1899.
Odessa, Uniwersytet.

Józef Kniaź Puzyna, Dr. filozofii, Profesor p. z. matematyki w Uniwersytecie lwowskim, Członek c. k. Komisyi egzaminacyjnej dla kandydatów na nauczycieli szkół gimnazyalnych i realnych we Lwowie. Wybrany dnia 17 maja 1900.
Lwów, ulica Długosza 11a.

Kazimierz Żorawski, Dr. filozofii, Profesor p. z. matematyki i Dyrektor seminaryum matemat. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Członek c. k. Komisyi egzam. na nauczycieli szkół średnich. Wybrany dnia 17 maja 1900.
Kraków, Smoleńska 19.

Maryan Raciborski, Dr. filozofii, Profesor botaniki w Akademii rolniczej w Dublanach. Wybrany dnia 17 maja 1900.
Dublany pod Lwowem.

Henryk Hoyer (jun.), Dr. medycyny, Profesor p. n. anatomii porównawczej Uniwersytetu Jagiellońskiego. Wybrany d. 13 maja 1902 r.
Kraków, ul. Basztowa 27.

Piotr Curie, Dr. nauk ścisłych, Profesor fizyki Uniwersytetu w Paryżu. Wybrany dnia 13 maja 1902 [1]).
Paryż, Rue Cuvier 12.

---

[1]) Piotr Curie, urodzony d. 15 maja 1859, kształcił się na Uniwersytecie paryskim, gdzie otrzymał stopień doktora w roku 1895. W tymże roku został profesorem szkoły fizyki i chemii przemysłowej miasta Paryża, a od r. 1900 jest też profesorem na Wydziale nauk ścisłych Uniwersytetu w Paryżu. W r. 1895 otrzymał wraz z bratem swoim nagrodę Instytutu im. Planté, a w r. 1901 nagrodę fizyczną im. La Caze.

Ogłosił drukiem: 1) Recherches sur la chaleur rayonnante — razem z p. P. Desains (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., 28 juin 1880). — 2) Recherches sur la piézo-électricité — razem z p. J. Curie (Bull. de la Soc. de Minér., t. III, 1880, p. 90. — Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. XCI, p. 383; t. XCII, 1881, p. 186 et 350; t. XCIII, p. 204. — Journal de Phys., t. I, 1882, p. 245). — 3) Recherches sur les déformations électriques de la tourmaline et du quartz — razem z p. J. Curie (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. XCIII, 1881, p. 1137; t. XCVIII, 1882; t. CVI, 1888, p. 1287. — Jour. de Phys., t. VIII, 1889, p. 149). — 4) Études théoriques sur la symétrie en Cristallographie et en Physique (Bull. de la Soc. de Min., t. VII. 1884, p. 89 et 418. — Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. C. 1885, p. 1393. — Arch. des Scienc. Phys. et nat. Genève. t. XXIX, 1893, p. 337. — Jour. de Phys., t. III, 1894, p. 343 et. 415. —

Jan Kowalczyk, Dr. filozofii i Magister astronomii i geodezyi, Starszy astronom przy obserwatoryum Uniwersytetu warszawskiego,

---

Jour. Lumière électrique, 1895). — 5) Recherches sur les propriétés magnétiques des corps à diverses températures (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. CXV, 1892, p. 805 et 1292; t. CXIV, 1893, p. 136; t. CXVIII, 1894, p. 796, 859 et 1134. – Jour. de Phys. t. IV, 1895, p. 197 et 263. — Ann. de Chim. et de Phys., 1895. — Thèse de la Faculté des Sciences de Paris). — 6) Recherches sur les substances radioactives nouvelles (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. CXXVII, 1898, p. 175 et 1215; t. CXXIX, 1899, p. 714, 760 et 823; t. CXXX, 1900, p. 73,647 et 1072; t. CXXXI, p. 382; t. CXXXII, 1901, p. 1289; t. CXXXIV, 1902, p. 420. — Congrès de Phys., Paris, 1900). — 7) Recherches sur la radioactivé induite — razem z panią Curie i p. A. Debierne (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. CXXIX, 1899, p. 714; t. CXXXII, 1901, p. 548 et 768; t. CXXXIII, 1901, p. 276 et 931). — 8) Recherches sur la charge électrique des rayons secondaires des rayons de Röntgen — razem z p. G. Sagnac (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. CXXX, p. 1013. — Journ. de Phys., 1901). — 9) Sur la formation des cristaux et sur les constantes capillaires des diverses faces (Bull. de la Soc. de Miner., t. VIII, 1885, p. 145). — 10) Études sur le mouvement oscillatoire amorti (Journ. Lumière électrique, 1891). — 11) Sur l'équation réduite de Van der Waals (Archiv. des Scienc. phys. et naturell. de Genève, t. XXVI, 1897, p. 13). — 12) Sur l'emploi des condensateurs à anneau de garde et des électromètres absolus (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. CXV, 1892, p. 1068. — Journ. de Phys., t. II, 1893. p. 265). — 13) Quartz piézo-électrique — razem z p. J. Curie (Journ. Lumière électr., t. XXII, 1886, p. 57. — Ann. de Chimie et de Phys., t. XVII, 1889, p. 385). — 14) Électromètre apériodique — razem z p. J. Curie (tamże, t. XXII, 1886, p. 57 et 145). — 15) Électromètre à bilance de quartz — razem z p. J. Curie (Compt. Rend. de l'Ac. des Scienc., t. CVI, 1888, p. 1287. — Journ. de Phys., t. VIII, 1889, p. 149). — 16) Électromètre astatique pouvant servir comme wattmètre — razem z p. R. Blondlot (Compt. Rend. de l'Ac. des Scienc., t. CII, 1888, p. 811. — Journ. de Phys., t. VIII, p. 80). — 17) Électroscope pour l'étude des corps radio-actifs (Bull. de la Soc. de Phys., janv. 1900). — 18) Condensateur absolu à anneau de garde — razem z p. J. Curie (Ann. de Chim. et de Phys., t. XVIII, p. 385). — 19) Dynamomètre de transmission avec système de mesure optique (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. CIII, 1886, p. 45). — 20) Balance de précision apériodique et à lecture directe des derniers poids (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. CIII, 1889. — Journ. de Phys., t. IX, 1890, p. 138). — 21) Recherches sur la radioactivité — razem z pp. Daune i Labarde (Compt. rend. de l'Ac. des Scienc., t. CXXXV, p. 877; t. CXXXVI, p. 223 et 673).

Członek-korrespondent b. Towarzystwa naukowego w Krakowie, Członek Towarzystwa przyrodników przy Uniwersytecie warszawskim, Towarzystwa astronomicznego niemieckiego. Wybrany dnia 13 maja 1902 [1]).

Warszawa, Obserwatoryum astronomiczne.

---

[1]) Jan Kowalczyk urodził się d. 16 października 1833 r. w Rzeszotarach w Galicyi. Początkowe nauki pobierał w Wieliczce, gimnazyalne i uniwersyteckie w Krakowie, gdzie po ukończeniu Wydziału filozoficznego i otrzymaniu stopnia doktora filozofii był asystentem przy Katedrze botaniki, a od r. 1862 do lutego 1865 docentem prywatnym mechaniki analitycznej i adjunktem przy Obserwatoryum Uniw. Jagiell. W marcu 1865 udaje się do Warszawy, gdzie początkowo był starszym adjunktem przy obserwatoryum i docentem astronomii praktycznej i geodezyi w b. Szkole Głównej (do r. 1869) — a po uzyskaniu stopnia magistra astronomii i geodezyi w Uniwersytecie warszawskim, został starszym astronomem przy Obserwatoryum tegoż Uniwersytetu.

Drukiem ogłaszał obserwacye planet, komet i innych zjawisk niebieskich w „Astronomische Nachrichten"; rachunki zaś jedne w temże czasopiśmie, drugie w „Berliner astronomisches Jahrbuch", a inne (Efemerydy słońca) w „Vierteljahrsschrift der astronomischen Gesellschaft".

Obserwacye małych gwiazd stałych, w pasie pomiędzy 1°50' i 7°10' zboczenia południowego, prowadzone od 1876 do końca 1896, zostały ogłoszone osobno w trzech częściach przez Obserwatoryum, jako „Observations faites au cercle méridien de l'Observatoire de l'université Impériale de Varsowie"; w bieżącym roku będzie druk ich ukończony. Katalogi tych gwiazd na podstawie przytoczonych obserwacyi, są już przygotowane do druku.

Jako książki były drukowane: 1) Mikołaj Kopernik i jego układ świata (Dodatek do czasopisma „Przyroda i Przemysł" wydawanego w Warszawie w r. 1872). 2) O wyznaczeniu dróg planet i komet z wielkiej liczby spostrzeżeń (Broszura po rosyjsku w 1874). 3) O wyznaczeniu biegu ciał niebieskich. Kraków 1889 (Praca nagrodzona przez Akademią Umiejętności). — 4) O wyznaczeniu przeszkód biegu ciał niebieskich. Warszawa 1901.

W wydawnictwach warszawskich, jak „Biblioteka warszawska", „Pamiętnik fizyograficzny", „Encyklopedya wychowawcza", „Wszechświat", „Zdrowie" i innych były pomieszczane różne artykuły treści astronomicznej i meteorologicznej.

Józef Maryan Morozewicz, Magister mineralogii i geognozyi, Geolog w Komitecie geologicznym w Petersburgu, Rosyj. Radca Stanu i Kaw. ord. św. Anny 3 kl. Wybrany dnia 13 maja 1902 [1]).
Petersburg, Komitet geologiczny.

---

[1]) Józef Maryan Morozewicz urodził się dn. 27 marca 1865 r. we wsi Rzędziany (=Żędziany) (w gub. Łomżyńskiej). Gimnazyum klasyczne w m. Łomży ukończył w r. 1884. W tymże roku zapisał się na fakultet fizyko-matematyczny Uniwersytetu w Warszawie, który skończył w r. 1889 ze stopniem kandydata nauk fizyko-matematycznych (przyrodn.). Za rozprawę, napisaną na temat przez fakultet wyznaczony: „Opis mikroskopowo-petrograficzny skał wybuchowych wołyńskich i granitów tatrzańskich", otrzymał w r. 1889 medal złoty. W tymże r. 1889 otrzymał stypendyum ministeryalne przy katedrze mineralogii Uniwersytetu warszawskiego celem przygotowania się do zawodu profesorskiego. Stypendyum to pobierał aż do r. 1893. W ciągu tego czasu złożył egzamina na stopień magistra mineralogii i geognozyi i był trzykrotnie delegowany przez Uniwersytet na studya geologiczne w Tatry i na Śląsk austryacki. W r. 1893 został mianowany etatowym kustoszem Gabinetu mineralogicznego w Warszawie. W r. 1894 brał udział w Zjeździe międzynarodowym geologów w Zurychu, jako delegat Uniwersytetu. W następnym roku (1895) odbył podróż naukową wraz z akademikiem Czernyszowem na Nową Ziemię. W r. 1896 prowadził studya geologiczne pomiędzy Ekaterynburgiem a Czelabą na polecenie Komitetu geologicznego w Petersburgu. W styczniu r. 1897 otrzymał stopień magistra mineralogii i geognozyi za rozprawę p. t. „Studya doświadczalne nad tworzeniem się minerałów w magnie", której bronił publicznie w Uniwersytecie Warszawskim. W tym też roku powołany został na stanowisko geologa w Petersburskim Komitecie geologicznym. Pozostając na tem stanowisku aż do dnia dzisiejszego, prowadził badania geologiczne na Uralu (1897), w powiecie Marjanpolskim (1898), Bezdiańskim (1899), Aleksandrowskim i Taganrowskim (1901—1902), oraz na górze Magnitnej w południowym Uralu (1900). W r. 1901 został delegowany na pół roku przez ministeryum do Niemiec i Austryi, celem zapoznania się z urządzeniami laboratoryjnemi i nowszemi metodami badań optycznych (mianowicie u prof. F. Becke we Wiedniu) tudzież do Norwegii i Szwecyi, celem obejrzenia tamtejszych pokładów kruszcowych. W r. 1901 otrzymał rangę rosyjskiego radcy stanu i order św. Anny 3 klasy.

Ogłonił drukiem: 1) Chemiczna analiza wody i mułu wulkanu błotnego z Emkale (po ros. Spraw. Warsz. Uniwers.) 1887. — 2) Opis mikroskopowo-petrograficzny skał wybuchowych wołyńskich i granitów tatrzańskich (Pam. fizyogr. T. IX) 1889. — 3) Przyczynki do petrografii Galicyi i Śląska (Pam. fizyogr. T. X) 1890. — 4) O kryształach izobutyloglykolu (po ros. Spr. Tow. Przyr. Warszawa). — 5) Mikroskopowo-chemiczne badanie produktów rozkładu granitu z gub.

Kijowskiej (tamże). — 6) Przyczynek do geologii Tatr (tamże). — 7) O andezycie z Krościenka w Galicyi (tamże). — 8) Konstytucya chemiczna ortoklazów w skałach (tamże) 1891. — 9) Rozpołożenie granitów, gnajsów i łupków krystalicznych w Tatrach (Pam. fizyogr. T. XI). — 10) O wollastonicie jako produkcie odszklenia w żużlach fabrycznych (po ros. P. Tow. B. Przyr. Warszawa). — 11) O działaniu pary wodnej na szkła naturalne i sztuczne (po ros. tamże). — 12) Metody mikroskopowo-optyczne na polu mineralogii i petrografii (po polsku, Wszechświat). 1892. — 13) O syntezie minerałów i skał (tamże). — 14) O syntezie minerałów z grupy hanijnu (po niem. N. Jahrb. f. M.). — 15) Notatki petrograficzno-syntetyczne (po niem. tamże) 1893. — 16) Przyczynek do petrografii Wołynia (po ros. Spr. Uniw. Warsz.). — 17) O wpływie procesów górotwórczych na konstytucyę skał i minerałów (po polsku Wszechświat). 1894. — 18) O korundzie (tamże). — 19) Przyczynek do petrografii Tatr (tamże). — 20) Sztuczny korund. (tamże). — 21) Polski przekład mineralogii prof. C. Peters'a. — 22) O sztucznem wytworzeniu spinelu i korundu ze stopów krzemieniów. (po niem. Zeitschr. f. Krystallogr. u. Mineralogr.) 1895. — 23) Sprawozdanie z ekspedycyi naukowej do Nowej Ziemi (po ros. P. Tow. B. przyr. Warszawa). — 24) Z dalekiej północy (po polsku. Wszechświat). 1896. — 25) Doświadczenia nad tworzeniem się minerałów w magnie (Dyssertacya inaug. dla osiągnięcia stopnia mag. miner. petrogr. i geognozyi, po ros. Warszawa) 1897. — 26) Badania geologiczne drogi kol. żelaznej Ekaterynburg-Tchelabinsk (po ros. i franc. Biul. Kom. geol. w Petersburgu), 27) Doświadczenia nad... etc. (jak 25) (po niem. Tschermak'a Mittheil.) — 28) O budowie petrograficznej płyty granitowej Maryampola (po ros. i franc. Biul. Kom. geol. Petersb.). — 29) Badania geologiczne w obwodzie Marinpola (tamże). — 30) Badania geologiczne w powiecie Berdiańskim (tamże) 1899. — 31) Przekład polski mineralogii prof. Dr. Tschermaka. Uzupełniony i wstępem historycznym zaopatrzony. Warszawa 1900. — 32) Obserwacye geologiczne w obwodach Aleksandrowska i Taganrogu. (po ros. i franc. Biul. Kom. geol. Petersb.). 1901. 33) Sprawozdanie z misyi zagranicznej. (tamże). 34) Góra Magnitnaja (po ros. i franc. tamże). 35) Badania chemiczne nad łupkiem diorytowym ze Senftenberg... (po ros. Rozprawy Tow. mineralog. w Petersb.) 1902. — 36) O marinpolicie, skrajnem ogniwie syenitów nefelinowych (Tsch. Mineral. Mitth. T. XXI). — 37) O niebieskim minerale z okolicy Troicka (po ros. Rozpr. T. m. w P.). — 38) Prawa wietrzenia skał rudonośnych na górze Magnitnaja (tamże). — 39) O dwóch połączeniach mineralnych, analogicznych do pyrofyllitu (po niem. T. Miner. M. T. XXII.) 1903. — W druku: 40) Złoża rud żelaznych góry Magnitnaja i ich geneza (po niem. tamże). — 41) Lamprofir złoto- i srebronośny z Zagłębia Dońca. (po ros. i niem. P. Kom. geol. P.).— 42) Ślady starego wulkanu w gub. Połtawskiej (tamże). — 43) O teoryi t. z. „augito-granatowego“ powstawania rud żelaznych (po ros. „Gazeta górnicza“).

Michał Siedlecki, Dr. filozofii, Docent prywatny zoologii, Asystent przy Katedrze anatomii porównawczej. Wybrany d. 11 maja 1903 [1]).
Kraków, ul. Krótka 5.

Stanisław Zaremba, Dr. nauk matematycznych, Profesor p. n. matematyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, b. Profesor matematyki w Nîmes i Cahors. Wybrany dnia 11 maja 1903 [1]).
Kraków, ul. Stachowskiego 23.

---

[1]) Michał Maryan Siedlecki urodzony w r. 1873 w Krakowie, kształcił się w tem mieście i otrzymał w r. 1895 stopień doktora filozofii. Następnie odbywał studya w Berlinie, Neapolu i w Paryżu, a w r. 1900 habilitował się jako docent zoologii na Uniwersytecie Jagiellońskim. W tym samym roku otrzymał od Akademii Paryskiej nagrodę za prace zoologiczne. Zaproszony przez Wydział lekarski U. J. wykłada biologię dla uczniów medycyny — równocześnie jest asystentem przy Katedrze anatomii porównawczej.

Ogłosił drukiem: 1) O budowie leukocytów oraz o podziale ich jąder. Rozpr. Wydz. mat.-przyrod. Ak. Um. 1896. 1b) Sprawozdanie niemieckie: Über die Struktur und Kernteilungsvorgänge bei den Leukocyten der Urodelen. Anz. d. Ak. d. Wiss. Krakau 1896. 2) Über das Verhältnis der Centrosomen zum Protoplasma. Arch. f. mikr. Anat. 1896 (jako współpracownik prof. Kostaneckiego). 3) Beiträge zur Kenntniss der Coccidien. Verhandl der deutsch. Zoolog. Gesell. (wspólnie z F. Schaudinnem). 4) Reproduction sexuée et debut de sporulation chez la Coccidie des Tritons. C. R. Soc. biol. 1898. 5) Reproduction sexuée et cycle évolutif de la Coccidie de la Seiche. C. R. Soc. de Biol. 1898. 6) Étude cytologique et cycle évolutif de Klossia octopiana. Annales de l'Inst. Past. 1898. 7) Étude cytologique et cycle évolutif de Adelea ovata Schn. Annales de l'Inst. Pasteur 1899. 8) O rozwoju płciowym Gregaryny Monocystis ascidiae. Rozpr. Wydz. mat.-przyr. Akad. Um. Kraków t. 39. 8a) Über die geschlechtliche Vermehrung der Monocystis ascidiae. Anz. d. A. d. W. Kr. 1899. Prace; 4, 5, 6, 7, 8 i 8a zostały nagrodzone przez Institut de France nagrodą „Gama Machado" w roku szkolnym 1900/1901. 9) Sur les rapports des Grégarines avec l'épithelium intestinal. C. R. Soc. de Biologie 1900. 10) Les Grégarines et l'epithelium intestinal. Comptes Rendus de l'étude des changements cellulaires provoqués par les Grégarines. Archives d'anat. microsc. 1901. 12) Herpetophrya astoma n. g. n. sp. wymoczek pasorzytny z Polymnia nebulosa. Rozp. Akad. Um. Kr. 1902. 12a) L'Herpetophrya astoma infusoir parasite des Polymnies. Bull. int. d. l'Ac. de Ac. Cr. 1902. 13) Cycle évolutif de la Caryotropha Mesnilii coccidie nouvelle des Polymnies. (Nôte préliminaire) Bul. de l'Ac. Sc. de Cr. 1902.

[1]) Stanisław Zaremba urodził się 3 pazdziernika r. 1863 w Ro-

manówce (gub. Kijowskiej). Ukończył szkołę realną w Petersburgu w r. 1881 i tamże Instytut Technologiczny w roku 1886 ze stopniem inżyniera technologa. W jesieni roku 1887 wyjechał na studya do Paryża i w roku 1888 zdał tam egzamin na stopień »Licencié ès sciences mathématiques“. Zimowy semestr r. szk. 1888/89 był na studyach w Berlinie. Na letni semestr powrócił do Paryża a w jesieni r. 1889 otrzymał tam, na podstawie egzaminu i pracy, którą przedstawił, stopień Doktora Nauk matematycznych. Następnie pozostawał nadal w Paryżu na studyach aż do roku 1891. W tym czasie został zamianowany „Chargé de Cours“ w Liceum w Digne. W r. 1894 po zdaniu egzaminu konkursowego na „Agrégé des sciences mathématiques“, został zamianowany profesorem matematyki w Liceum w Nîmes. W roku 1898 przeniesiono go do Cahors. Nareszcie w r. 1900 został powołany do Krakowa jako profesor nadwyczajny matematyki.

Ogłosił drukiem: 1) Sur un problème concernant l'état calorifique d'un corps homogène indifini. (Praca doktorska, 1889, w Paryżu u Gauthier-Villars). 2) Note concernant l'integration d'une équation aux dérivées partielles. C. R. de l'Ac. de Paris 1890. 3) Rozprawa szczegółowa o tym samym przedmiocie. Annales de l'Ecole normale supérieure 1890. 4) Sur la réduction du nombre des périodes d'une fonction périodique. Bulletin de la Société mathématique de France 1894. 5) Contribution à la théorie de la fonction de Green. Bulletin de la Société mathématique de France 1896. 6) Note sur la méthode des approximations successives de M. Picard. C. R. de l'Ac. de Paris 1897 7) Rozprawa detaliczna o tym samym przedmiocie, Journal de Liouville 1897. Po polsku. w Pracach Matematyczno-fizycznych. 8) Note sur le problème de Dirichtet C. R. de l'Ac. de Paris 1897. 9) Rozprawa szczegółowa o tym samym przedmiocie. Annales de l'Ecole normale supérieure 1897. Po polsku w pracach mat.-fiz. 10) Sur l'équation aux dérivées partielles $\Delta u + u \xi + f = o$. Bulletin de la Société mathématique de France 1898. 11) Note sur un théorème de M. Poincaré. C. R. de l'Ac. des Sciences de Paris 1899. 12) Note sur le développement d'une fonction arbitraire en une série procédant suivant les fonctions harmoniques. C. R. de l'Ac. des S. de Paris 1899. 13) Rozprawa szczegółowa o tym samym przedmiocie w Journal de Liouville 1900. Po polsku w pracach mat.-fiz. 14) Sur l'équation aux dérivées partielles $\Delta u + \xi u + f = o$, et sur les fonctions harmoniques. Annales de l'Ecole normale supérieure 1899; po polsku, w kształcie uzupełnionym w pracach mat.-fiz. 15) Contribution à la théorie de l'équation aux dérivées partielles $\Delta v + \xi v = o$. Annales de la Faculté des Sciences de Toulouse 2-e Série, III. 16) Contribution à la théorie des équations de la Physique C. R. de l'Ac. des S. de Paris 1901. 17) O tak zwanych funkcyach zasadniczych w teoryi równań fizyki matematycznej. Rozpr. Ak. Um. w Krakowie 1901. Po francuzku w Bulletynie Akademii Krakowskiej. 19) Note sur

†

ZMARLI:

Jan Bystroń, Członek korespondent Wydziału filologicznego od r. 1894; zmarł w Krakowie 30 czerwca 1902 r.

Rudolf Virchow, Członek czynny zagraniczny Wydziału matematyczno-przyrodniczego od r. 1890; zmarł w Berlinie 5 września 1902 r.

Piotr Paweł Dehérain, Członek czynny zagraniczny Wydziału matematyczno-przyrodniczego od r. 1900; zmarł w Paryżu w grudniu 1902 r.

Jan Karłowicz, Członek korespondent Wydziału filologicznego od r. 1887; zmarł w Warszawie 14 czerwca 1903 r.

Poczet Członków nadzwyczajnych:

Maciej Leon Jakubowski, Dr. medycyny i chirurgii, Magister położnictwa, Kawaler ces. austr. orderu Żel. Kor. III kl., Prof. p. z. pedyatryi, Dyrektor kliniki chorób dziecięcych na Uniwers. Jagiell., Członek honorowy i b. Prezes Tow. lekarskiego krakowskiego, Członek Tow. lekarzy galic. we Lwowie, b. Prezydent Izby lekarskiej zach. galicyjskiej w Krakowie. Rektor Uniw. Jagiell. w r. 1900/1901.

Kraków, Podwale 10.

---

l'intégration de l'équation aux dérivées partielles $\Delta u + \xi u = o$. C. R. de l'Ac. des S. de Paris 1901. 20) Rozprawa szczegółowa o tym samym przedmiocie w Journal de Liouville 1902. 21) Przyczynek do teoryi pewnego równania fizyki matematycznej. Rozpr. Ak. Um. w Krakowie 1902. Po francuzku w Bulletynie Akademii Krakowskiej 22) Détermination du cas où les fonctions fondamentales de M. Poincaré sont déductibles de celles de M. Le Roy ou de celles de M. Stekloff. Bulletin international de l'Académie des Sciences de Cracovie 1902.

Aleksander Stopczański, Dr. med., Prof. p. z. chemii lekarskiej i zarządzający zakładem chemii lekarskiej na Uniwersytecie Jagiell., Członek koresp. Tow. lek. w Warszawie, przysięgły chemik sądowy.
Kraków, Piaski ad Grzegórzki 12.

†

ZMARLI:

Władysław Ściborowski, Doktor medycyny i chirurgii, zmarł w Krakowie 26 kwietnia 1903 r.

WYKAZ
STAŁYCH KOMISYJ AKADEMICKICH.

A) Na Wydziale filologicznym.

I. Komisya historyi sztuki.

Przewodniczący:
Maryan Sokołowski [1]).

Sekretarz:
Jerzy Kieszkowski.

Członkowie:

Jan Bołoz Antoniewicz (Lwów)
Oswald Balzer (Lwów)
Władysław Bartynowski
Zygmunt Batoski (Lwów)
Matias Berson (Warszawa)
Piotr Bieńkowski
Ks. Józef Bilczewski (Lwów)
Ferdynand Bostel (Lwów)
Ks. A. Brykczyński (Goworów, pow. Ostrołęcki)
Stanisław Cercha
Adam Chmiel
Wilhelm Creizenach
Ks. Stanisław Chodyński (Włocławek)
Aleksander Czołowski (Lwów)
Ludwik Ćwikliński (Wiedeń)
Włodzimierz Demetrykiewicz
Wojciech hr. Dzieduszycki (Jezupol, Galicya)
Józef Dziekoński (Warszawa)
Herman Ehrenberg (Królewiec)
Walery Eljasz
Wacław Fiederowicz (Witebsk)
Ks. Jan Fijałek (Lwów)
Ludwik Finkel (Lwów)
Zygmunt Gloger (Jeżewo)
Konstanty M. Górski
Ludwik Fournier (Lyon)
Zygmunt Hendel
Aleksander Janowski (Warszawa)
Aleksander Jelski (Zamość, gub. mińska)
Wojciech Kętrzyński (Lwów)
Jerzy Kieszkowski
Zbigniew Kniaziołucki

[1]) Niewymienienie miejsca pobytu oznacza Kraków.

Feliks Kopera
Tadeusz bar. Konopka
Michał Kowalczuk (Lwów)
Stanisław Krzyżanowski
Ks. Ferdynand J. Lehner (Praga)
Leonard Lepszy
Andrzej ks. Lubomirski (Lwów)
Władysław Łoziński (Lwów)
Gustaw bar. Mannteuffel (Ryga)
Kazimierz Mokłowski (Lwów)
Józef Muczkowski
Jerzy hr. Mycielski
Sławomir Odrzywolski
Julian Pagaczewski
Fryderyk Papée (Lwów)
Edward Pawłowicz (Lwów)
Ks. Antoni Petruszewicz (Lwów)
Franciszek Piekosiński
Karol Potkański
Antoni Prochaska (Lwów)
Władysł. Przybysławski (Uniż, p. Czernelice)
Ludwik Puszet
Władysław Rebczyński (Lwów)
Witold Rubczyński (Rawa ruska)
Józef Smoliński (Kleck)
Stanisław Smolka (Niegoszowice)
Maryan Sokołowski
Tadeusz Stryjeński
Emanuel Świeykowski (Tokarówka, gub. Kijowska)
Jan hr. Szeptycki (Przyłbice)
Stanisław Tomkowicz
Floryan Trawiński (Paryż)
Bolesław Ulanowski
Maryan Wawrzeniecki (Warszawa)
Ludwik Wierzbicki (Lwów)
Tadeusz Wojciechowski (Lwów)
Grzegorz Worobjew (Łomża)
Stanisław Wyspiański
Józef Zieliński (Łążyn)
Jan Zubrzycki

Członkowie lwowscy Komisyi historyi sztuki stanowią osobne grono pod przewodnictwem czł. Władysława Łozińskiego.

II. Komisya językowa.

Przewodniczący:
Józef Tretiak

Zastępca przewodniczącego:
Karol Potkański

Sekretarz:
Jan Rozwadowski

Członkowie:

Samuel Adalberg (Berlin)
Karol Appel (Warszawa)
Jan Baudouin de Courtenay (Petersburg)

Eryk Berneker (Praga)
Gerson Blatt (Lwów)
Wilhelm Bruchnalski (Lwów)
Aleksander Brückner (Berlin)
Stanisław Ciszewski (Warszawa)
Ludwik Ćwikliński (Wiedeń)
Stanisław Dobrzycki (Fryburg szwajcarski)
Bolesław Erzepki (Poznań)
Karol Estreicher
Michał Janik (Cieszyn)
Antoni Kalina (Lwów)
Maksymilian Kawczyński
Ks. Romuald Koppens (Chyrów)
Władysław Kosiński
Franciszek Krcek (Jarosław)
Antoni Kryński (Warszawa)
Jan Leciejewski (Lwów)
Hieronim Łopaciński (Lublin)
Jan Łoś
Antoni Małecki (Lwów)
Józef Mikkola (Helsingfors)
Adam Miodoński
Kazimierz Morawski
Ernest Muka (Feiberg w Saksonii)
Władysław Nehring (Wrocław)
Kazimierz Nitsch
Piotr Parylak
Zygmunt Paulisz
Holger Pedersen (Kopenhaga)
Aleksander Petrow (Wierchnieoziernoje)
Franciszek Piekosiński
Roman Pilat (Lwów)
Wiktor Porzeziński (Moskwa)
Karol Potkański
Stanisław Ptaszycki (Petersburg)
Stefan Ramułt (Lwów)
Józef Rostafiński
Jan Rozwadowski
Stan. Rożniecki (Petersburg)
Józef Tretiak
Bolesław Ulanowski
Jan Werchratski (Lwów)
Roman Zawiliński

III. Komisya do badań w zakresie historyi literatury i oświaty w Polsce.

Przewodniczący:
Kazimierz Morawski

Sekretarz:
Jan Czubek

Członkowie:

Józef Bieliński (Warszawa)
Ludwik Birkenmajer (Czernichów)
Bolesław Biskupski
Michał Bobrzyński
Adam Chmiel
Wilhem Bruchnalski (Lwów)
Zygmunt Celichowski (Kórnik)
Bronisł. Chlebowski (Warszawa)

Ks. Władysław Chotkowski
Ignacy Chrzanowski (Warszawa)
Wilhelm Creizenach
Bronisław Czarnik (Lwów)
Wiktor Czermak
Jan Czubek
Antoni Danysz (Lwów)
Samuel Dickstein (Warszawa)
Maryan Dubiecki
Bolesław Erzepki (Poznań)
Karol Estreicher
Ludomił German (Lwów)
Konstanty Górski
Tadeusz Grabowski
Bronisław Gubrynowicz (Lwów)
Korneli Heck
Józef Kallenbach (Warszawa)
Antoni Karbowiak
Franciszek Karliński
Maksymilian Kawczyński
Ks. Władysław Knapiński
Zbigniew Kniaziołucki
Feliks Koneczny
Feliks Kopera
Józef Korzeniowski (Lwów)
Aleksander Kraushar (Warszawa)
Bronisław Kruczkiewicz (Lwów)
Leon Kulczyński
Antoni Kurpiel
Jan Leniek (Tarnów)
Leonard Lepszy
Jan Łoś
Franciszek Majchrowicz (Drohobycz)
Antoni Mazanowski (Podgórze)
Mikołaj Mazanowski
Leopold Meyet (Warszawa)
Kazimierz Morawski
Jerzy hr. Mycielski
Ks. Stefan Pawlicki
Karol Petelenz (Stryj)
Roman Plenkiewicz (Warszawa)
Karol Potkański
Stanisław Ptaszycki (Petersburg)
Michał Rolle (Lwów)
Józef Rostafiński
Stanisław Siedlecki
Stanisław Smolka (Niegoszowice)
August Sokołowski
Maryan Sokołowski
Stanisław hr. Tarnowski
Stanisław Tomkowicz
Józef Tretiak
Bolesław Ulanowski
Stanisław Windakiewicz
Wincenty Zakrzewski
Roman Zawiliński
Maryan Zdziechowski
Michał Żmigrodzki (Sucha)

B) Na Wydziale historyczno-filozoficznym.

I. Komisya historyczna.

Przewodniczący:
Michał Bobrzyński

Zastępca Przewodniczącego:
Stanisław Smolka

Dyrektor zbiorów i wydawnictw:
Wincenty Zakrzewski

Sekretarz:
Witor Czermak

Członkowie:

Władysław Abraham (Lwów)
Oswald Balzer (Lwów)
Michał Bobrzyński
Ferdynand Bostel (Wiedeń)
W. A. Bruchnalski (Lwów)
Ks. Julian Bukowski
Zygmunt Celichowski (Kórnik)
Adam Chmiel
Ks. Władysław Chotkowski
Michał Chyliński
Ludwik Ćwikliński (Wiedeń)
Bronisław Czarnik (Lwów)
Wiktor Czermak
Aleksander Czołowski (Lwów)
Adam Darowski (Rzym)
Bronisław Dembiński (Lwów)
Hubert Ermisch (Drezno)
Karol Estreicher
Ks. Jan Fijałek (Lwów)
Ludwik Finkel (Lwów)
Zygmunt Gloger (Jeżewo)
Ks. Tadeusz Gromnicki
Ludwik Grossé (Wielkie, poczta Kurów, Król. Polskie)
Alfred Halban (Czerniowce)
Waleryan Heck
Aleksander Hirschberg (Lwów)
Wojciech Kętrzyński (Lwów)
Stanisław Kętrzyński
Franciszek Kluczycki
Ks. Władysław Knapiński
Zbigniew Kniaziołucki
Feliks Koneczny
Józef Korzeniowski (Lwów)
Aleksan. Kraushar (Warszawa)
Stanisław Krzyżanowski
Ludwik Kubala (Lwów)
Ks. Stanisław Kujot (Grzybno)
Stanisław Kutrzeba
Jan Leniek (Tarnów)
Ks. Jan Łukowski (Tarnów)
Maurycy Maciszewski (Tarnopol)
Antoni Małecki (Lwów)
Kazimierz Morawski

Jerzy hr. Mycielski
Fryderyk Papée (Lwów)
Alfred Parczewski (Kalisz)
Maksymilian Perlbach (Halle)
Ks. Ant. Petruszewicz (Lwów)
Franciszek Piekosiński
Roman Pilat (Lwów)
Karol Potkański
Antoni Prochaska (Lwów)
Stanisław Ptaszycki (Petersburg)
Kaz. Pułaski (Kamieniec Polski)
Zygmunt Radzimiński (Siwki)
R. Reicke (Królewiec)
Karol Reifenkugel (Czerniowce)
Henryk Sawczyński (Lwów)
Aleksander Semkowicz (Lwów)
Stanisław Smolka (Niegoszowice)
August Sokołowski
Maryan Sokołowski
Alojzy Szarłowski
Stanisław hr. Tarnowski
Józef Tretiak
Bolesław Ulanowski
Kazimierz Waliszewski (Paryż)
Stanisław Windakiewicz
Tadeusz Wojciechowski (Lwów)
Stanisław Zakrzewski
Wincenty Zakrzewski

II. Komisya prawnicza.

Przewodniczący:
Fryderyk Zoll

Sekretarz:
Bolesław Ulanowski

Członkowie:

Władysław Abraham (Lwów)
Oswald Balzer (Lwów)
Michał Bobrzyński
Tadeusz Bresiewicz
Józef Brzeziński
Leon Cyfrowicz
Włodzimierz Czerkawski
Maciej Czyszczan
Stanisław Estreicher
Ksawery Fierich
Piotr Górski
Alfred Halban (Czerniowce)
Leopold Jaworski
Franciszek Kasparek
Edmund Krzymuski
Adam Krzyżanowski
Stanisław Krzyżanowski
Kazimierz Laskowski (Lwów)
Juliusz Leo
Julian Makarewicz
Józef Milewski
Julian Prus Morelowski
Franciszek Piekosiński
Józef Rosenblatt
Michał Roztworowski
Wincenty Tarłowski
Bolesław Ulanowski
Alojzy Winiarz (Lwów)
Stanisław Wróblewski
Ignacy Zborowski
Fryderyk Zoll
Fryderyk Zoll (iun.)

C) Na Wydziale matem.-przyrodniczym.

I. Komisya fizyograficzna.

Przewodniczący:
Szczęsny Kreutz

Sekretarz:
Władysław Kulczyński

Członkowie:

Leopold Adametz (Wiedeń)
Klaudyusz Angermann (Jasło)
Ernest Bandrowski
Franciszek Bartonec (Siersza)
Andrzej Batycki (Stary Sambor)
Lud. Birkenmajer (Czernichów)
Jan Blauth (Lwów)
Franciszek Błocki (Lwów)
Franciszek Błoński (Spiczyńce, p. Lipowiec, gub. kijowska)
Józef Maryan Bocheński (Wiedeń)
Zygmunt Bośniacki (San Giuliano pod Pisą)
Julian br. Brunicki (Podhorce)
Andrzej Bryk (Chyrów)
Józef Brzeziński
Odo Bujwid
Stanisł. Chełchowski (Chojnowo)
Franciszek Chłapowski (Poznań)
Andrzej Chramiec (Zakopane)
Edward Claus (Żywiec)
Napoleon Cybulski
Bronisław Antoni Dębski (Wólka Przybojewska, p. Zakroczym)
Emil Dunikowski (Lwów)
Henryk Dziedzicki (Warszawa)
Czesław Dziekoński (Iwonicz)
Józef Dzię̨dzielewicz (Lwów)
B. Eichler (Międzyrzec, guber. siedlecka)
Zygmunt Fischer
Wilhelm Friedberg (Rzeszów)
Tadeusz Garbowski
Ks. Ant. Głodziński (Tarnopol)
Emil Godlewski
Stanisław Goliński
Józef Grzybowski
Leon Guńkiewicz (Wadowice)
Bronisław Gustawicz
Roman Gutwiński
Franciszek Hann (Bochnia)
J. Hawrysiewicz (Ożydów, Galicya)
Ludwik Hildt (Warszawa)
Leopold Jacobi (Pilzno)
Edward Janczewski
Stefan Jentys
Franciszek Kamieński (Odessa)
Franciszek Karliński
Andrzej Kędzior (Lwów)
Waleryan Klecki
Stan. Klemensiewicz (Lwów)
Mikołaj Kobryn (Turka)
Stan. Kontkiewicz (Dąbrowa)
Andrzej Kornella (Lwów)
Michał Kornella (Jasło)

Ignacy Kosiński (Chojnowo p. Przasnysz)
Szczęsny Kreutz
Seweryn Krzemieniewski
Władysław Kulczyński
Wacław Láska (Lwów)
Lew Lemoch (Stryj)
Henryk Lgocki (Częstochowa)
Władysław Lubomęski
Michał Łempicki (Sielce)
Jarosław Łomnicki (Kołomyja)
Maryan Łomnicki (Lwów)
Ks. Jan Markow (Smolnik ad Wola Michowa)
Wojciech Mączyński (Warszawa)
Edward Niezabitowski
Julian Niedźwiedzki (Lwów)
Leon Nowakowski (Czernichów)
Aleksander Nowicki
Fran. Nowosielski (Tarnów)
Karol Olszewski
Stanisław Olszewski (Lwów)
Józef Orłowski (Łuczyńczyk, p. Niemiercze)
Józef Paczowski (Cherson)
Józef Mikułowski-Pomorski (Dublany)
Wiktor Poźniak (Lwów)
Stan. Przybyłowski (Krzyworównia w Galicyi)
Maryan Raciborski (Dublany)
Bronisław Radziszewski (Lwów)
Antoni Rehman (Lwów)
Kazimierz Rogóyski
Eugeniusz Romer (Lwów)
Józef Rostafiński
Maurycy Rudzki
Michał Rybiński
Władysław Satke (Tarnopol)
Fryderyk Schille (Rytro)
Józef Siemiradzki (Lwów)
Tadeusz Sikorski
Tomasz Słomski (Lwów)
Stanisław Smreczyński (Tarnów)
Jan Śnieżek
Zygmunt Sobolewski (Kołomyja)
Gustaw Steingraber
Stefan Stobiecki
Leon Syroczyński (Lwów)
Władysław Szajnocha
Jan Sznabl (Warszawa)
Jan Sztolcman (Warszawa)
Kazimierz Szulc (Dublany)
Wawrzyniec Teisseyre (Lwów)
Franciszek Tomaszewski (Sambor)
Józef Trzebiński
Władysław Tyniecki (Lwów)
Seweryn Udziela (Podgórze)
Wiktor Uhlig (Wiedeń)
Henryk Walter
Jan Werchratski (Lwów)
Antoni Wierzejski
Ferdynand Wilkosz
Tad. Wiśniowski (Lwów)
August Witkowski
Eustachy Wołoszczak (Lwów)
Józef Wyczyński (Truskawiec)
Józef Zaborski (Horodenka)
Józef Zagórski (Przemyśl)
Józef Zajączkowski
Edmund Załęski (Trzykosy, p. Klimontów, gub. radomska)
Hugo Zapałowicz (Przemyśl)

Stanisław Zaręczny (Wiedeń)
Bron. Znatowicz (Warszawa)
Rudolf Zuber (Lwów)
Czesław Zubrzycki (Rzeszów)
K. Żukowski (Podmonostarek)

Prace tej Komisyi są rozdzielone na 5 sekcyi pod kierunkiem: 1) *meteorologiczna*, prof. Rudzkiego; 2) *geologiczna*, profesora Kreutza; 3) *botaniczna*, prof. Janczewskiego; 4) *zoologiczna*, prof. Kulczyńskiego; 5) *rolnicza*, prof. Godlewskiego.

II. Komisya antropologiczna.

Przewodniczący:
Napoleon Cybulski

Sekretarze:
Włodzimierz Demetrykiewicz
Seweryn Udziela

Członkowie:

Jan Baudouin de Courtenay (Petersburg)
Jan Biela (Drohobycz)
Piotr Bieńkowski
Gerson Blatt (Lwów)
Franciszek Bylicki
Stanisław Ciszewski (Warszawa)
Napoleon Cybulski
Adolf Černý (Hradec Kralowe)
Stanisław Jan Czarnowski (Miechów)
Włodzimierz Demetrykiewicz
Tadeusz Dowgird (Plenborg, gub. Kowieńska)
Władysław Dybowski (Niańków na Litwie)
Bolesław Erzepki (Poznań)
Michał Federowski (Podol, gub. wileńska)
Zygmunt Gloger (Jeżewo)
Józef Grejnert (Częstochowa)
Michał Greim (Kamieniec Podolski)
Iwan Franko (Lwów)
Wojciech Grzegorzewicz (Lwów)
Bronisław Gustawicz
Henryk Hoyer
Julian Talko-Hryncewicz (Troickosawsk, Syb. wsch.)
Feliks Kopera
Władysław Kosiński
Kazimierz Kostanecki
Władysław Kryże (Warszawa)
Ludwik Krzywicki (Warszawa)
Leonard Lepszy
Erazm Majewski (Warszawa)
Leonard Masing (Dorpat)
Karol Mátýas (Tarnobrzeg)
Ernest Muka (Freiberg w Saksonii)
Czesław Neymann (Winnica)
Zyg. Noskowski (Warszawa)

Wład. Olechnowicz (Lublin)
Tadeusz Pilat (Lwów)
Bolesław Popowski (Winnica)
Karol Potkański
Wład. Przybysławski (Uniż)
Zygmunt Radzimiński (Siwki)
Jan Rozwadowski
Józef Rostafiński
Maurycy Rudzki
Leon Rutkowski (Płońsk, gub. warszawska)
Jerzy Sauerwein (Banteln w Hanowerze)
Ludwik Stieda (Królewiec)
Jan Świętek
Wandalin Szukiewicz (Wilno)
Włodzimierz Tetmajer
Józef Tretiak
Maryan Udziela (Przemyśl)
Seweryn Udziela (Podgórze)
Piotr Umiński
Zygmunt Wierzchowski (Sambor)
Zygmunt Wolski (Warszawa)
Adam Zakrzewski (Warszawa)
Roman Zawiliński (Tarnów)
Čeněk Zibrt (Praga czeska)
Michał Żmigrodzki (Sucha)

III. Komisya bibliograficzna.

Przewodniczący:
Władysław Natanson

Zastępca Przewodniczącego:
Władysław Kulczyński

Sekretarz:
Tadeusz Estreicher

Członkowie:

Ernest Bandrowski
Adolf Beck (Lwów)
Ludwik Birkenmajer (Czernichów)
Adam Bochenek
Tadeusz Browicz
Ludwik Bumer
Stanisław Chełchowski (Chojnowo przez Przasnysz)
Franciszek Chłapowski (Poznań)
Stanisław Ciechanowski
Napoleon Cybulski
Włodzimierz Demetrykiewicz
Samuel Dickstein (Warszawa)
Stanisław Droba
Józef Eismond (Warszawa)
Tadeusz Estreicher
Jan Franke (Lwów)
Emil Godlewski sen.
Emil Godlewski jun.
Wład. Gosiewski (Warszawa)
Józef Grzybowski
Władysław Heinrich
Henryk Hoyer sen. (Warszawa)
Henryk Hoyer jun.
Maryan Jakowski (Warszawa)

Edward Janczewski
Wład. Janowski (Warszawa)
Stefan Jentys
Franciszek Karliński
Stanisław Kępiński (Lwów)
Leon Klecki
Waleryan Klecki
Kazimierz Kostanecki
Szczęsny Kreutz
Feliks Kucharzewski (Warszawa)
Antoni Kuczyński (Warszawa)
Władysław Kulczyński
Wacław Láska (Lwów)
Leon Marchlewski
Stanisław Maziarski
Józef Morozewicz (Warszawa)
Władysław Natanson
Julian Nowak
Karol Olszewski
Bronisław Pawlewski (Lwów)
Karol Potkański
Adam Prażmowski
Jan Pruszyński (Warszawa)
Kazimierz Rogóyski
Eugeniusz Romer (Lwów)
Józef Rostafiński
Maurycy Rudzki
Józef Rychter (Lwów)
Bronisław Sawicki (Warszawa)
Julian Schramm
Michał Siedlecki
Jan Sosnowski (Warszawa)
Władysław Szajnocha
Stanisław Tołłoczko
Antoni Wierzejski
August Witkowski
Augustyn Wróblewski
Stanisław Wroński (Warszawa)
Stanisław Zaremba
Jan Zaleski (Petersburg)
Jan Zawidzki (Byga)
Bronisław Znatowicz (Warszawa)
Kazimierz Żorawski

Stacya Naukowa w Paryżu.

Biblioteka Polska (6, Quai d'Orléans).

Komitet miejscowy: Teodor Jełowicki, przewodniczący; Władysław Mickiewicz, sekretarz; Adolf d'Avril, O. Ludwik Lescoeur, Gustaw Pawłowski, Józef Rusteyko.

Adjunkt: A. Strzembosz.

BIBLIOTEKA.

Bibliotekarz: *Vacat.*

BIURO AKADEMII:

Według § 23. Statutu Biuro znajduje się pod zarządem (Sekretarza Generalnego).

(Godziny urzędowe od godz. 10—2).

SKŁAD:

Adjunkt I. dla spraw administracyjnych: Dr. Stanisław Zakrzewski.

Zastępca Adjunkta I-go: Józef Rydel.

Adjunkt II-gi dla wydawnictw artystycznych: Emanuel Swieykowski.

Podskarbi: Wilibald Śleczkowski.

Rachmistrz: Bolesław Antoniewicz:

Woźny: Ludwik Słowiński.

Sprzedaż wydawnictw znajduje się

w Księgarni Spółki Wydawniczej Polskiej w Krakowie (Pałac Spiski)

POSIEDZENIE PUBLICZNE
AKADEMII UMIEJĘTNOŚCI

dnia 12 maja 1903.

I.

PRZEMÓWIENIE
JEGO EKSCELLENCYI PROTEKTORA-ZASTĘPCY
Dra JULIANA DUNAJEWSKIEGO.

Posiedzenia publiczne Akademii dają Szanownym Członkom sposobność do rozpatrzenia się w stanie spraw tej naszej instytucyi, a zarazem dają i społeczeństwu możność obznajomienia się z tym ruchem naukowym, który się skupia w Akademii. Rozpatrując się zaś w tym ruchu należy podnieść, że i rok ubiegły przedstawia nam obraz tej samej wytrwałej, cierpliwej i systematycznej pracy, która nie tylko w dziedzinie naukowej, ale i wogóle we wszystkich dziedzinach życia społecznego jest głównym warunkiem zdrowego i trwałego postępu.

Jak i w innych latach tak i w ubiegłym roku złożyła Akademia przez liczne i cenne publikacye swoje nowy dowód żywotności. Niewątpliwie lista tych publikacyj mogłaby być o wiele znaczniejszą, gdyby konieczność liczenia się ze względami natury materyalnej nie zmuszała do ograniczenia tej liczby.

Wprawdzie bowiem Akademia doznaje stale — a i w ubiegłym roku doznała również ofiarności ze strony społeczeństwa, ale nie zawsze łączą się te ofiary z głównem zadaniem Akademii.

Znaczna ich część — aczkolwiek świadczy niewątpliwie o szlachetnych intencyach ofiarodawców, przeznaczoną jest przez nich na cele niewątpliwie piękne, ale nie stojące w bezpośrednim związku z właściwą działalnością naszej instytucyi. Akademia, przyjmując takie ofiary i połączony z niemi ciężar administracyi, czyni to głównie dlatego, aby ofiarodawców nie zniechęcać.

Nie zawadzi przy tej sposobności zaznaczyć, że co się tyczy ofiar, dla Akademii składanych, to w przeciwieństwie do praw, panujących w świecie fizycznym, siła przyciągająca Akademii wzrasta w miarę odległości od jej siedziby.

W ubiegłym roku pomnożyła się znacznie liczba Członków Akademii, tak krajowych, jak zakrajowych, co również obiecuje spotęgowanie ruchu naukowego w jej łonie. W składzie Zarządu Akademii zaszła zmiana. — Z żalem zaznaczam fakt, iż długoletni, tak zasłużony pracownik Dr. Stanisław Smolka, stanem swego zdrowia zniewolony, złożył urząd Sekretarza Generalnego, na którym ze znaną i cenioną tak bardzo przez nas wszystkich gorliwością i poświęceniem, oddał naszej instytucyi znakomite usługi. — W zacisze, w które się dziś cofa, towarzyszą mu gorące życzenia, aby rychłe odzyskanie zdrowia umożliwiły mu niebawem powrót do dalszej pracy.

W imieniu i w zastępstwie Jego Cesarskiej i Królewskiej Wysokości Najdostojniejszego Arcyksięcia Protektora otwieram posiedzenie.

II.

PRZEMÓWIENIE
PREZESA J. E. STANISŁAWA Hr. TARNOWSKIEGO.

Prezes Akademii, kiedy ma przemawiać na jej publicznem posiedzeniu, musi doznawać obawy, że znudzi swoich łaskawych słuchaczy.

Co roku powtarza, że z tą samą zawsze radością i wdzięcznością wita tych, którzy ją zaszczycają swoją życzliwością i obecnością na jej publicznych posiedzeniach. Jednak nie waham się i tym razem powiedzieć, że te uczucia w nas są, nie zmieniają się i zmieniać nie mogą; a jak ich trwałość mamy sobie za obowiązek, ich wypowiedzenie za rzecz naturalną i konieczną, tak znowu za zaszczyt, za dobre świadectwo mamy sobie trwałość tej w społeczeństwie życzliwości i poważania dla Akademii, których dzisiejsze zebranie jest nową, zawsze równie cenną i drogą oznaką.

I treść tego, co podajemy do wiadomości, zawsze do siebie podobna. Staramy się robić, co możemy, przez rok wydaliśmy tyle a tyle tomów, moglibyśmy wydawać więcej, gdybyśmy mieli za co: oto co powtarzamy corocznie. I znowu zmienić tego nie możemy, a brać nam tego za złe nie należy. Większe zmiany, wpływające na cały stan rzeczy i przebieg spraw, zdarzają się rzadko; w zwykłem życiu rok idzie za rokiem jeden do dru-

giego podobny. Zbliska wydaje się to jednostajnem. Ale kiedy się oddalić, kiedy spojrzeć na pewien przeciąg czasu, wtedy się widzi, że w tej na pozór niezmiennej jednostajności zmieniło się wiele, a czasem nawet na lepsze.

Śmiem twierdzić, że tak jest w Akademii. Nieznaczna, niewidoczna niby praca, po niedługich nawet latach pokazuje, że dokonał się znaczny postęp. Cofając się pamięcią o lat dziesięć w tył i porównawszy to, co było wtedy, z tem co dziś jest, widzi się różnicę dużą, widzi się wzrost czynności i jej skutków.

Ta różnica zaś zwraca moją myśl do jednego zdarzenia, jedynego przykrego, jakie nam ostatni czas przyniósł.

Wspomniałeś, Ekscellencyo, o stracie, jaką ponosimy, o żalu, jaki czujemy z powodu, że profesor Smolka złożył swój urząd Sekretarza Generalnego. Do mnie należy wytłómaczyć powody tego żalu i stwierdzić, że lata urzędowania Smolki zaznaczyły się w Akademii wielostronnym i ciągłym postępem. Szujski, pierwszy Sekretarz Generalny, wszystkiemu dał popęd swoją gorącą duszą i silną ręką, wszystkiemu wskazał kierunek, ale dlatego właśnie, że był pierwszym, że to były początki, nie mógł wszystkiego zupełnie uorganizować, urządzić. Gdy jego zabrakło, nastały lata, w ciągu których prezes, nieoceniony i nieodżałowany Majer, całą swoją duszę i energię kładł w służbę Akademii, ale (jak się to nieraz zdarza u ludzi stojących na czele), chciał sam robić wszystko, a przez to do zbytku może zatrudniał i zaprzątał się szczegółami. Sekretarz Generalny zaś nie miał dość inicyatywy, czy dość energii, żeby z niego zdjąć część tego ciężaru.

Przyszedł Smolka. Nie bez poświęcenia, bo jest poświęceniem i trudnem dla człowieka nauki i dla pisarza, zrzecz się na całe lata pracy osobistej, pisarskiej, a oddać się wyłącznie na usługi prac zbiorowych, które zabierają dla siebie cały czas i całą siłę. Ale przyszedł z wysokiem pojęciem zadań Akademii, z wyrobionem zrozumieniem środków, którymi ona do spełnienia swoich zadań może dążyć, z gotowym w głowie programem i zadań i ich stopniowego pełnienia. Wziął się do dzieła z zapałem, równym rozmysłowi, i praktycznemu zmysłowi i oto, co w ciągu tych lat za jego wpływem i sprawą dokonało się, rozszerzyło i podniosło.

Przedewszystkiem ścisłe uregulowanie finansów Akademii, tak własnych, jak i powierzonych jej na cele stypendyjne. To wszystko szybko doprowadzone do najściślejszego, niemal pedantycznego ładu, a zabezpieczone od możliwych przypadków, jak kradzież, ogień lub podobne. Jego pośrednictwu, jego osobistemu wpływowi zawdzięcza Akademia piękny zapis Cużydły, najbogatszy (aż do zapisu Czabana) ze wszystkich, jakie na nią spadły; pomijam inne, przy których wydobyciu nie brakło czasem trudności i zachodów. Dotacya Akademii, sejmowa i ze skarbu państwa, pomnożyła się w dwójnasób przeszło, tak samo fundusz żelazny Akademii. Fundusze samoistne na cele wydawnictw od lat dziesięciu w trójnasób. Fundusze na nagrody wynoszą pięć razy tyle, co przed laty dwudziestu. Budynek powiększony, przebudowany. Zbiory Komisyi fizyograficznej należycie umieszczone, biblioteka rozszerzona i lepiej ubezpieczona, czytelnia urządzona.

Tok spraw wewnętrznych, porządek obrad plenar-

nych, czy wydziałowych, poprawiony i ustalony. Czynność w Komisyach raźniejsza, bez osłabień i przestanków. Dzielną i skuteczną w niej pomocą będzie niewątpliwie zwiększona liczba członków-korespondentów, do niedawna zbyt szczupła, dziś rozszerzona i wprowadzająca do Akademii znaczny przyrost sił młodych, a już w nauce wypróbowanych i wyszczególnionych. Liczba wydawnictw mogłaby się zwiększać, gdyby środki były równe zapasowi gotowych materyałów, a jeżeli się nie zwiększa, to raz dlatego, że koszta badania i koszta wydawania rosną w coraz większej mierze, a powtóre dla zasady, którą Smolka sam pięknie sformułował: „nie coraz więcej, tylko coraz lepiej“. Czy jest coraz lepiej, nie do nas należy sądzić, ale mamy prawo myśleć, że nie musi być coraz gorzej, że opinia i powaga Akademii musi iść w górę, kiedy świat naukowy obcy, zagraniczny, coraz więcej wchodzi z nią w stosunki i sam nierzadko tych stosunków szuka. Sześćset sześćdziesiąt instytucyi naukowych, ze wszystkich krajów, utrzymuje te stosunki; niektóre, jak Akademia wiedeńska i pragska, same żądały stosunku ściślejszego przez stałą wymianę sprawozdań i bulletynów. To nie ustaje, to owszem rośnie bez przerwy.

A ekspedycya rzymska? Ten szczególnie miłowany i z zapałem w życie wprowadzony pomysł Smolki, który historyi polskiej otwiera i przystępnym robi niezmierny obszar najważniejszych informacyi od zamierzchłych średnich wieków aż do ostatnich, z archiwów watykańskich, z publicznych i prywatnych bibliotek. Sto jedenaście voluminów zapełniają odpisy już gotowe, czekające wydania; kiedy będziemy mieli środki do tego wydania?

A Stacya Paryska! Inicyatywa i ofiara wyszła od

paryskiego Towarzystwa historycznego, ale ułożenie stosunku, organizacya, uprawnienie Stacyi przed ces. austryackim i przed francuskim rządem, to znowu Smolki prace i zasługa.

Wyliczam co najważniejsze i zatrzymuję się, jedno tylko dodaję: Akademia straciła dzielnego, doskonałego Sekretarza, ktory w jej dziejach zapisał świetnie swoje imię. Ale nie straciła kolegi, przyjaciela, doradcy, i żywi nadzieję, że to niesposobne zdrowie, które mu każe dziś wstrzymać się od wytężonej, różnorodnej pracy, poprawi się we względnym spoczynku i pozwoli mu oddać się spokojniejszym osobistym naukowym zajęciom, a nam pozwoli się cieszyć historycznemi dziełami, których blask pośrednio i na Akademię spadnie.

W dawnej francuskiej monarchii była przyjęta tradycyjnie powtarzana formuła: le roi est mort, vive le roi. Formuła może nie zawsze dobrze zastosowana, naprzykład kiedy po Henryku IV przychodził Ludwik XIII, albo po Ludwiku XIV piętnasty. Ale my możemy ją do siebie stosować i powtórzyć ze szczerego i z całego serca, z zupełną słusznością. Żal nam, że Smolka musiał ustąpić: ale dokonany wczoraj wybór prof. Ulanowskiego na Generalnego Sekretarza, witamy z radością, więcej niż z dobrą nadzieją, bo z dobrą pewnością i z chlubą. Od dwóch lat, od chwili jak zdrowie Smolki psuć się zaczęło, zastępował go w trudnem stanowisku, w rozlicznych a nader licznych zajęciach, na ochotnika, z prostej dobrej woli, z poświęceniem niewyczerpanem i niezmordowanem: a ze zmysłem praktycznym i organizacyjnym, z darem wykonania i kierowania, rzadkim wszędzie i zawsze, rzadkim może zwłaszcza między Polakami.

O obecnym, w oczy, więcej mówić nie chcę. Czas stwierdzi, a ci łaskawi, którzy zechcą dalej na publiczne posiedzenia Akademii przybywać, przekonają się, że ten wybór był dla niej szczęśliwy.

Mam sobie za obowiązek podać do publicznej wiadomości jeden fakt nowy a pomyślny i za niego wyrazić żywą wdzięczność, komu należy. Pan Władysław Mickiewicz założył w Paryżu Muzeum imienia swego Ojca. Zebrał w niem wszystkie swoje rodzinne pamiątki, wszystkie pozostałe korespondencye, wszystkie dzieła Ojca we wszystkich wydaniach i przekładach, i wszystko, co o Adamie Mickiewiczu było dotąd pisane. Zbiór ten umieścił w domu Stacyi paryzkiej, własnym kosztem przebudowawszy i urządziwszy salę. W myśli jego, w jego pragnieniu, Muzeum to kiedyś z czasem, miałoby być przewiezionem do kraju. Na teraz zostaje w Paryżu; wspaniałomyślny twórca zastrzegł sobie tylko bezpośredni i najwyższy dozór na przeciąg swego życia. Piękna myśl, piękny czyn tej „pietas“ synowskiego i polskiego serca, powinny być wszystkim znane i przez wszystkich z wdzięcznością przyjęte. Większą od innych winna jest Akademia, skoro szlachetny dawca pośrednio z dziełem swojem ją związał.

Kończę zapewnieniem, że chcemy i będziemy się trzymać tej reguły, którą nam Smolka w swojem ostatniem rocznem sprawozdaniu zostawił: „Coraz więcej, o ile można: coraz lepiej koniecznie“.

III.

Sprawozdanie Sekretarza generalnego

z czynności Akademii

od kwietnia 1902 do kwietnia 1903 r.

Na posiedzeniu walnem, które się odbyło wczoraj, został dokonany wybór całego szeregu nowych członków, których nazwiska są podane przy końcu niniejszego sprawozdania.

Z dotychczasowych członków w ciągu ubiegłego roku ubyło przez śmierć na wydziale matematyczno-przyrodniczym dwóch t. j. Deherain i Virchow, których zasługi naukowe są zbyt powszechnie znane, ażeby zachodziła potrzeba szczegółowo je obecnie przedstawiać.

Wydział filologiczny utracił w ś. p. Janie Bystroniu zasłużonego członka korespondenta. Był to nader pilny i sumienny pracownik na niwie badań językowych. Z wyjątkiem litewskiego katechizmu „Lädesmy“, który wydał ponownie, resztę swych prac poświęcił językowi polskiemu. Jego studyum dyalektologiczne „O mowie polskiej w dorzeczu Stonawki i Łucyny w księstwie Cieszyńskiem“ oraz szereg prac monograficznych nad historyą języka polskiego stanowią cenny dorobek w naukowej literaturze polskiej.

Ś. p. Dr. Władysław Ściborowski, jeden z ostatnich nadzwyczajnych członków Akademii, zmarły w miesiącu kwietniu, związał swoje nazwisko z naszą instytucyą przez długoletnie wykonywanie administracyi w należącej do Akademii Szczawnicy — nad której rozwojem czuwał z wielkiem poświęceniem. Nieboszczyk jako znakomity balneolog znany był w szerokich kołach naszego kraju, a jako oddany rozmaitym dobroczynnym czynnościom — zaskarbił sobie szczególniej w mieście Krakowie wiele zasłużonej wdzięczności.

Wydział filologiczny wydał w roku ubiegłym dwa tomy Rozpraw: XXXIV (str. 427), XXXVII (str. 395) i zeszyt I (arkuszy 13) tomu XXXV, przeznaczonego dla prac z zakresu historyi sztuki; druk tomu XXXVI doprowadził do arkusza 16 i rozpoczął drukować dwa nowe tomy Rozpraw: XXXVIII i XXXIX, z których ostatni doprowadzony już jest do arkusza 12-go. Prócz tego rozpoczął druk trzeciego tomu Słownika gwar polskich Jana Karłowicza i na ten tom odbito już 26 arkuszy.

Na posiedzeniach Wydziału filologicznego przedstawiono następujące prace:

Z zakresu językoznawstwa porównawczego prof. J. Rozwadowski przedstawił pracę swoją p. t. „Questionum grammaticarum atque etymologicarum series tertia".

Do zakresu historyi języka polskiego należy praca prof. J. Rostafińskiego: „O polskich ludowych nazwach roślin, zebranych w XVII wieku przez Helwinga w prowincyach pruskich".

Z zakresu historyi literatury i kultury przedstawiono: A. Brückner „Psałterze polskie do połowy XVI wieku;" T. Grabowski „Poezya polska po roku 1863. Część I, II i III." J. Tretiak „O Beniowskim Słowackiego"; J. Magiera „Stan. Herakliusz Lubomirski, jako pisarz i mówca." J. Tretiak „O nieznanym liście Jul. Słowackiego do ks. Czartoryskiego." H. Łopaciński „O nieznanym wierszu łacińskim Jakóba Krasickiego z r. 1593." M. Kawczyński „Huon de Bordeaux, poemat starofrancuski, streszczenie, rozbiór i objaśnienie." Stan. Ptaszycki i J. Łoś „O dwu modlitewnikach polskich z w. XVI" (komunikat). J. Tretiak „Juliusz Słowacki, historya ducha poety i jej odbicie w poezyi. Cz. I i II."

Z zakresu filologii klasycznej przedstawiono następujące prace: W. Hahna „De Plutarchi Moralium codicibus quaestiones selectae." L. Sternbacha „Michaëlis Pselli carmen ineditum in monachum Sabbaitam" a także „Schedographica", „Czas powstania Melissy gnomicznej Antoniosa" i „O poemacie moralnym Manassesa". K. Morawskiego „Catulliana et Ciceroniana".

Do zakresu archeologii należą dwie rozprawy P. Bieńkowskiego: „O ludach starożytnych z fryzurą kobiecą" i „Klęska Galatów pod Delfami w dziełach sztuki starożytnej".

Bibliografii polskiej K. Estreichera wydrukowano do kwietnia 1903 z tomu XIX, dalszych arkuszy 22 (str. 161—512).

Komisya do badania historyi sztuki w Polsce. Jeśli w r. 1901/2 Kraków przeważnie dostarczył Komisyi materyału do jej naukowych badań,

to w r. 1902/3 rola ta przypadła całemu szeregowi miejscowości rozsianych na obszarze dawnej Polski. Obfity pod tym względem plon przyniosły w pierwszym rzędzie umyślne, przez kilku współpracowników Komisyi podjęte wycieczki.

W powiatach: proszowskim i nowosądeckim zbadał p. Tomkowicz wiele pomników dotychczas nieznanych. Z pomiędzy nich na szczególniejszą uwagę zasługują zabytki w Wielgomłynach, w powiecie noworadomskim. P. Tomkowicz opisał tamtejszy kościół parafialny i klasztor, fundacye z II-giej połowy XV wieku Jakóba Koniecpolskiego i matki jego Doroty z Sienna. Wnętrze kościoła zawiera szereg szczegółów i zabytków gotyckich, między którymi pierwsze zajmuje miejsce ryta, bronzowa, nagrobkowa płyta Jana Koniecpolskiego kanclerza w. k., oraz synów jego Jana i Przedbora.

W Chełmie zbadał p. Tomkowicz kaplicę św. Anny przybudowaną w r. 1573 przez Jana Leżyńskiego, kasztelana małogoskiego, do tamtejszego w czternastym wieku zbudowanego kościoła, w której zachował się okazały nagrobek fundatora, będący zapewne dziełem Canevesi'ego syna, w Kurzelowie zaś kollegiatę, budowę w swym zrębie pochodzącą z r. 1360, wewnątrz bardzo dobrze zachowaną. Z zabytków jej podnieść należy ciekawą bronzową chrzcielnicę z r. 1417 z napisem w gotyckich minuskułach. W zakrystyi zwraca uwagę późno gotycka monstrancya, pamiątka po dwóch znakomitych Kurzelowianach, Musceniusu, tamtejszym duchownym i Jacobeusu, profesorze Akademii krak.

W kościele paraf. w Hebdowie uderza z XVII w. zewnętrzny portal rzeźbiony, fundacyi opata Jana Lu-

dwika Stępkowskiego, wewnątrz zaś — nieznany dotąd — wielki marmurowy pomnik opata Olszewskiego. Zbadany następnie przez p. Tomkowicza kościół w Wawrzyńczycach przedstawia się jako budowa barokowa na planie gotyckim. Wewnątrz zachowały się piękne *antependia* z *cuir de Cordoue*, w składzie zaś za zakrystyą ciekawy tron biskupi z XVI w. — Późno-gotycki kościół w Końskiem posiada nad południowem wejściem romański tympanon — ślad dawnej, romańskiej budowy. Wewnątrz zachował się między innymi, nagrobek Hieronima Konieckiego († 1564) a w zakrystyi przepyszny barokowy emaljowany kielich. W podziemiach kościoła w Kazanowie o interesujących na sklepieniu jego malowaniach z XVIII w. znalazł p. Tomkowicz kilka kamiennych trumien, jedną marmurową z XVI w., Kazanowskich.

Gotycki kościół w Chlewiskach zawiera kilka bardzo pięknych nagrobków Odrowążów-Chlewickich z XVII w., w ołtarzu zaś obraz „Nawiedzenia N. P. Maryi“, podobno Smuglewicza. — Pełnym uroku Stanisławowskiej architektury jest kościół w Petrykozach, dzieło Kamsetzera; w w. ołtarzu jego obraz z podpisem: *Thomas Sciacca Siculus Romanus 1792.*

Prócz kościołów zwiedził i opisał p. Tomkowicz cały szereg nieznanych lub niezbadanych dotychczas zamków. I tak w Pukarzewie, gnieździe Pukarzewskich-Szreniawitów, zachowały się ślady dawnego, granitowego zamku. O średniowiecznem powstaniu świadczy położenie ruiny zamkowej w Bąkowej Górze nad Pilicą. Wspaniale przedstawiają się zwaliska zamku w Majkowicach, stanowiącego niegdyś własność Floryana Szarego, a zwa-

nego — według Paprockiego — „Surdega“. — Jest to budowa z łamanego kamienia; ściany jej zawaliły się — została natomiast baszta o rozmaitych rzutach na piętrach.

Olbrzymia kwadratowa budowa zamku w Szydłowcu pochodzi w dzisiejszym swym kształcie z XVII w. posiada jednak i części gotyckie, niewątpliwie z czasów pierwszych jego właścicieli Szydłowieckich.

W Modliszewicach zachowały się ruiny bardzo ozdobnego, ceglanego, z użyciem ciosów, pałacyku, służącego w w. XVII za letnią rezydencyę arcybiskupowi Lipskiemu. — Dzisiejszy dwór w Chlewiskach, to dawny gotycki zamek, stojący na platformie ściętej, piramidalnej góry. Zachowały się jeszcze w narożnikach szkarpy gotyckie skośne; w XVII w. zrestaurował go zupełnie Wawrzyniec Chlewicki. — W Sterdyni wreszcie zwiedził p. Tomkowicz bardzo piękny pałac z XVIII w. z interesującym zbiorem obrazów, między którymi zwracają uwagę trzy portrety Ossolińskich, pędzla jak się zdaje Czechowicza.

Pomników również Królestwa polskiego dotyczył referat p. Wawrzenieckiego z Warszawy, w którym autor streścił badania swe nad kilku tamtejszymi kościołami prowincyonalnymi.

P. Zubrzycki przedłożył Komisyi rezultaty z wycieczki swej do Krosna odbytej. Przedstawione przez autora liczne rysunki i fotografie pozwoliły zdać sobie sprawę z piękności i wagi tamtejszych zabytków sztuki. Kościół parafialny, budowa zapewne z drugiej połowy XIV w., zachował po dziś dzień wiele cech średniowiecznych. Wewnątrz kościoła na szczególniejszą uwagę

zasługują: rzeźba drewniana przedstawiająca Trójcę św., bardzo piękny obraz koronacyi N. P. Maryi, oraz pomnik z czarnego marmuru rodziny Skotnickich z XVII wieku.

Drugi kościół krościeński OO. Franciszkanów zawiera niemałej artystycznej wartości pomniki: Jadwigi Firlejowej, Jędrzejowskich, zwłaszcza zaś grobowiec hetmana kamienieckiego dłuta Padovan'a. W kaplicy Oświęcimów, do kościoła wspomnianego przypierającej, nęcą oko stiuki oraz portrety Stanisława i Anny Oświęcimów, będące zdaniem prof. J. hr. Mycielskiego zapewne dziełem Jana Triciusa.

W rynku miasta zachowały się dotąd z dwóch jego stron podcienia, ciągnące się przed upadkiem Krosna prawdopodobnie dookoła. — O stanie ruin zamku Odrzykonia pod Krosnem, dokładne wyobrażenie dały, zdjęte przez p. Zubrzyckiego plany oraz widoki odtwarzające z rozmaitych stron interesujący ten zabytek.

Sprawozdanie p. Swieykowskiego z wycieczki do Rzeszowa obejmowało wyczerpujący opis niektórych tamtejszych pomników, illustrowany nader wytwornemi zdjęciami fotograficznemi. Referent mówi w niem o grobowcach kościoła farnego Rzeszowskich z końca XVII w., o wspaniałych sztukateryach z pierwszej połowy XVII w. na sklepieniach kościoła popijarskiego, o tamtejszym zamku i uroczej, obok niego stojącej letniej rezydencyi *palais d'été*, pochodzącej z czasów Jerzego Ignacego Lubomirskiego († 1755) i jego żony Joanny, baronównej de Stein. W drugim referacie zdał p. Swieykowski sprawę z wycieczki swej do Oświęcima, przedkładając fotografie i dokładny opis ruin tamtejszego kościoła po-

dominikańskiego z początku XIV w. oraz obecnej ich restauracyi.

Jako plon wreszcie podróży po wschodniej Galicyi, przedłożył p. Mokłowski ze Lwowa illustrowany rysunkami referat „o architektonicznych szczegółach z Drohobycza, Sambora i Kulikowa".

Zabytki sztuki po za Krakowem omawiał prócz tego cały szereg prac i komunikatów. I tak p. Swieykowski przedstawił plany, ze zbiorów Adamowej hr. Potockiej w Krakowie — zamku Franciszka Salezego Potockiego, wojewody kijowskiego w Krystynopolu nad Bugiem. Zamek założony w r. 1691 przez hetmana p. kor. Szczęsnego Kazimierza Potockiego, nazwany od imienia jego żony Krystyny Lubomirskiej, przebudowuje Fr. Salezy Potocki na pałac w smaku francuskim około r. 1756. — W tymże stylu założono wówczas ogrody, roztaczające się przed pałacem, wybudowanym *entre cour et jardin*. Na planach znajduje się podpis: *par le Capitaine Ricaud*, w którego kompozycyach przeważa element dekoracyjny saski obok reminiscencyj francuskich. Dekoracya zaś wewnętrzna pałacu jest jakby naśladownictwem Jakóba Franciszka Blondel (1705 do 1774). — Przedłożonych przez p. Swieykowskiego sześć innych planów odtwarzało rzuty poziome i pionowe pawilonów kąpielowych, sal koncertowych, małego pałacyku nad Perespą, oraz pałacu Mniszchów w Warszawie. Na dwóch wreszcie planach pałaców warszawskich z ogrodem pochodzącym z czasów Stanisława Szczęsnego Potockiego, wojewody ruskiego, czytamy podpis nie bez pewnej dla nas wartości: M. Szkilądź, Conductor I. K. M.

Do historyi malarstwa odnosiły się referaty pp.:

Lepszego, J. hr. Mycielskiego, Łopacińskiego z Lublina i Swieykowskiego.

Komunikat p. Lepszego omawiał obraz Trójcy św. z szeregiem członków rodziny Odrowążów i rodziny herbu Leliwa, pochodzący z kościoła parafialnego w Dębnie. Autorem obrazu powstałego zapewne w pierwszych latach XVI w. był zdaniem p. Lepszego twórca kodeksu Behema, Jan Carpentarius t. j. Hans Czimermann, fundatorami jego zaś — jak to prof. Mycielski, na podstawie ostatnich badań p. A. Bonieckiego i bar. Artura Reisky'ego — wykazał, byli Jakób Dembiński i żona Barbara z Jarosławia córka Rafała h. Leliwa, marszałka w. k. — Referaty prof. Dr. Jerzego hr. Mycielskiego, odnoszące się do malarstwa, stanowiły ciekawe przyczynki do historyi naszych zbiorów i stosunków panów polskich z artystami zagranicznymi.

W rozprawie swej „Mistrz Rembrandta i jego nieznany obraz w Polsce“ scharakteryzował naprzód prof. Mycielski działalność Piotra Lastmanna (1583—1633), u którego w r. 1624 bawił na nauce w Amsterdamie 18-letni Rembrandt, a następnie zanalizował jeden z najgłośniejszych obrazów Lastmanna „Ofiarę w Lystrze“, opiewany przez słynnego poetę holenderskiego XVII w. Justusa Vondel'a. — Pierwszorzędny ten utwór Lastmanna z r. 1624 odnalazł prof. Mycielski w zbiorach hr. H. Steckiego w Romanowie na Wołyniu, gdzie się znajduje od wieku przeszło wraz z całą kolekcyą dzieł sztuki po Katarzynie II, ofiarowaną przez cara Pawła, senatorowi Ilińskiemu.

Postacią kanclerza w. k. Jana Zamoyskiego i stosunkami jego z malarzami zajmowały się komunikaty

również tego samego autora. Podał w nim prof. Mycielski wiadomość o obrazach pędzla Dominika Tintorett'a, syna sławnego Jakóba Robusti, zamówionych przez kanclerza do kościoła w Zamościu.

O artystycznych natomiast upodobaniach ostatniego króla świadczył przedstawiony przez hr. Mycielskiego oryginalny piórkowy rysunek 17-letniego Stanisława Augusta, przechowany dawniej w zbiorach hr. Mniszchów będący zaś obecnie własnością JE. Karola hr. Lanckorońskiego w Wiedniu. Na działalność zaś mało dotychczas znanego Tokarskiego, malarza nadwornego Poniatowskiego, rzucił wiele światła komunikat p. Hieronima Łopacińskiego z Lublina.

Do historyi rzeźby po za Krakowem odnosiły się, prócz wspomnianych już zabytków, fotografie nadesłane Komisyi przez p. Aleksandra Janowskiego z Warszawy i ks. prałata Stanisława Chodyńskiego z Włocławka. — Pierwsze odtwarzały snycerskie rzeźby jednego z kościołów w Sieradzu, drugie zapoznały nas z marmurowym pomnikiem Mickiewicza dłuta H. Stattlera w roku 1857, zdobiącym park majątku Wieniec pod Włocławkiem, należącego do p. Leopolda Kronenberga z Warszawy.

Z historyą przemysłu artystystycznego w Polsce, pozostawało w związku pięć komunikatów; dwa z nich prócz tego zawierały wzmiankę o obrazach przeważnie obcych mistrzów w posiadaniu polskiem ongi się znajdujących. Referat p. Łopacińskiego stanowił cenny przyczynek do dziejów fabryk porcelany w Tomaszowie i w Lubartowie

Illustrowany komunikat p. Swieykowskiego opisy-

wał armaty zamku krystynopolskiego, znajdujące się obecnie w Łańcucie, armatę wałową w Peczarze u hr. Konstantego Potockiego, oraz chorągiew bateryi wałowej z 24 dział ofiarowanych Rzeczypospolitej przez Stanisława Szczęsnego Potockiego, pozostałą również w Peczarze. — Krystynopolskie armaty przeszło 2 m. długości pochodzą z końca XVII i pierwszej połowy XVIII w. Najstarsza z herbem Lubomirskich i datą r. 1634 ma 4.18 m. długości. — Na armacie w Peczarze znajdujemy prócz herbów liczbę porządkową 13, stempel artyleryi kor. oraz dookoła wylotu napis: *Joh. Ehrenfried fudit me Warsawia 1788.* Wspomniana wreszcie chorągiew z materyi koloru czerwonego, jedwabiem haftowana, posiada na tle orła białego nad trofeum wojennem, w którem na pierwszem miejscu odtworzono jedną z owych 24 armat wojewody ruskiego, Stan. Szcz. Potockiego.

P. Swieykowski przedstawił następnie inwentarz kasztelana czerskiego Michała Daniela Suffczyńskiego, który protestując przeciw rozbiorowi z r. 1772, na stałe Polskę opuścił i zamieszkał w Monachium. Inwentarz spisany w r. 1778, z niezrównaną dokładnością podaje wszystkie wspaniałe stroje kasztelana, dalej 56 większych a 28 mniejszych obrazów olejnych, wśród których wylicza wiele portretów znakomitych polskich i obcych osobistości, wreszcie całe umeblowanie, zwierciadła, srebra i mnóstwo innych przedmiotów.

Prof. Dr. hr. Mycielski przedłożył wreszcie dwa, pod wielu względami ważne i niezmiernie interesujące inwentarze. Z „inwentarza skarbca książąt mazowieckich r. 1494“ dowiadujemy się o wielkich bogactwach znajdujących się na zamku w Ciechanowie, na które skła-

dały się wspaniałe, złotem i drogimi kamieniami naszywane książęce szaty, naczynia złote i srebrne, pierścienie, naszyjniki, cenna broń i całe worki nieoprawnych klejnotów. Ciekawe są w tym łacińskim spisie liczne polskie nazwy na różne części ubrania i uzbrojenia oraz materye etc. — Większe jeszcze skarby odsłonił nam „Inwentarz artystyczny zamku w Wiśniczu z r. 1661“, opisujący wyjątkową całkiem spuściznę po Aleksandrze Lubomirskim, bracie marszałka w. k. Jerzego, ożenionym z kanclerzanką Ossolińską. Uderza w nim przedewszystkiem kollekcya obrazów: hiszpańskich, flamandzkich, holenderskich i włoskich, wśród ostatnich zaś dwa klejnoty: „Anioł z Tobiaszem“ Rafaela i „Madonna z Dzieciątkiem,“ Albrechta Dürera, oba dotąd badaczom historyi sztuki nieznane. — Dla stosunków Lubomirskich i Ossolińskich z zagranicą ciekawy jest spis portretów: królów, książąt krwi, wielkich panów w Polsce, Niemczech, Francyi itd., nadto portrety Lubomirskich malowane w Wenecyi przez Mikołaja Renieri i w Gdańsku przez Daniela Schulza.

Następuje w dalszym ciągu spis przedmiotów przemysłu artystycznego jak: obicia, kobierce, *cuir de Cordoue*, namioty, stoliki i szkatuły z *pietra dura*, z hebanu i szyldkretu, naczynia złote i srebrne, figury ze srebra, z kości słoniowej, kryształy bogato rznięte, rzędy kapiące od złota i drogich kamieni, strzelby, czapraki, niezliczone klejnoty z pereł, dyamentów i mnóstwo innych zabytków. Cały ten obszerny inwentarz świadczy o wysokiej artystycznej kulturze oraz o bogactwie Lubomirskich w w. XVII, nadto zaś daje wyobrażenie, jak wyglądał wewnątrz w tym czasie opustoszały dziś zamek w Wiśniczu.

Do zabytków krakowskich odnosił się z kolei cały szereg prac i komunikatów.

I tak p. Tomkowicz w wyczerpującym referacie zdał sprawę ze świeżych odkryć w kościele XX. Franciszkanów. Odsłoniły one nie mało gotyckich szczegółów tak kościoła jak i przypierającej doń od północy, rzekomo w XVII w. fundowanej kaplicy „Męki Pańskiej“, jak niemniej wykazały, że kościół w średnich wiekach był budową bazylikową o jednej nawie bocznej, a zatem dwunawowym, ale niesymetrycznym. Tą boczną nawą była właśnie kaplica „Męki Pańskiej“. Filary i łuki arkad dzielących kaplicę od nawy są jeszcze w znacznej części zachowane w północnej ścianie nawy. Filary miały naddatki od strony nawy bocznej, budowa więc należała do krakowskiego odcienia gotycyzmu ceglano-kamiennego.

Komunikat p. Pagaczewskiego zajmował się dochowanymi po dziś dzień śladami romanizmu w kościele św. Mikołaja. — W ostatnich miesiącach r. 1902 wyszły na jaw wskutek odpadnięcia tynku z południowej ściany presbiteryum, fragmenty kamiennego, romańskiego muru, potwierdzając w ten sposób dawniej przez p. Pagaczewskiego wyrażone przypuszczenie, że kościół św. Mikołaja wystawiony był zapewne w epoce romańskiej z kamienia, sądząc zaś po anormalnej długości presbiteryum, ograniczał się niewątpliwie do jego rozmiarów, tworząc osobny, mały kościółek.

Jak wyglądały w XVI w. kościół i klasztor na Skałce oraz ratusz, o tem dowiedzieliśmy się z komunikatu p. Tomkowicza.

Widok Skałki w XVII w. zachował nam przedsta-

wiony przez p. Tomkowicza drzeworyt, zdobiący kartę tytułową druku z roku 1672-go opisującego dysputę teologiczną „de jure et justitia.“ Widzimy na nim kościół gotycki, dość wielki, oraz w XVII w. zbudowany klasztor, z czterema narożnemi wieżami. Druga połowa drzeworytu zawiera przedstawienia alegoryczne lub fantastyczne, jak np. ów gmach z napisem: „corona justitiae“ lub w głębi wznoszący się kościół. Późny ten drzeworyt dopełniają starsze widoki Skałki na tryptykach w Pławnie i Wieniawie.

Krakowskie zabytki malarskie omawiały tylko dwa komunikaty. — W jednym p. Swieykowski szczegółowo zanalizował romański „Inicyał miniaturowy“ przechowany w Muzeum narodowem, w drugim p. Tomkowicz zwrócił uwagę na ciekawy obraz w kościele św. Józefa przedstawiający „Oblubieńca N. P. Maryi z Dzieciątkiem“, którego fotografię okazał.

Znaczniejszy natomiast przyczynek stanowiły referaty, odnoszące się do historyi rzeźby w podwawelskim grodzie.

Illustrowane fotografiami komunikaty p. Muczkowskiego pozwoliły bliżej zapoznać się z nader szlachetnymi, renesansowymi maskaronami, pochodzącymi z dawnej rezydencyi Bonarów w rynku głównym, (dzisiejszego domu p. l. 9), a znajdującymi się dzisiaj w ogrodzie domu p. l. 11 przy ul. Kolejowej, oraz z interesującą rzeźbą z kaplicy Matki Boskiej Bolesnej w kościele św. Barbary „Pietà“ sięgającą jak się zdaje pierwszych lat XVI w.

P. Cercha przedstawił rysunek odkrytego przez siebie na pomniku Zebrzydowskiego w katedrze wawelskiej

znaku autora jego, Jana Michałowicza z Urzędowa. Odkrycie p. Cerchy potwierdziło w ten sposób dawne, trafne wnioski p. Pagaczewskiego, który nie znając znaku, poprzednio już na podstawie analizy porównawczej doszedł do tego samego rezultatu.

P. Cercha nadto przedłożył, odlew gipsowy z medaljonu znajdującego się niegdyś na grobowcu Anny Jagiellonki, a wyobrażającego św. Annę Samotrzecią, zwrócił wreszcie uwagę na rysunek Wojczyńskiego (w bibliotece Jagiell.) z zaginionego pomnika Orlików, dłuta Canevesi'ego, znajdującego się niegdyś w kościele OO. Dominikanów.

Zabytki przemysłu artystycznego w Krakowie były przedmiotem siedmiu mniej lub więcej wyczerpujących referatów.

P. Lepszy podał opis, oraz okazał fotografię, pięknej mosiężnej misy krakowskiego cechu kuśnierzy, pochodzącej z pierwszej połowy XVI w. — P. Kopera przedstawił nadesłany przez p. M. Bersohna w darze do Muzeum narodowego, interesujący druk jarosławski z oficyny Jana Szeligi z r. 1621 „O Przednieyszych Wiary S. Táiemnicách“. — Własnością również Muzeum narodowego jest emaliowany, o romańskich formach krzyż z wizerunkiem Chrystusa, będący, jak to w wyczerpującym komunikacie p. Pagaczewski wykazał, zabytkiem, nie wieku XVII, jak sądził Łuszczkiewicz, lecz drugiej połowy XII w., a wyrobem z Limoges.

P. Cercha mówił o udziale mistrza Serwacego przy wykonaniu kraty kaplicy Zygmuntowskiej, illustrując rzecz szeregiem odlewów gipsowych z płaskorzeźb tego zabytku.

W drugim referacie porównał p. Cercha kratę kaplicy Maciejowskiego z kratą kaplicy Gamrata. Motywa obu krat są pokrewne i wykazują, zdaniem p. Cerchy, podobieństwo z ornamentyką kraty kaplicy Jagiellońskiej.

Komunikat p. E. Swieykowskiego dotyczył cennych figurynek porcelanowych, znajdujących się w zbiorach hr. L. Dębickiego w Krakowie. Przedstawiają one szlachciców polskich z połowy XVIII w., w powłóczystych kontuszach. Na podstawie marek fabrycznych i analizy stylistycznej wykazał p. Swieykowski, że pochodzą one z fabryki królewskiej w Sévres z lat 1753—54, a są prawdopodobnie dziełem modelatora Asselin.

P. Swieykowski przedłożył wreszcie szereg wytwornie wykonanych fotograficznych zdjęć z kościoła OO. Kamedułów na Bielanach pod Krakowem i ze znajdujących się w nim zabytków, wśród których szczególniejszą uwagę zwracały niezwykle szlachetne dekoracye stiukowe.

Z historyą kultury m. Krakowa wiązała się przedstawiona przez p. Tomkowicza praca: „O muzykach i fabrykantach instrumentów muzycznych w Krakowie“ (część II). Dowiadujemy się z niej, że w latach 1600 do 1650 przebywało w Krakowie nie mało muzyków o nazwach holenderskich, włoskich, z których część pewna pozostawała w służbie dworu królewskiego i panów polskich. — Również wiele ciekawych szczegółów zawierała praca powyższa o fabrykantach instrumentów muzycznych, o których mieliśmy dotąd bardzo szczupłe wiadomości.

Nie z zabytków sztuki i kultury, ale przedewszyst-

kiem z bardzo drogiego dla Polski całej odkrycia, zdawał sprawę p. Lepszy. — Mamy na myśli odkrycie zwłok królowej Zofii zmarłej w r. 1461, czwartej żony Władysława Jagiełły, której grób w kaplicy św. Trójcy w katedrze na Wawelu otwarto, przy ruszaniu posadzki, w czasie restauracyi kaplicy.

Po historycznym wstępie objaśnił p. Lepszy rysunkami i fotografiami spostrzeżenia zrobione przy przełożeniu w dniu 8 czerwca 1902 zwłok królowej z dawnej spróchniałej trumny do nowej trumienki miedzianej. — P. Lepszy opisał suknię królowej, jej koronę, wzrost i włosy, kształt trumny, jej obicie materyą, zastanowił się zaś zwłaszcza nad pięknym adamaszkowym całunem, prawdopodobnie wyrobem weneckim. — Znalezioną przez prof. Odrzywolskiego w trumnie królowej monetę zdefiniował p. Chmiel jako denarek Władysława Jagiełły.

Ważną sprawę poruszył Przewodniczący Komisyi. Podniósł mianowicie potrzebę podjęcia wydawnictwa zabytków sztuki ludowej uwzględniającego nietylko ozdobnictwo, ale przedewszystkiem tak ważne, a tak mało dotychczas znane budownictwo ludowe — i w tym celu zaproponował wybór osobnej komisyi, któraby w porozumieniu z Komisyą antropologiczną opracowała program wspomnianej publikacyi.

Do projektowanej przez wnioskodawcę komisyi weszli pp.: Lepszy, Puszet, Sokołowski, jako delegaci zaś Komisyi antropologicznej pp.: Kopera, Tetmajer i Udziela.

Do szeregu czasopism polskich umieszczających na swoich łamach sprawozdania z posiedzeń Komisyi, przybyły w r. ubiegłym „Architekt“ w Krakowie, „Kuryer codzienny“ i „Przegląd katolicki“ w Warszawie.

Redakcyi tego ostatniego pisma postanowiono, za zgodą Zarządu Akademii, przesyłać publikacye Komisyi, a to w zamian za ofiarowane jej nowe wydawnictwo „Przeglądu kat.“ i „Kwartalnik teologiczny“.

Zaznaczyć wreszcie należy, że od współpracownika swego, Mons. F. Lehnera z Pragi, otrzymała Komisya cenną jego publikacyę „Kodeks wyszehradzki“, od ks. Szaniawskiego zaś, redaktora „Przeglądu kat.“ w Warszawie, wydane przezeń dzieło ks. Żarnowieckiego „Historya i technika hafciarstwa kościelnego“.

Komisya językowa wydała zeszyt drugi tomu I „Materyałów i prac“ zawierający następujące prace: Holger Pedersen: „Przyczynki do gramatyki porównawczej języków słowiańskich“; Jan Rozwadowski: „De morte prologus i żale konającego“; Jan Rozwadowski: „Uwagi o dyftongach *ię, uo* w południowo-zachodniem narzeczu białoruskiem“; Kazimierz Nitsch: „Studya kaszubskie: Gwara luzińska“; Tytus Benni: „Z dziedziny akomodacyi międzywyrazowej“; Tytus Benni: „O samogłoskach nosowych w wyrazach obcych“; Jan Rozwadowski: „Język rękopiśmiennej reguły żeńskich klasztorów ordinis Praemonstratensis z r. 1540“. Dalej wydano zeszyt pierwszy tomu II, zawierający pracę: Edward Klich: „Teksty białoruskie z powiatu nowogrodzkiego“.

Udzielono zasiłków na badania gwaroznawcze pp. Edwardowi Klichowi na badanie gwary t. z. Kliszczaków koło Niedźwiedzia (Limanowy), Kazimierzowi Nitschowi na badanie języka polskiego w północno-zachodnim kącie Wielkopolski, pp. Mossoczemu, Grabowskiemu i Fischerowi na dalsze badania narzeczy ruskich w okolicach

Grybowa, Dobromila i Baligrodu. Wszyscy ci Panowie wywiązali się w sposób zadawalniający z zaciągniętych wobec Komisyi zobowiązań.

Pracę nad słownikiem staropolskim objął prof. Jan Łoś, który przygotował wyczerpujące sprawozdanie o stanie i dalszym postępie tego przedsięwzięcia.

Od 1 grudnia 1902 r. wznowione zostały prace nad Słownikiem staropolskim, powierzone przez Akademię prof. J. Łosiowi, któremu na pomocnika dodano p. E. Klicha. Dotychczasowy stan prac tych tak się przedstawia: znajdujący się w posiadaniu Akademii materyał słownikowy został wyciągnięty z 285 zabytków języka staropolskiego od czasów najdawniejszych do r. 1570. Materyał ten w części został opracowany pod kierunkiem ś. p. prof. Lucyana Malinowskiego, w części zaś pod kierownictwem prof. J. Baudouina de Courtenay i nareszcie włączono do niego część materjałów, przygotowanych przez ś. p. Antoniego Semenowicza, który przed śmiercią przekazał swe zbiory Akademii. Materyały słownikowe zajmują ogółem około 100 pudeł półmetrowej długości, wypełnionych kartkami, ułożonemi w kolumny. Obecnie przystąpiono do sprawdzania tych materyałów z tekstem zabytków i do układania kartek w porządku alfabetycznym, oraz do opracowania tych zabytków, które dotychczas uwzględnione nie zostały. Według przygotowanego przez prof. Baudouina de Courtenay katalogu zabytków języka staropolskiego, który to spis ciągle się dopełnia, pozostaje jeszcze do opracowania około 200 zabytków wieku XV i XVI, nie młodszych nad r. 1570. Widzimy przeto, że do słownika staropolskiego nagro-

madzony już materjał przedstawia się bardzo poważnie, ale mimo to dużo jeszcze do zrobienia pozostaje.

Komisya do badań w zakresie historyi literatury i oświaty w Polsce.

Najważniejszem zadaniem Komisyi w tym roku było wykonanie i wprowadzenie w czyn donośnej uchwały w sprawie inwentaryzacyi zabytków rękopiśmiennych. W tym celu ułożył członek tejże komisyi, p. Adam Chmiel „Wskazówki“ dla pracowników, tudzież wzór kartki z rubrykami, przeznaczonej do opisywania dokumentów. „Wskazówki“ i kartki przesłano następnie instytucyom i zakładom, posiadającym w swych zbiorach rękopisy, oraz 27 osobom, które się piśmiennie zgłosiły. Kartki z opisami nadesłali dotychczas pp. Bronisław Paciorkowski z Moskwy, Ks. W. Gajsler z Pajęczna (Kr. Pol.) i J. Radzimiński w Mukosiejowym Berehu (Wołyń). Oprócz tego opisał p. J. Czubek 225 (t. j. połowę) rękopisów znajdujących się w bibliotece Hr. Branickich w Suchej, a sprawa inwentaryzacyi tyle ważnych dla nas zbiorów rękopiśmiennych cesarskiej biblioteki w Petersburgu postąpiła już tak daleko, że dzięki osobistym staraniom pp. B. Ulanowskiego i K. Morawskiego, a chętnej pomocy p. St. Ptaszyckiego, zdołano zebrać i skupić grono miejscowych pracowników, którzy w najbliższym czasie pod kierunkiem p. St. Ptaszyckiego przystąpią do dzieła. Owoce tych prac ogłosi Komisya, skoro będą gotowe, tymczasem zaś korzystając z pracy p. J. Korzeniowskiego, który złożył manuskrypt, zawierający opis 255 zabytków rękopiśmiennych tejże ces. bibl. w Petersburgu, ogłasza pierwszy wynik swoich starań i zabiegów w tym kie-

runku, przeznaczywszy dla pracy p. Korzeniowskiego XI tom swego „Archiwum“. W tomie X tegoż „Archiwum“ wydrukowano pracę w tym roku p. R. Plenkiewicza: „Akta sądowe, dotyczące Jana Kochanowskiego i rodziny“; obecnie drukuje się rzecz obszerniejsza p. t. „Wizyta jeneralna szkół i zakładów edukacyjnych gub. Mińskiej, dokonana w r. 1819 przez Józefa Twardowskiego“. Tom ten ukaże się niebawem.

W Bibliotece pisarzów polskich wydano przedewszystkiem II t. Tassa „Jerozolimy Wyzwolonej“ w przekładzie Piotra Kochanowskiego. Wydawnictwo „Orlanda Szalonego“ doznało niejakiej zwłoki z powodu, iż trzeba było sprowadzać rękopisy ze Lwowa i Cieszyna co było połączone z pewnemi trudnościami i stratą czasu., Obecnie praca nad „Orlandem“ już prawie na ukończeniu — pozostaje tylko jeszcze porównanie z rękopisem, znajdującym się w Warszawie — i druk może się wkrótce rozpocząć. Tymczasem zaś wydano: Bartosza Paprockiego „Koło Rycerskie“ (wydawca W. Czermak); Anonima-protestanta XVI w. „Erotyki, Fraszki, Obrazki, Epigramaty“ (wydawca Ignacy Chrzanowski); „Poezye“ Mikołaja Sępa Szarzyńskiego (wydawca tenże); „Sejm Piekielny“ 1622 r. (wydawca A. Brückner); w druku „Facecye Polskie“ (wydawca tenże); „Co Nowego“ tegoż wydawcy.

Wydział historyczno-filozoficzny. Z publikacyi Wydziału ukazały się w roku ubiegłym dwa tomy Rozpraw XLIII i XLIV, z których pierwszy liczy 23½ a drugi 25½ arkuszy druku. W toku są: 1) Rozpraw tom XLV z pracami pp. Stanisława Zakrzewskiego i Wojciecha

Kętrzyńskiego; tom ten obejmuje dotychczas 12 arkuszy druku; 2) Rozpraw tom XLVI w którym mieszczą się prace pp. Oswalda Balzera, Stanisława Kętrzyńskiego i Franciszka Bujaka; tom ten doprowadzony został do arkusza 14-go.

Po za tomami Rozpraw rozpoczął się druk dwóch obszerniejszych książek, które ukażą się jeszcze w ciągu r. 1903 na widok publiczny. Tytuły tych dzieł są: 1) Dr. Fryderyk Papée: „Polska i Litwa na przełomie wieków średnich. T. I. Ostatnie dwunastolecie Kazimierza Jagiellończyka“; 2) Stanisław Ciszewski: „Ognisko“.

Wydział historyczno-filozoficzny powziął wogóle zasadniczą uchwałę, aby o ile będą starczyć fundusze, ogłaszać większych rozmiarów prace jako osobne wydawnictwa.

Rozprawy czytane lub streszczone na miesięcznych posiedzeniach Wydziału odnoszą się do następujących przedmiotów.

P. Wojciech Kętrzyński powraca w rozprawie: „Swewowie a Szwabowie“ do tematu, którym się od lat już kilkadziesiąt zajmuje, tj. do wędrówek narodów. P. Karol Potkański wkracza na mało dotąd u nas uprawiane pole, poddając krytyce: „Wiadomości o mitologii Długosza“. W rozprawach p. Stanisława Zakrzewskiego: „Opactwo śś. Bonifacego i Aleksego na Awentynie w latach 977—1085“, „Malowidła w bazylice św. Klemensa w Rzymie“ i „Ossyak i Wilten“ zawarty jest znaczny zasób spostrzeżeń i krytycznych uwag przekraczających ramy historyi polskiej a odnoszących się w znacznej części do dziejów kościoła powszechnego i sąsiadujących z Polską krajów. Do historyi stosunków polsko-litewskich w średnich wie-

kach odnosi się praca Dr. Czermaka: „O rzekomem zrównaniu schizmatyków z katolikami na Litwie w roku 1432“; rozprawa natomiast p. Ludwika Boratyńskiego: „Stefan Batory i plan ligi przeciw Turkom (1576—1584)“ oparta na bogatym materyale zaczerpniętym z Archiwów Rzymskich w całości należy do zakresu dziejów powszechnych. W pracy: „O powołaniu Krzyżaków przez ks. Konrada“ p. Wojciech Kętrzyński rozbiera krytycznie najdawniejsze przywileje udzielone Krzyżakom i dochodzi w wielu punktach do odmiennych rezultatów od swoich poprzedników. P. Władysław Abraham daje w rozprawie „Jurysdykcya biskupów lubuskich na Rusi“ niejako wyjątek z dalszych swych studyów nad historyą kościoła w Polsce. Ks. prałat Chotkowski przenosi nas odrazu w wiek XIX przedstawiając „Powrót i zniesienie Jezuitów w Galicyi 1820—1848“.

Historyi prawa polskiego poświęcone są prace p. Oswalda Balzera: „Przyczynki do historyi źródeł prawa polskiego“; p. Kutrzeby: „Geneza urzędu starostów do końca w. XIV.“; p. Stanisława Estreichera: „Centena i Opole“ oraz p. Franciszka Piekosińskiego: „Dzieje ludności wieśniaczej w dawnej Polsce“.

P. Stanisław Kętrzyński prowadzi dalej swe badania nad średniowieczną historyografią polską, wciągając dzieła obcych pisarzy dla objaśnienia kroniki Mistrza Wincentego, i skupiając wyniki swych poszukiwań w rozprawie „Ze studyów nad Gerwazym z Tilbury“. P. Franciszek Bujak przedstawiając rzecz „O średniowiecznych kartach żeglarskich“ opuszcza teren Polski, aby dotknąć się jednej z najzawilszych kwestyi z dziejów geografii. W wykładzie „O kodeksie króla Hammurabiego“ p. Sta-

nisław Estreicher dostarcza krótkiego przeglądu treści jednej z najstarszych znanych dotychczas kodyfikacyi.

Praca p. St. Grabskiego „Istota wartości jako zjawiska społeczno-gospodarczego“ wchodzi w zakres ekonomii politycznej; „Badania nad ilością Polaków i ich ugrupowaniem w krajach zagranicznych“ oraz „Ludność w Galicyi wschodniej pod względem religii i narodowości“, dwie rozprawy p. Włodzimierza Czerkawskiego, poświęcone są nader doniosłym kwestyom, z zakresu statystyki populacyjnej. Bardziej metodologiczny charakter ma praca p. Z. Gargasa p. t. „Polityka statystyczna“; rozprawa wreszcie ks. Konstantego Czaykowskiego „O erach świata“ należy do dziedziny chronologii historycznej.

„Bibliografia historyi polskiej“ posuwa się szybko naprzód. „Historya polityczna“ zupełnie ukończona dała form 33 (144—177). Obecnie rozpoczął się druk dodatków, które będzie się numerować dalej bieżącemi liczbami. Dodatek ten (po koniec r. 1903) da, na oko sądząc, z jakie 10 form. Po nim pójdą Osoby i Miejsca już bez numerów, alfabetycznie, a w końcu autorowie. Działy te, dzięki otrzymanej subwencyi, są aż po dodatek zupełnie gotowe i ułożone. Druk może być ukończony już na jesień.

Komisya historyczna wydała tom IX swego Archiwum, w którym wydrukowano: prof. Abrahama Sprawozdanie z poszukiwań w archiwach i bibliotekach rzymskich w zakresie wieków średnich, czynionych w latach 1896—1898; Materyały do dziejów pospolitego ruszenia z lat 1497 i 1509, zebrane przez

śp. A. Pawińskiego, uzupełnione i wydane przez Dr. Stanisława Kutrzebę; wydane przez tegoż: Wykaz urzędników i służby dworu królewskiego w Polsce z czasów Henryka Walezego, oraz: Akta odnoszące się do stosunków handlowych Polski z Węgrami, przeważnie z archiwum koszyckiego z lat 1354—1505; i wreszcie: Dyaryusz Zjazdu protestantów polskich w Radomiu 1591 r., wydany przez prof. W. Zakrzewskiego. Rozpoczęto także druk X tomu tegoż Archiwum Komisyi, w którym wydrukowano już: Inwentarz dóbr i dochodów biskupstwa włocławskiego z r. 1534, oraz Akta kapituły płockiej z lat 1514—1577, jedno i drugie wydane przez prof. Ulanowskiego. Nadto dwa inne tomy publikacyi Komisyi ukażą się w najbliższym czasie, mianowicie tom IV Kodeksu dyplomatycznego Małopolskiego, 1386—1450, w wydaniu prof. Piekosińskiego i Dyaryusz Stanisława Oświecima 1643—1651, wydany przez prof. Czermaka, obu bowiem tych tomów druk jest już na ukończeniu. Natomiast druk III tomu wydawanych przez prof. Ulanowskiego Acta capitulorum nec non iudiciorum ecclesiasticorum bardzo mało posunął się naprzód i wydanie tego tomu nie prędko się jeszcze ukaże.

Druk innych wydawnictw uchwalonych dawniej i które się przygotowywa (zob. sprawozdania z lat poprzednich) nie mógł się jeszcze rozpocząć; rozpoczęły się jednak prace przygotowawcze do dwóch nowych wydawnictw, które podjąć uchwaliła Komisya w roku ubiegłym: jednem jest wydanie oryginalnego łacińskiego tekstu Orzelskiego Ksiąg o bezkrólewiu 1572—1576 (Interregnorum Poloniae libri octo), znanych dotąd tylko

w niedokładnym przekładzie polskim. Wydaniem tem zajmuje się p. Witold Nowodworski w Petersburgu, gdzie się znajdują najlepsze rękopisy tego dzieła, które się obecnie odpisuje i kolacyonuje z innymi licznymi rękopisami, nadesłanymi w tym celu (z Gdańska, Kórnika, Lwowa itd.) do Akademii Umiejętności. Drugą nowouchwaloną publikacyą są Dyaryusze sejmowe 1597 wydawane przez Dr. Eugeniusza Barwińskiego ze Lwowa, który gromadząc takie dyaryusze z pierwszych lat panowania Zygmunta III, dyaryuszy z lat wcześniejszych nie zebrał jeszcze w komplecie, z r. 1597 zaś już w zupełności przygotował do druku (w dwóch redakcyach: polskiej i łacińskiej) i druk ich zacznie się niebawem.

Natomiast rozpoczął się już druk wielkiej, na kilka tomów obliczonej publikacyi źródłowej: Archiwum Jana Zamoyskiego, na które cały koszt łoży hr. Maurycy Ordynat Zamoyski, lecz której kierownictwo naukowe objęła Komisya historyczna na życzenie reprezentującego w tej sprawie hr. Ordynata Dyrektora biblioteki Ordynacyi Zamoyskiej p. T. Korzona. Jego to bowiem głównie zasługą jest doprowadzenie do skutku tej ważnej publikacyi, całej korespondencyi Kanclerza i Hetmana W. Kor., której potrzebę podnoszono na zjeździe historycznym w r. 1900, poczem niebawem rozpoczęły się prace przygotowawcze do jej wydania, prowadzone już od 2 lat za porozumieniem się p. Korzona z Komisyą przez Dr. Wacława Sobieskiego. Zapoznawszy się naprzód z materyałem przechowywanym w bibliotece i archiwum ordynackiem (przeszło 5.000 listów), Dr. Sobieski odbył następnie podróż do wielu archiwów i bibliotek krajowych i zagranicznych i zgromadził z nich

jeszcze przeszło 1.500 listów od i do Zamoyskiego, tak iż cała ta korespondencya, którą już zaczął ogłaszać, zawiera do 7.000 numerów i zapełni parę tomów.

Gromadząc w dalszym ciągu materyały do zamierzonego Albumu paleograficznego prof. Krzyżanowski odbył w jesieni podróż do Warszawy, Wilna i Nieświeża i zebrał 135 nowych zdjęć fotograficznych podobizn dyplomatów polskich z XII i XIII wieku, których ogólna liczba wynosi teraz przeszło 650.

Poszukiwania w Archiwum Watykańskiem oraz w innych archiwach i bibliotekach w Rzymie odbywały się dalej w roku 1902/3 pod kierunkiem prof. Abrahama, który sam jeździł tam na kilka tygodni w końcu grudnia i w styczniu; nadto zaś Dr. Władysław Semkowicz pracuje w Rzymie od listopada 1902 do chwili obecnej, w pierwszym rzędzie nad regestami Suplik Eugeniusza IV, prowadząc dalej tę pracę którą w poprzednim roku zajęty był Dr. Stanisław Zakrzewski. Nadto wyzyskując w Bibliotece Watykańskiej nowo uporządkowane działy (jak Museo Borgiano) i formularze średniowieczne, Dr. Semkowicz zestawił już wykaz wszystkich tych formularzy na podstawie inwentarzy biblioteki. Prof. Abraham badał materyały z końca wieku XV i z wieku XVI, przejrzał 36 tomów regestów z tych czasów, tudzież 53 rękopisów luźnych z różnych Armaryów i wszędzie niemal znalazł nowy materyał dla dziejów Polski. Na szczególną uwagę zasługuje rękopis bez sygnatury, obejmujący regesta wikaryatu obserwantów Zakonu Franciszkanów z lat 1464—1488, nie wyzyskany dotąd wcale przez naukę jedyny znany fragment tych regestów, a mieszczący wiele bar-

dzo ważnych dokumentów do dziejów obserwantów w Polsce i na Rusi. Nadto pierwszorzędnej wagi materyał obejmuje również dotąd prawie nietknięty dział „Additamenta“ do aktów nuncyatury, obejmujący załączniki (memoryały, listy) do sprawozdań nuncyuszów. W tomie I działu „Polonia“ mieści się cały szereg odpisów aktów z XIII wieku, dotyczących tak Polski jak Prus; w tomie II plik odpisów korespondencyi Possewina z Polski i Węgier i różne listy rozmaitych osób do niego i innych z lat 1581—1610, nadto referaty i listy w sprawach polsko-rosyjskich z lat 1582—1583. Tom III obejmuje lata 1608—1649, lecz mieszczą się w nim nawet akta z r. 1573. Archiwum zakonu Dominikanów, w którem także pracował prof. Abraham, posiada głównie materyały do dziejów nowszych, od wieku XVI począwszy. Dla nowszej historyi Dominikanów w Polsce, na Litwie i Rusi plon tu bardzo obfity, wiele bowiem tomów i fascykułów obejmuje akta do naszych prowincyi się odnoszące, między innemi rękopis ze sprawozdaniem z podróży wizytacyjnej komisarza generała zakonu, Damiana a Fonseca w latach 1618—1620 po wszystkich naszych konwentach. Dla dziejów Dominikanów w wiekach średnich pierwszorzędny materyał mieści się w nieomówionych dotąd w literaturze regestach generałów zakonu. Tom I tych regestów (odpis) obejmuje lata 1386—1396, od tomu II rozpoczynają się regesta oryginalne od r. 1469. Regesta te do końca wieku XV obejmują tomów 13, a wszędzie nie brak zapisków odnoszących się do Polski, pod rubryką „Provincia Poloniae“.

Komisya prawnicza. Praca nad przygotowaniem nowego wydania *Volumina legum* (okres Zygmunta I), prowadzona przez prof. Oswalda Balzera, doznała w ubiegłym roku dłuższej przerwy z powodu innego zajęcia, któremu wydawca poświęcić musiał w całości około siedm miesięcy pracy. Resztę czasu zajęło dodatkowe gromadzenie pomniejszych materyałów z rozmaitych archiwów i bibliotek, tudzież praca nad ostatecznem uporządkowaniem materyału zgromadzonego. Przygotowania te są już prawie na ukończeniu, tak, że druk wydawnictwa będzie można rozpocząć około początku drugiej połowy bieżącego roku. W ciągu upłynionego roku Dr. Dąbkowski zwiedził w Moskwie archiwum Ministerstwa spraw zagranicznych i zbadał kilkanaście ksiąg Metryki koronnej, znajdujących się w tym zbiorze.

Prof. Ulanowski zajęty był jak w latach ubiegłych zbieraniem materyałów do Starodawnych Prawa Polskiego Pomników i Archiwum Komisyi prawniczej a między innemi przygotował do druku Zbiór zabytków prawnych odnoszących się do księstwa Siewierskiego. Ukończone już od lat dwóch „Materyały do historyi włościan w Polsce" (Tomy X i XII Star. Pr. Pol. Pomn.) ukażą się już niechybnie w najbliższym czasie. Zwłoka w puszczeniu w obieg tych tomów spowodowaną była brakiem indeksów i niemożnością wydawcy zajęcia się ich ułożeniem. Prof. Piekosiński podjął się, chcąc w tem przyjść z pomocą Komisyi, sporządzenia wykazów osób i rzeczy do tej publikacyi, a indeks do tomu X rozpoczął się już drukować. W grudniu r. 1902 bawił prof. Ulanowski w Petersburgu dla rozglądnięcia się w warunkach, w jakich by zinwentaryzowanie rękopisów, przechowanych

w Bibliotekach Petersburskich, najłatwiej dało się uskutecznić. Przy tej sposobności przejrzał Prof. Ulanowski wszystkie rękopiśmienne katalogi cesarskiej biblioteki, a nadto zbadał kilkaset rękopisów dotychczas albo mało znanych albo jeszcze zupełnie nie zużytkowanych, między którymi znaczna ilość zawiera materyały do historyi prawa polskiego i litewskiego. Rękopisy te, prócz w Bibliotece cesarskiej, znajdują się w Bibliotekach Akademii Duchownej i Jeneralnego Sztabu.

Wydział matematyczno-przyrodniczy wydał tom XLII Rozpraw w dwu działach: matematyczno fizycznym i biologicznym, oraz tom własnego biuletynu.

Wydział rozbierał na swych posiedzeniach 48 prac, z których 40 przyjął do swych publikacyj, jednę przeznaczył do sprawozdań Komisyi fizyograficznej, a resztę odrzucił.

Cztery prace są z zakresu matematyki a mianowicie: p. T. Levi-Civita p. t.: „Sur les surfaces (S) de M. Zaremba“, pomieszczona w biuletynie, p. C. Russjana p. t.: „Kilka twierdzeń z teoryi wyznaczników“, p. S. Zaremby: „O metodach średniej arytmetycznej Neumanna i Robina w wypadku, gdy ograniczenie nie jest spójne“ oraz tegoż autora: „Uwagi o pracach prof. Natansona o teoryi tarcia wewnętrznego“.

Do zakresu fizyki należy siedm prac następujących: p. K. Krafta p. t.: „Badania doświadczalne nad skalą barw interferencyjnych“, czł. K. Olszewskiego: „O przyrządach do skraplania powietrza i wodoru“, czł. W. Natansona: „O odkształcaniu plastyczno-lepkiego krążka“, oraz: „O funkcyi dysypacyjnej płynów lep-

kich". p. S. Smoluchowskiego: „O aerodynamicznych i połączonych z nimi objawach cieplnych" oraz praca p. t.: „Przyczynek do teoryi endosmozy elektrycznej i kilku pokrewnych zjawisk", wreszcie p. K. Zakrzewskiego: „O oscylacyi krążka w płynie lepkim".

Prac chemicznych jest czternaście a mianowicie: pp. St. Bądzyńskiego i K. Panka: „O kwasie alloksyproteinowym, prawidłowym składniku moczu ludzkiego", p. K. Dziewońskiego: „O dekacyklenie (trójnaftylenbenzolu) nowym węglowodorze aromatycznym i czerwonym związku siarkowym dwunaftylentiofenie"; czł. L. Marchlewskiego prac cztery to jest: 1) „Filoporfiryna i mezoporfiryna", 2) „Barwiki, otrzymane przy działaniu izatyny na wyciągi Isatis tinctoria", 3) „Absorbcya ultrafioletowych promieni przez barwiki żółci, urobilinę i proteinochrom", rzecz wykonana z p. L. Bierem i 4) „Studya nad izatyną", ogłoszone wspólnie z p. A. Korczyńskim; czł. S. Niementowskiego prac cztery, to jest: 1) „O granicach tworzenia się związków dwuazominowych i o pewnych barwikach azowych", 2) „O kwasie chloraldwuantranilowym", 3) „Amidynowe pochodne bezwodnika antranilowego" oraz 4) pracę wykonaną z p. Włodzimierzem Baczyńskim, p. t.: „Studya nad bromowaniem benzimidazolów", p. Br. Pawlewskiego praca p. t.: „O działaniu chlorku tionylu na oksimy i o niektórych stałych fizycznych kamferonitrylu", p. W. Syniewskiego: „O budowie skrobi" oraz „O działaniu formaldehydu na skrobię i o połączeniu jodu z amylodekstryną", wreszcie p. J. Zalewskiego: „Badania nad mezoporfiryną".

Trzy prace są botaniczne to jest: p. Gabryeli Balickiej-Iwanowskiej: „O rozkładzie i odtwarzaniu się

materyj białkowatych u roślin", p. J. Brzezińskiego p. t.: „Mikroby wywołujące raka drzew owocowych" oraz p. R. Gutwińskiego p. t.: „De algis a Dr. M. Raciborski anno 1899 in insula Java collectis".

Prac zoologicznych wraz z anatomicznemi i fizyologicznemi jest trzynaście a mianowicie: p. A. Bochenka p. t.: „Kilka nowych szczegółów do budowy przysadki mózgowej u płazów", p. S. Dobrowolskiego p. t.: „Flora vaginae", p. F. Eisenberga p. t.: „Badania nad strącaniem się ciał białkowych pod wpływem swoistych precypityn", p. E. Godlewskiego (jun.) p. t.: „Regeneracya tubularyi", p. M. Jaworowskiego p. t.: „Apparato reticolare Golgiego w komórkach zwojów międzykręgowych niższych kręgowców", czł. K. Kostaneckiego: „Sztuczne zapłodnienie i sztuczny partenogenetyczny podział jajek ślimaka Mactra", czł. Kulczyńskiego jedna praca p. t.: „Aranearum et Opilionum species in insula Creta a Comite Dre Carolo Atems collectae", oraz druga p. t.: „Erigonae Europaeae", p. M. Seńkowskiego: „O metodzie badania czynności wydzielniczej wątroby", p. M. Siedleckiego p. t.: „Historya rozwoju nowego gatunku kokcydyi: Caryotropha mesnilii nob.", oraz druga p. t.: „Herpetophrya astoma nowy rodzaj i gatunek wymoczka pasorzytującego w robaku Polymnia nebulosa", wreszcie p. J. Sosnowskiego: „Przyczynek do fizyologii rozwoju much (Muscidae)".

Komisya fizyograficzna wydała 36-ty tom Sprawozdań, zawierający materyały do fizyografii kraju. Z Atlasu geologicznego Galicyi są w druku zeszyty: 11, 14, 15, 16 i 17-ty. Zeszyt 14-ty, złożony z map:

Pilzno i Ciężkowice, Brzostek i Strzyżów, Tyczyn i Dynów, wykonanych przez Dra J. Grzybowskiego, wydany zostanie w kwietniu b. r. z pozostałych zaś zeszytów wydrukowane są: do zeszytu 11-go mapy prof. Dra W. Szajnochy: Wieliczka, Bochnia, Nowy Sącz; do zeszytu 15-go, opracowanego przez Radcę Prof. M. Łomnickiego, tekst i część map, mianowicie: Chwałowice, Tarnobrzeg, Mielec i Majdan, Janów i Biłgoraj, Rozwadów i Nisko; w druku zaś znajdują się: tekst Prof. Dra W. Szajnochy do zeszytu 11-go, druga część map do zeszytu 15-go: Tarnów i Dąbrowa, Szczucin, Uście Solne, Nowe Miasto Korczyn; mapy Prof. Dra W. Friedberga: Ropczyce i Dębica, Rzeszów i Łańcut, Rudnik i Raniżów z zeszytu 16-go i Prof. Dra R. Zubera mapa Skole, która wraz z przyległą mapą Stary Sambor tworzyć będzie zeszyt 17-ty. W aktach Komisyi fizyograficznej znajdują się przeznaczone do wydania w Atlasie geologicznym mapy: Bolechów, Turka, Ustrzyki Dolne Dra J. Grzybowskiego, Kołomyja, Śniatyn Prof. J. Łomnickiego, Rohatyn Dra W. Teisseyrego; w pierwszej połowie b. r. opracują nadto: Prof. Dr. W. Friedberg Sambor, Prof. J. Łomnicki — Stanisławów, Dr. W. Teisseyre — Komarno i Rudki, Bóbrka i Mikołajów, Przemyślany, Żydaczów i Stryj, Halicz i Kałusz, Prof. Dr. T. Wiśniowski — Dobromil, Prof. Dr. R. Zuber — Stary Sambor. Wydawnictwo Atlasu geologicznego Galicyi zbliża się zatem ku końcowi; dłuższego czasu wymagałoby w danych warunkach jedynie wykonanie takich map Tatr i Pienin, któreby posunęły wydatnie naprzód obecną znajomość budowy tych gór; aby z tego powodu nie opóźniać zbytnio ukończenia Atlasu, Komisya fizyograficzna postanowiła,

w myśl życzenia Wys. Wydziału Krajowego, pozyskać dla Atlasu mapy Tatr i Pienin wykonane przez Prof. Dra W. Uhliga i rozpoczęła w tym celu rokowania z c. k. Państwowym Zakładem geologicznym w Wiedniu.

Sekcya meteorologiczna Komisyi fizyograficznej otrzymała w r. 1902 spostrzeżenia meteorologiczne z 28-u miejscowości, mianowicie z 12-tu położonych w Galicyi zachodniej a 16-tu we wschodniej; ze stacyj tych czynnych było przez cały rok 26. Ciepłotę powietrza zapisywano przez cały rok na 26-u stacyach, ciśnienie powietrza na 10-u, kierunek wiatru na 24-ch, stan zachmurzenia na 22-ch, a opady atmosferyczne na 26-u. Od Towarzystwa Wzajemnych Ubezpieczeń w Krakowie i Towarzystwa „Austryacki Feniks“ w Wiedniu otrzymała Sekcya wiadomości o gradobiciach w Galicyi w r. 1902. Redukcyą, obliczeniem i przygotowaniem do druku otrzymanych spostrzeżeń meteorologicznych zajmował się p. Józef Zajączkowski, a uporządkowaniem zapisków fenologicznych Prof. Dr. Franciszek Karliński, który po 34-o letniem przewodniczeniu Sekcyi, godność tę w styczniu b. r. z powodu słabości złożył. Na rok bieżący Przewodniczącym Sekcyi wybrany został Prof. Dr. M. Rudzki.

Z polecenia Sekcyi zoologicznej zajmowali się badaniami faunistycznemi Prof. Dr. M. Kowalewski, Dr. E. Niezabitowski i F. Schille, w Muzeum Komisyi zaś pracował nad oznaczeniem zbioru chrząszczów p. M. Rybiński. P. Dr. Kowalewski prowadził badania nad robakami pasorzytnymi, rozpoczęte dawniej bez pomocy ze strony Komisyi i odkrył pewną ilość gatunków nieznanych dotąd w Galicyi a nawet parę nieopisanych; wy-

niki zaś swej pracy przedstawi Komisyi po wyczerpaniu udzielonego mu zasiłku. P. Drowi Niezabitowskiemu poleciła Sekcya badanie kręgowców i błonkówek w okolicach Rytra; wywiązując się częściowo z zadania, złożył on pracę p. t. Zwierzęta kręgowe okolic Rytra, opartą na własnych badaniach z lat 1901 i 1902, tudzież na kilkunastuletnich spostrzeżeniach p. F. Schillego, zarządcy lasów w Rytrze, wykaz zaś zebranych błonkówek przedstawi Komisyi po uzupełnieniu zbiorów w roku bieżącym. Od p. Schillego, któremu Sekcya poleciła dalszy ciąg pracy nad motylami i przylżeńcami okolic Rytra, otrzymała Sekcya dwie prace: Fauna lepidopterologiczna doliny Popradu i jego dopływów, część VII, i Materyały do fauny owadów siatkoskrzydłych i szarańczaków doliny Popradu, część II. Z przylżeńców znalazł p. Schille 33 gatunki nowe dla fauny krajowej, z motyli zaś jeden gatunek nowy dla Galicyi i jednę nieopisaną aberracyę. P. Rybiński ukończył oznaczanie zbioru chrząszczów śp. Prof. B. Kotuli i własnego z okolic Tarnopola, a będącego własnością Komisyi fizyograficznej, do wydania w Sprawozdaniach Komisyi przygotował wykaz gatunków, zawartych w jego zbiorze tarnopolskim i poczynił przygotowania do spisania i ogłoszenia materyałów koleopterologicznych zebranych przez śp. B. Kotulę. Nadto oznaczył p. Rybiński, w myśl polecenia Sekcyi, parę rodzajów z rodziny Staphylinidae w zbiorze p. Stobieckiego.

Sekcya zoologiczna zamierzała, jak w roku poprzednim, przez zakupno paru dzieł umożebnić p. Prof. S. Smreczyńskiemu dalszą pracę nad pluskwiakami krajowymi. Zamiar ten spełzł niestety na niczem, skutkiem

niespodziewanego i przedwczesnego wyczerpania funduszów Komisyi.

Do wydania w Sprawozdaniach otrzymała Sekcya pracę Prof. M. Łomnickiego: Fauna Lwowa i okolicy. Chrząszcze, część 2-ga, i dwie prace dokonane bez pomocy ze strony Komisyi, mianowicie Prof. Dra S. Klemensiewicza: O nowych i mało znanych gatunkach motyli fauny galicyjskiej, przyczynek 3-ci, napisany ze współudziałem p. Augusta Stöckla, tudzież p. M. Rybińskiego: Drugi wykaz chrząszczów nowych dla fauny galicyjskiej.

Ponieważ zamierzona przez Sekcyę botaniczną praca nad opisową florą roślin naczyniowych Polski nie doszła także w r. 1902 do skutku, Sekcya postanowiła poczynić nowe kroki celem urzeczywistnienia tego planu w jak najbliższym czasie, a na razie zamierza zestawić, ile możności krytyczny, wykaz polskich roślin naczyniowych znajdujących się w zielniku Komisyi fizyograficznej. Przewodniczącym tej Sekcyi na rok 1903 wybrano p. Prof. Dra E. Janczewskiego.

Sekcya geologiczna, zostająca pod przewodnictwem Radcy Dworu Prof. Dra F. Kreutza, poleciła p. Drowi W. Teisseyremu rewizyę map geologicznych: Rudki, Bóbrka i Mikołajów, Przemyślany, Żydaczów, i Stryj, Halicz i Kałusz, Rohatyn; tę ostatnią złożył już p. Dr. Teisseyre Komisyi fizyograficznej gotową do druku, pozostałe zaś przyrzekł oddać z wiosną b. r. Z polecenia Sekcyi zajął się nadto p. W. Kuźniar zbieraniem skamielin tryjasowych, a p. A. Stasicki zbieraniem skamielin dyluwialnych, obydwaj w W. X. Krakowskiem; p. Kuźniar zebrane okazy złożył w Muzeum Komisyi, p. Stasicki zaś poszukiwania swoje prowadzić będzie

dalej w roku bieżącym. Od Wys. Wydziału Krajowego otrzymała Sekcya do wydania w Atlasie geologicznym Galicyi mapy: Dra J. Grzybowskiego: Turka, Ustrzyki Dolne i Prof. Dra R. Zubera: Skole, tudzież teksty: Prof. Dra W. Szajnochy do zeszytu 11-go, Dra J. Grzybowskiego do zeszytu 14-go i Prof. M. Łomnickiego do zeszytu 15-go.

Z polecenia Sekcyi rolniczej, której przewodniczy p. Prof. Dr. E. Godlewski, pracowali w dziale gleboznawstwa pp. Dr. K. Miczyński i K. Mościcki. Pierwszy z nich ukończył rozpoczęte jeszcze w r. 1897 badania geologiczno-rolnicze w okolicach Lubaczowa i Oleszyc, w powiecie cieszanowskim, i przystąpił do wykreślenia mapy tych okolic, korzystając przytem z wyników rozbioru mechanicznego i chemicznego gleb, dokonanego przez p. Mościckiego. Sekcya postanowiła dążyć do pozyskania spostrzeżeń pedologicznych, dokonywanych przez inżynierów przy pracach melioracyjnych; z jej polecenia komitet złożony z pp. S. Chrząszczewskiego, Prof. T. Sikorskiego i S. Stobieckiego ułożył odpowiednie kwestyonaryusze i schematy. — W dziale fizyografii leśnej pod kierunkiem p. Radcy A. Nowickiego są w toku prace około zestawienia czwartej seryi tablic wydatności drzewostanów na podstawie wyników osiągniętych w Beskidach zachodnich i w okolicy Podhorzec w powiecie złoczowskim. — P. Inspektor S. Udziela zajął się w r. z. organizacyą w powiecie podgórskim stacyj fenologicznych dla roślin zbożowych i drzew owocowych, w bieżącym zaś roku zamierza rozszerzyć sieć tych stacyj na większą ilość powiatów zachodnio galicyjskich. P. Dr. S. Goliński przystąpi w najbliższym czasie do opraco-

wania zebranych przez siebie materyałów statystycznych o drzewostanie owocowym w powiecie Krakowskim, stosując się co do formy do zasad przyjętych przez wyznaczony w tym celu komitet pod przewodnictwem Prof. Dra E. Janczewskiego. — W dziale zootechnicznym pod kierunkiem Prof. Dra W. Kleckiego prowadzili badania bez pomocy ze strony Sekcyi pp. W. Zakrzewski i Z. Ihnatowicz. P. Zakrzewski badał bydło krajowe w Sterdyni, w celu uzupełnienia materyału zebranego dawniej przez p. A. Dehnela, p. Ihnatowicz zaś zbadał bydło nadbużańskie w gub. łomżyńskiej, stanowiące materyał, z którego powstała obora w Sterdyni.

Od Przemyskiego Oddziału c. k. Towarzystwa gospodarskiego galicyjskiego otrzymała Sekcya rolnicza mapę geologiczno-rolniczą powiatu przemyskiego, opracowaną przez p. Domańskiego. Do wydania tej mapy, w myśl życzenia wymienionego Oddziału, Sekcya nie mogła dotąd przystąpić, głównie z powodu braku funduszów. — P. S. Krzemieniewski złożył Sekcyi rozprawę p. t. Łąki i pastwiska w Tatrach, w miejsce podjętej z polecenia Sekcyi w r 1901 pracy, która przeprzeprowadzona być nie mogła.

Na zebraniu kierowników stacyj doświadczalnych i pracowni chemicznych, które się odbyło w lutym r. 1902 w Warszawie, uchwalono przyjąć w tych pracowniach metody badania gleby, opracowane i zalecone przez Sekcyę rolniczą. Na życzenie p. Dra A. Sempołowskiego, kierownika stacyi rolniczej doświadczalnej w Warszawie, i p. Dra S. Miklaszewskiego, kierownika pracowni gleboznawczej w Warszawie, przesłano odpowiednią ilość „Programu Sekcyi rolniczej Kom. fiz. Akad. Um.“ do

użytku stacyj doświadczalnych i pracowni chemicznych w Królestwie Polskiem.

Najcenniejszym z nabytków pozyskanych w r. z. przez Muzeum Komisyi fizyograficznej jest bardzo bogaty zbiór błonkówek wraz z biblioteką hymenopterologiczną ś. p. Generała Radoszkowskiego, otrzymany od Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, w zamian za co Komisya fizyograficzna zobowiązała się złożyć wymienionemu Towarzystwu zbiory chrząszczów, błonkówek, szarańczaków, pluskwiaków i motyli krajowych. Do Muzeum przybyły nadto zbiory zoologiczne i geologiczne, złożone przez pp. J. Dziędzielewicza, W. Friedberga i W. Kuźniara, okazy zwierząt, roślin i skamielin, podarowane przez p. Henryka Höslego w Dąbiu, Prof. Dra M. Raciborskiego w Dublanach, Prof. Dra Władysława Rotherta w Odessie, Fryderyka Schillego w Rytrze i Prof. Dra J. Rostafińskiego; książki i mapy z daru: C. k. Centralnego Biura hydrograficznego, C. k. Centralnego Zakładu dla meteorologii i magnetyzmu ziemskiego, p. Franciszka Bartoneca w Sierszy, p. Józefa Paczoskiego w Chersonie i p. Michała Rybińskiego, wreszcie zakupione okazy geologiczne i książki. Krajowe Towarzystwo Rybackie w Krakowie złożyło w Muzeum drugą seryę swych zbiorów jako depozyt.

Ze zbiorów geologicznych Komisyi fizyograficznej uporządkowano w r. z. materyały sylurskie i dewońskie z Podola, tudzież podolski zbiór białojurajski; opatrywanie znakami muzealnymi roślin krajowych doprowadzono do końca roślin złożonych. Zbiory Krajowego Towarzystwa Rybackiego uporządkował p. Dr. E. Niezabitowski; przy spisywaniu książek czynnym był p.

S. Stobiecki. Konserwowaniem, porządkowaniem i spisywaniem zbiorów przyrodniczych zajmował się zastępca kustosza Prof. W. Kulczyński, przy pomocy stypendystów Akad. Um., pp. S. Jarosza i K. Okuszki, a później A. Lassona i I. Łukasika, tudzież p. Kwiatkowskiego, Br. Siekierskiego i p. H. Pruszyńskiej.

Komisya antropologiczna otrzymała do działu czysto antropologicznego pracę Dra Leona Rutkowskiego lekarza w Płońsku p. t.: „Charakterystyka antropologiczna ludności okolic Płońska i sąsiednich powiatów gubernii Płockiej".

W dziale antropologii przedhistorycznej złożył Komisyi p. Stanisław Czarnowski z Miechowa dwie prace t. j. „Jaskinie i schroniska w wąwozie Korytanii nad Prądnikiem pod Ojcowem" oraz „Paleolit pierwotny w dolinie Prądnika".

Pp. Maryan Wawrzeniecki i Szczęsny Jastrzębowski z Królestwa nadesłali „Sprawozdanie z swoich poszukiwań archeologicznych w Radomskiem i Miechowskiem".

P. Michał Brensztein z Telsz na Żmujdzi dostarczył „Opisu skarbu bronzowego, znalezionego we wsi Syrajcie na Żmujdzi".

Dr. Karol Hadaczek nadesłał Komisyi swoje „Uwagi o posągu t. zw. Światowida znalezionym w Zbruczu".

Dr. Włodzimierz Demetrykiewicz odczytał na posiedzeniach swoje dwie prace a mianowicie: „O t. zw. berłach mieczowych bronzowych (Schwertstäbe) znalezionych w Polsce", a następnie „O urnach typu t. zw. twarzowych, które zostały odkryte na obszarze Królestwa kongresowego".

Dr. Demetrykiewicz podał także wiadomość o mieczu bronzowym, znalezionym w Wyciążach pod Krakowem i przedłożył fotografie zabytków przedhistorycznych gubernii Lubelskiej zgromadzonych na ostatniej wystawie starożytności w Lublinie.

Dr. Demetrykiewicz składał wreszcie Komisyi sprawozdanie ze swoich wycieczek archeologicznych a mianowicie:

W okolicy Sandomierza na t. zw. „Pieprzowych górach“ badał Dr. Demetrykiewicz zrujnowane cmentarzysko ciałopalne z ozdobnemi urnami epoki Hallstadzkiej. W stronie zachodniej Sandomierza stwierdził Dr. Demetrykiewicz ślady osady lub cmentarzyska z ceramiką ostatniego okresu przedhistorycznego.

W Opatowie stwierdził sprawozdawca zabytki osady wczesno-dziejowej w pobliżu klasztoru Bernardyńskiego.

W Radomiu badał Dr. Demetrykiewicz zbiory wykopalisk przedhistorycznych zgromadzone z okolicy przez miejscowych miłośników starożytności.

W Tomaszowie koło Igołomii znalazł Dr. Demetrykiewicz resztki cmentarzyska szkieletowego z końca epoki neolitycznej, względnie wczesno-bronzowej, oraz resztki osad z tego czasu.

Do zbiorów archeologicznych Komisyi, oprócz wykopalisk przywiezionych z wycieczek Dr. Demetrykiewicza, przybyły jeszcze następne dary:

Pp. M. Wawrzeniecki i Sz. Jastrzębowski ofiarowali liczne wykopaliska ze swoich badań w Królestwie Polskiem.

P. Zofia Kulińska w Pałecznicy ofiarowała wykopaliska z Gruszowa w Miechowskiem.

P. Ernest Rohoziński z Ukrainy darował posąg kamienny t. zw. „baby“ ze wsi Stadnicy w gub. Kijowskiej.

Wreszcie Dr. Julian Talko Hryncewicz liczne wykopaliska ze wschodniej Mongolii.

W dziale etnologicznym skupiła się praca około wydania tomu VI „Materyałów“ i przygotowania osobnej publikacyi „Ubiorów ludu polskiego“.

Co do tomu VI „Materyałów“, ukończonego właśnie, zawiera on 6 prac różnej objętości, z czego praca o „ludzie łańcuckim“ p. Al. Saloniego tworzy właściwie osobne dzieło 14-arkuszowe; umieszczono ją jednak w tomie w całości, aby przez dzielenie nie utrudniać redakcyi tomu następnego i samej pracy nie ujmować wartości. Osobnego wydawnictwa trudno było z tego stworzyć, skoro się już osobno drukuje „Lud białoruski“ p. M. Federowskiego, pod fachowym kierunkiem Dra J. Rozwadowskiego; tom III tej cennej publikacyi właśnie opuścił prasę.

W przygotowaniach do wydawnictwa „Ubiorów ludu polskiego“ zdążała Komisya do tego, aby w tym roku wydać przynajmniej zeszyt jeden, obejmujący tekst i liczne ilustracye kolorowe do ubrania głowy Krakowiaków. Zanim jednak uzyskano potrzebne klisze upłynęło więcej czasu, niż przewidziano; opracowanie zaś tekstu opóźniło się z powodu wyjazdu jednego z członków komitetu; jest nadzieja, że w najbliższej przyszłości rzecz wejdzie na właściwe tory i posuwać się będzie odtąd normalnie naprzód.

Nowych prac do publikacyi w tym dziale Komisya nie otrzymała. Tom VII wypełniają prace dawniej nadesłane i czekające już długo swej kolei.

Celem skuteczniejszej pracy w badaniu budownictwa ludowego Komisya weszła w bliski związek z Komisyą historyi sztuki przez swych delegatów pp. Koperę, Wł. Tetmajera i S. Udzielę, co niewątpliwie sprawie zaniedbanej, a w ostatnich czasach tak szczęśliwie poruszonej przez ś. p. Dr. Matlakowskiego, nada nowy kierunek i przysporzy nowych dla etnografii materyałów.

Komisya bibliograficzna Wydziału matematyczno-przyrodniczego odbywała posiedzenia bieżące co miesiąc w dzień posiedzeń tegoż Wydziału, porządkując i klasyfikując na nich materyał bibliograficzny, wedle skorowidzów Międzynarodowego Katalogu Literatury Naukowej. Na ich podstawie ułożono i wydano cztery kwartalne zeszyty „Katalogu Literatury Naukowej Polskiej", tomu II za r. 1902. Zeszyty te, podobnie jak i zeszłego roku, służyły za materyał do zestawienia bibliografii naukowej polskiej, za rok ubiegły, i zostały w formie przepisanej przez Biuro Centralne Katalogu Międzynarodowego w Londynie, to jest w postaci luźnych kartek bibliograficznych, posłane do tegoż biura, celem wcielenia do ogólnej światowej bibliografii naukowej.

Sprawozdanie Stacyi naukowej w Paryżu. Ruch czytelników w Bibliotece bardzo się ożywił. Liczba osób czytających na miejscu zwiększyła się prawie podwójnie, z 526 w r. 1901 na 1900 w r. 1902. Liczba osób biorących książki do domu uległa nieznacznemu zmiejszeniu, z 293 na 252, z tych samych przyczyn, jakie były już wymienione w sprawozdaniu

zeszłorocznem, tj. z powodu większej oględności w udzielaniu książek do domu i braku nowych dzieł beletrystycznych. Zato liczba osób pracujących naukowo i korzystających ze zbiorów bibliotecznych na miejscu zwiększa się stale.

Do inwentarza bibliotecznego, rozpoczętego w lipcu r. 1901, przybyło w roku ubiegłym dzieł 639: 86 z zakupna, głównie dalsze tomy wydawnictw już posiadanych i brakujące w zbiorach wydawnictwa emigracyjne i historyczne, z darów zaś 553 od 71 osób i instytucyj. Tu wymienić należy przedewszystkiem, oprócz wydawnictw Akademii Umiejętności, dar spadkobierców śp. Julii Jabłonowskiej, dzieł 123, pomiędzy niemi wiele cennych; od księgarni Gebethnera i Ski z Krakowa, dzieł 129, Kasy imienia J. Mianowskiego, dzieł 67, od p. J. Malewskiego, dzieł 43, p. A. Potockiego, dzieł 28, p. W. Mickiewicza, dzieł 22, p. W. Cieszkowskiego, dzieł 15,. Redakcyi „Przedświtu", dzieł 9, p. W. Kozłowskiego dzieł 9, p. J. Lorentowicza, dzieł 6, drukarni Uniwersytetu Jagiellońskiego, dzieł 6, księdza Berga, dzieł 5, p. L. Goreckiego, dzieł 4, p. B. Madeyskiego, dzieł 4, p. M. Mutermilcha, dzieł 4, p. W. Gąsiorowskiego, dzieł 3, itd.

Z czasopism, przybyły: „Książka", „Poradnik językowy", „Wiadomości matematyczne", „Wisła", „Kuryer handlowy", „La Revue du Bien", „Bulletin de l'Institut international de Bibliographie". Wszelkie druki nowo przybywające są stale wpisywane w inwentarzu i dwu katalogach, abecadłowym i działowym. Na oprawę książek wydano fr. 272 cent. 50.

W dochodach bibliotecznych zwrócić należy uwagę na dar bezimienny fr. 300, do rozporządzenia p. Wł.

Mickiewicza. Z tego połowę użyto na kupno nowej szafy do archiwum, drugą zaś przeznaczono na skompletowanie „La Grande Encyclopedie“, której piętnaście tomów wartości nominalnej 375 fr. Biblioteka otrzymała w darze po śp. Julii Jabłońskiej. Prócz tego złożyli jeszcze dary w gotówce: pani Leonowa z Wołowskich Faucher fr. 1000 na kanalizacyę, p. S. Węcławowiczowa z Litwy fr. 20 i p. K. Fudakowski z Ukrainy fr. 15. Ze sprzedaży dubletów osiągnięto 65 fr.

Z robót bibliotecznych, oprócz bieżących, zajmowano się oddzielaniem dubletów i porządkowaniem dawniejszych roczników czasopism, które poprzednio nie były ani układane, ani katalogowane.

Porządkowanie autografów i manuskryptów dobiega końca. Ze sporządzonego dotąd katalogu abecadłowego na kartkach korzystało już wiele osób, że wymienimy prof. Yakchitcha z Belgradu, p. Skałkowskiego ze Lwowa, p. Lorentowicza z Paryża, księdza Berga i innych.

W początku roku adjunkt zajął się zebraniem artykułów pism francuskich, omawiających stosunki polskie w Prusiech, z powodu sprawy Wrzesińskiej. Powstał stąd pokaźny zeszyt, mogący posłużyć z czasem jako ciekawy materyał do historyi opinii i sądów francuskich o naszych sprawach.

W sierpniu, korzystając z wakacyj, adjunkt odbył na własny koszt podróż do Brukselli dla zapoznania się z działalnością Instytutu międzynarodowego bibliograficznego, którego jest członkiem i urządzeniami Biura bibliograficznego i miejscowych biliotek.

Dodać jeszcze należy, że 25-ciu osobom Stacya ułatwiła wstęp do Biblioteki narodowej w Paryżu, trzy

zaś osoby polecone przez Stacyę miały sobie pożyczane książki do domu. Listów w sprawach bibliotecznych i informacyj naukowych wysłano 212.

Do naszej Sali Mickiewiczowskiej przeniesiono kilkaset tomów i nieco obrazów i portretów. Z porady budowniczego odłożono na parę miesięcy uporządkowanie tej sali; okazały się bowiem ślady wilgoci. Budowniczy sądzi, że bezpieczniej osuszać jeszcze nowe mury przez jakiś czas. Na wieść o bliskiem otwarciu tej sali otrzymał p. W. Mickiewicz w darze od p. Dra H. Obryckiego parę medalionów przyjaciół Adama Mickiewicza, dłuta David'a d'Angers.

Sprawozdanie o pracach naukowych, dokonanych w ubiegłym roku w łonie Akademii lub za jej sprawą, zostało już ogłoszone i znajduje się w odbitce w rękach Dostojnych Gości i Szanownej Publiczności. Na końcu tego sprawozdania pomieszczono bibliografię wydawnictw Akademii, które pojawiły się od ostatniego posiedzenia publicznego. Pod prasą znajduje się w tej chwili kilkanaście tomów, których część ukaże się niebawem w handlu księgarski.

W ciągu zeszłego roku administracyjnego Akademia zrealizowała jeden tylko zapis pieniężny w kwocie 5800 rubli po ś. p. Dyonizym Strzeleckim, ponadto fundusz złożony przez osobę kryjącą się pod anonimem „Grabia" powiększył się c kwotę 35000 koron. Z funduszu tego jednak Zapisodawca pobierać będzie dożywotnio odsetki.

Ś. p. Dr. Władysław Florkiewicz zapisał Akademii 18000 rubli, które jednak wypłacone będą do-

piero po śmierci Siostry Testatora. Dr. Florkiewicz legował nadto krajowi realność swą w Zakopanem, oraz kapitał 40000 rubli, które wraz ze wspomnianym domem, o ile nie będą mogły być użyte na utworzenie w Zakopanem Szkoły sanatoryjnej, przejść mają na własność Akademii.

W ostatnich czasach pojawiła się w dziennikach wiadomość o zapisie na rzecz Akademii w wysokości 50000 rubli dokonanym przez ś. p. p. Mireckiego, obywatela z Radomia; urzędowej wiadomości o tym legacie Akademia dotychczas nie otrzymała.

Dr. Metzger z Tarnowa ofiarował Akademii cenną swą bibliotekę, która niebawem do Krakowa przewieziona zostanie.

Ze szczególną wdzięcznością wypada podnieść uczynność Towarzystwa Przyjaciół Nauk w Poznaniu, które zgodziło się wcielić znakomite zbiory przyrodnicze po ś. p. Generale Radoszkowskim do Muzeum Komisyi fizyograficznej naszej Akademii.

Stan funduszów Akademii, przeznaczonych na wydawnictwa naukowe, nie uległ w ciągu ostatniego roku znaczniejszym zmianom. Powiększyła się natomiast, w sposób bardzo pokaźny, działalność Akademii w kierunku wydawnictw naukowych. Najlepszą tego illustracyą jest okoliczność, że kiedy zamknięcie rachunków z roku 1901 okazało pewne oszczędności, to zestawienie za rok 1902 wykazuje przekroczenia wynoszące 35000 koron; dlatego też Zarząd Akademii, przeczuwając od dłuższego czasu taki wynik, przedsięwziął bardzo energiczne starania, ażeby uzyskać tak od Wysokiego Rządu jak i Sejmu Krajowego odpowiednie powiększenie dotychczasowych

dotacyj. Jest nadzieja, że usiłowania Zarządu odniosą pożądany skutek. Przy tej sposobności należy tak, jak się to czyniło już nieraz przedtem, zwrócić uwagę, że zapisy i dary, czynione na rzecz Akademii, z warunkiem używania procentów na nagrody konkursowe lub stypendya, nie powiększają właściwego funduszu obrotowego Akademii, lecz raczej powodują pewne wydatki połączone z administracyą takich, na pewien cel przeznaczonych, funduszów. Tymczasem działalność Akademii rozszerza się nie tylko w kierunkach już wytkniętych, ale wkracza powoli i na nowe pola.

Komisya historyi sztuki przedewszystkiem wymaga większego uposażenia. Sprawozdania tej Komisyi są niewątpliwie najbardziej ozdobnemi z wydawnictw Akademii. Protokoły jej posiedzeń, ogłaszane w pismach codziennych, wykazują ogromny zakres, który prace tej Komisyi objęły.

Komisya antropologiczna potrzebuje reorganizacyi i również lepszego udotowania. Budownictwo ludowe, ubiory włościańskie i t. p. wymagają szeregu kosztownych wydawnictw, których program już jest nakreślony, ale na razie bez widoków szybkiego urzeczywistnienia.

Dawno już uchwalono wydawnictwo „Słownika staropolskiego", które z braku pracowników doznawało w pracach przygotowanych ciągłych przerw, zaczęło w ubiegłym roku normalnie postępować. Prof. Łoś objął kierownictwo naukowe tej publikacyi i doprowadzi ją niewątpliwie w ciągu lat pięciu do końca.

Kierując się cennemi uwagami, które wypowiedział prof. Smolka w przeszłorocznem sprawozdaniu — o ko-

nieczności podnoszenia wydawnictw Akademii nie tylko pod względem ilości, ale przedewszystkiem jakości — Komisya dla historyi literatury podjęła myśl zinwentaryzowania wszystkich zabytków literackich, do Polski się odnoszących, przechowanych w rękopisach, a to począwszy od średnich wieków aż do pierwszej połowy XIX wieku. Program ten ciaśniej z początku zakreślony, rozszerzył się w ten sposób, że i inne zabytki jak n. p. historyczne, prawnicze i t. p. zostaną uwzględnione. Olbrzymia ta praca rozciągnie się prawdopodobnie na dłuższy, może 20-letni okres czasu, ale dostarczy po raz pierwszy wyczerpującego zestawienia wszystkich materyałów, które należy uwzględnić przy wydawnictwach źródeł, jakie Akademia ma w przyszłości przedsiębrać. Spółdziałanie szerokich sfer publiczności może w tym wypadku być Akademii wielką pomocą. Prywatni właściciele mniejszych zbiorów rękopiśmiennych, często zupełnie niedostępnych, mają sposobność okazania swej życzliwości dla nauki polskiej przez informowania Akademii o kodeksach w posiadaniu ich będących.

Na wewnątrz Zarząd poświęcił swą uwagę uporządkowaniu Biblioteki Akademii i sporządzeniu katalogu rękopisów do Akademii należących. W obu tych kierunkach praca postąpiła bardzo znacznie i jest nadzieja, że w ciągu przyszłego roku inwentarz rękopisów ukaże się w druku.

Zewnętrzne stosunki Akademii powiększają się z dnia na dzień. Odpowiednie zestawienie w Roczniku wykazuje te instytucye, z któremi Akademia wchodzi w wymianę publikacyi.

Tu osobno należy podnieść współudział Akademii,

jako osobnego ciała, w pracach londyńskiej Bibliografii międzynarodowej dla nauk przyrodniczych. Stosunek Akademii do Centralnego Komitetu w Londynie został już określony i osobna Komisya, wybrana przez Wydział matematyczno-przyrodniczy, opracowuje literaturę przyrodniczą ze wszystkich części Polski, łącząc ją w jedną całość.

Na międzynarodowy Kongres historyczny w Rzymie Akademia wysłała swego delegata w osobie prof. Bronisława Dembińskiego. Po raz też pierwszy delegat Akademii prof. Jerzy hr. Mycielski udał się do Paryża do Stacyi Naukowej i na posiedzeniu dorocznem w dniu 3 maja wygłosił tam odczyt „O malarzach polskich w Paryżu między r. 1830—1860“.

W Stacyi Naukowej paryskiej pełnią nadal obowiązki delegata p. Władysław Mickiewicz, a adjunkta p. Strzembosz. Wyczerpujące sprawozdanie o Stacyi paryskiej znajduje się przy końcu ogólnego sprawozdania. Tu jednak należy osobno podnieść, że dzięki ofiarności p. Wł. Mickiewicza i Jego kultu dla pamięci Ojca powstała przy Stacyi Naukowej w Paryżu odzielna instytucya t. j. „Muzeum Adama Mickiewicza“. Będą tam zgromadzone i uporządkowane pamiątki odnoszące się do osoby i działalności literackiej wielkiego poety, a stosownie do układu zawartego między Akademią a p. Wł. Mickiewiczem, fundacya ta ma być w przyszłości, w razie zebrania dostatecznych środków, przeniesioną do Krakowa. Tymczasem p. Mickiewicz zbiory będzie powiększał i zajmie się ich naukowem uporządkowaniem.

Na wczorajszem admininistracyjnem posiedzeniu następujące wybory zostały dokonane:

I. Na Wydziale filologicznym wybrani zostali:

na członków korespondentów:

Dr. Włodziemierz Demetrykiewicz.

Dr. Jan Rozwadowski, Prof. Uniw. Jagiell.

Stanisław Schneider, Prof. gimnazyalny we Lwowie.

II. Na Wydziale historyczno-filozoficznym wybrani zostali:

na członków czynnych krajowych:

Dr. Ludwik Kubala, Prof. gimnazyalny we Lwowie.

J. E. Dr. Leon hr. Piniński, C. k. Namiestnik Galicyi.

na korespondentów:

Ks. Dr. Jan Fijałek, Prof. Uniwer. we Lwowie.

Dr. Aleksander Hirschberg, Kustosz Zakładu narod. im. Ossolińskich we Lwowie.

III. Na Wydziale matematyczno-przyrodniczym wybrani zostali:

na członka czynnego krajowego:

Dr. Leon Marchlewski, Dyrektor Zakładu do badania środków spożywczych w Krakowie.

na członków czynnych zakrajowych:

Dr. Edward Suess, Prezydent Akademii Umiejętności we Wiedniu.

Dr. Franciszek Vejdovsky, Prof. Uniwer. czeskiego w Pradze.

na członków korespondentów:

Dr. Michał Siedlecki, Docent Uniw. Jagiell.

Dr. Stanisław Zaremba, Prof. Uniwer. Jagiell.

Nadeszło również potwierdzenie Najjaśniejszego Pana dla wyborów dokonanych na zeszłorocznem posiedzeniu majowem, wskutek czego w skład Akademii wchodzą Panowie:

Na Wydziale filologicznym;

a) członkowie korespondenci:

Dr. Gustaw Bauch, Prof. gimnazyalny w Wrocławiu
Dr. Maryan Zdziechowski, Prof. Uniwer. Jagiell.

Na Wydziale historyczno-filozoficznym:

a) członek czynny zagraniczny:

Teodor Wierzbowski, Dyrektor Archiwum głównego w Warszawie.

b) Członek korespondent:

Mikołaj Karjejew, em. prof. Uniwer. w Petersburgu.

Na Wydziale matematyczno-przyrodniczym:

a) członkowie korespondenci:

Piotr Curie, Prof. Uniwer. w Paryżu.
Jan Kowalczyk, Adjunkt Obserwatoryum w Warszawie.
Józef Morozewicz, Geolog w Petersburgu.

Na tem zamykamy sprawozdanie niniejsze, a uproszony na obecne posiedzenie prelegent prof. Antoniewicz odczyta jeszcze swą pracę p. t.: „Amor sacro e profano“.

STATUT

fundacyi imienia Dra Jonatana Warschauera.

§ 1.

Kapitał fundacyjny stanowi kwota 12000 koron powstała z pierwotnego legatu wynoszącego 8000 koron wraz z 4000 koron dołączonymi z narosłych procentów. Kapitał ten będzie wzrastać w myśl przepisów zawartych w §§. 5 i 6.

§ 2.

Wydział matematyczno - przyrodniczy Akademii Umiejętności w Krakowie będzie przyznawał skapitalizowane odsetki od tego kapitału, skoro dojdą dnia 1-go lipca pewnego roku do kwoty 2000 koron, jako nagrodę za najlepszą oryginalną pracę, po polsku napisaną, z dziedziny nauk lekarskich, w najszerszem tego słowa znaczeniu, która się ukaże w druku: 1) w ciągu okresu od wejścia w życie fundacyi, aż do chwili zebrania z odsetek kwoty 2000 koron, 2) a następnie w ciągu takich samych okresów, licząc początek każdego z nich od chwili przyznania nagrody. Wydział matematyczno-przyrodniczy może również, jeżeli to uzna za potrzebne, ogłosić konkurs na oznaczony przez siebie temat i to z takim terminem, ażeby w ciągu niego odsetki doszły do kwoty 2000 koron. Gdyby konkurs spełzł na niczem bądź, że na ogłoszony temat nie nadejdzie żadna praca, albo żadna z nadesłanych do nagrodzenia nie będzie się kwalifikowała, wolno Wydziałowi matematyczno-przyrodniczemu przyznać nagrodę najlepszej pracy z dziedziny

nauk lekarskich, która się pojawi w okresie między chwilą rozpisania konkursu, a dniem, w którym termin konkursowy upłynie.

§ 3.

Nagroda ta, nosząca miano „Nagrody imienia Dra Jonatana Warschauera“, będzie przyznawaną tylko rodowitemu Polakowi bez różnicy wyznania.

§ 4.

Akademia Umiejętności w Krakowie będzie pobierała za administracyę funduszów fundacyi corocznie 5% od bieżących odsetek.

§ 5.

W roku słonecznym, w którym dnia 10 listopada zostanie wypłaconą nagroda w kwocie 2000 koron, ewentualna nadwyżka procentów, które w danym roku narosną po dzień 31 grudnia, wpłynie do kapitału fundacyjnego.

§ 6.

Gdyby wskutek obniżenia się stopy procentowej kwota 2000 koron, przeznaczona na jednorazową nagrodę, nie dała się osiągnąć w ciągu lat czterech, Wydział matematyczno-przyrodniczy nie przyzna raz jeden nagrody, a narosłe w tym czteroletnim okresie odsetki powiększą kapitał fundacyjny.

§ 7.

Gdyby po naróśnięciu odsetek do wysokości 2000 koron, kwota ta z braku nadającego się do nagrody dzieła, nie została rozdaną, to skoro płynące w dalszym ciągu odsetki kwotę tę pomnożą do wysokości 4000 koron, należy 2000 koron przelać do kapitału fundacyjnego.

§ 8.

W styczniu tego roku, w którym nagroda będzie mogła być przyznaną, Wydział matematyczno-przyrodniczy wybierze trzech delegatów, niekoniecznie wszystkich ze swego grona, którzy wraz z jednym delegatem Wydziału lekarskiego na Uniwersytecie Jagiellońskim, oraz jednym delegatem Towarzystwa lekarskiego krakowskiego utworzą Komitet zajmujący się oceną prac na nagrodę zasługujących. Nagroda nie może być przyznaną członkowi Komitetu.

§ 9.

Komitet zbierze się na zaproszenie jednego z delegatów Wydziału i prostą większością głosów orzeknie, którą pracę uważa za godną nagrody. Wnioski swe Komitet winien przesłać do końca marca tegoż roku Wydziałowi matematyczno-przyrodniczemu, który weźmie je pod obradę na najbliższem swem posiedzeniu administracyjnem.

§ 10.

Wydział matematyczno-przyrodniczy zawiadomi o swej uchwale przed końcem kwietnia Zarząd Akademii Umiejętności, a ten ogłosi ją na publicznem posiedzeniu majowem, autorowi zaś odznaczonej pracy wypłaci nagrodę dnia 10 listopada jako w rocznicę śmierci Testatora.

Uwaga. Według stanu funduszów należących do tej fundacyi pierwszy raz nagroda im. Dra Jonatana Warschauera przyznaną zostanie w r. 1906.

DODATEK DO SPRAWOZDANIA.

Wydawnictwa Akademii Umiejętności

od 1 maja 1902 do 30 kwietnia 1903.

I. Wydział filologiczny.

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział filologiczny. Ser. II. Tom XIX. Ogólnego zbioru tom trzydziesty czwarty, 8-o, str. 427, z 2-ma tablicami. Cena 9 koron.

Treść: M. Kawczyński: Amor i Psyche w poezyi starofrancuskiej. I. „Parténopeus de Blois“ poemat z dwunastego wieku. Streszczenie, rozbiór i objaśnienie (str. 1—162). — A. Brückner: Ezopy polskie (str. 163—235). — C. Morawski: Parallelismoi sive de locutionum aliquot usu et fatis apud auctores Graecos nec non Latinos (str. 236—256). — A. Brückner: Psałterze polskie do połowy XVI w. (str. 257—339). — S. Windakiewicz: Dramat liturgiczny w Polsce średniowiecznej (z dwiema tablicami) (str. 340—356). — S. Zathey: „Fraszki“ Jana Kochanowskiego. Studyum literackie (str. 357—427).

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział filologiczny. Ser. II. Tom XX. Ogólnego zbioru tom trzydziesty piąty, zeszyt pierwszy, 3 tablice i 38 rycin w tekscie, 8-o, str. 204. Cena 7 koron.

Treść: E. Świeykowski: Studya do historyi sztuki i kultury wieku XVIII w Polsce. I. Monografia Dukli (str. 1—204).

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział filologiczny. Ser. II, Tom XXII. Ogólnego zbioru tom trzydziesty siódmy, 8-o, str. 395. Cena 8 koron.

Treść: K. Heck: Szymon Szymonowicz (Simon Simonides) Jego żywot i dzieła. Część II i III (str. 1—376). — K. Morawski: Catulliana et Ciceroniana (str. 377—395).

Materyały i prace Komisyi językowej Akademii Umiejętności w Krakowie. Tom I, zeszyt II, 8-o, str. 165—312. Cena 3 kor.

Treść: Holger Pedersen: Przyczynki do gramatyki porównawczej języków słowiańskich (str. 165—176). — Jan Rozwadowski: De morte prologus i żale konającego (str. 177—206). — Jan Rozwadowski: Uwagi o dyftongach ię, uǫ w południowo-zachodniem narzeczu białoruskiem (str. 207—220). — Kazimierz Nitsch: Studya kaszubskie: Gwara luzińska (str. 221—274). — Tytus Benni: O samogłoskach nosowych w wyrazach obcych (str. 285—290). — Jan Rozwadowski: Język rękopiśmiennej reguły żeńskich klasztorów ordinis Praemonstratensis z r. 1540 (str. 291—312).

Materyały i Prace Komisyi Językowej Akademii Umiejętności w Krakowie. Tom II, zeszyt I, 8-o, str. 1—166. Cena 3 kor.

Treść: Edward Klich: Teksty białoruskie z powiatu nowogrodzkiego (str. 1—166).

Biblioteka pisarzów polskich. Nr. 42, w 8-ce, str. 78. Cena 80 hal.

Treść: Mikołaja Sępa Szarzyńskiego poezye. Z pierwodruku (1601) i z rękopisu wydał Ignacy Chrzanowski.

Nr. 43, w 8-ce, str. 158. Cena 1 kor. 50 hal.

Treść: Anonima-Protestanta XVI wieku erotyki, fraszki, obrazki, epigramaty — z rękopisu wydał Ignacy Chrzanowski.

Nr. 44, w 8-ce, str. XVII i 194. Cena 2 korony.

Treść: Bartosza Paprockiego Koło Rycerskie. Wydał Dr. Wiktor Czermak.

Nr. 45, w 8-ce, stron 76. Cena 80 hal.

Treść: Sejm Piekielny. Satyra obyczajowa (1622 r.). Wydał Aleksander Brückner.

II. Wydział historyczno-filozoficzny.

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział historyczno-filozoficzny. Ser. II. Tom XVIII. Ogólnego zbioru tom czterdziesty trzeci (z 3-ma tablicami w tekscie). Cena 10 kor.

Treść: S. Zakrzewski: Ze studyów nad bullą z r. 1136 (str. 1—80). — K. Potkański: Opactwo na łęczyckim grodzie (str. 81—180). — W. Kętrzyński: Co wiedzą o Słowianach pierwsi ich dziejopisarze Prokopiusz i Jordanes? (str. 181—199). — S. Kętrzyński: O palliuszu biskupów polskich XI wieku (str. 200—251). — S. Kętrzyński: O zaginionym żywocie św. Wojciecha (str. 252—299). — W. Kętrzyński: Swewowie a Szwabowie (z 3-ma mapami w tekscie) (str. 300—375).

Pomniki dziejowe wieków średnich do objaśnienia rzeczy polskich służące. (Monumenta medii aevi historica res gestas Poloniae illustrantia), tom XVI, vol, II, 8-o, str. XII i 953. Cena 16 koron.

Treść: Akta kapituł i sądów biskupich (Acta capitulorum nec non iudiciorum ecclesiasticorum) wydał B. Ulanowski.

III. Wydział matematyczno-przyrodniczy.

Rozprawy Akademii Umiejętności. Wydział matematyczno-przyrodniczy. Ser. II. Tom XIX. Ogólnego zbioru tom XXXIX (z 7 tablicami i 10 rycinami), 8-o, str. 340. Cena 10 kor.

Treść: A. W. Witkowski: O prędkości głosu w powietrzu zgęszczonem (z 5 ryc. w tekście) (str. 1—27). — W. Syniewski: O budowie skrobi (str. 28—68). — A. Bochenek: O dojrzewaniu i zapłodnieniu jaja u ślimaka *Aplysia depilans* (z 3 tabl.).

(str. 69—91). — I. Thugutt: O zeagonicie, nowym produkcie wietrzenia nefelinu (z 1 tablicą) (str. 92—102). — S. Tołłoczko: Chlorek antymonawy w zastosowaniu do kryoskopii (str. 103—108). — M. P. Rudzki: Dalsze badania nad odkształcaniem ziemi pod ciężarem wielkich lodowców. Wpływ ciężaru wielkich lodowców (str. 109—136). — S. Niemczycki: O trzech normalnych butylotuluolach (str. 137—142). — M. P. Rudzki O kształcie fali sprężystej w pokładach ziemskich. IV. Studyum z teoryi trzęsień ziemi (z 1 ryc.) (str. 143—157). — B. Znatowicz: Działanie kwasu azotowego na węglowodory aromatyczne w stanie pary (str. 158—161). — L. Bruner: Uwagi dynamiczne nad bromowaniem benzolu (str. 162—170). — I. Piepes-Poratyński: O polimeryzacyi p. tolunitrylu (str. 171—180). — M. Ernst: Obliczenie drogi planetoidy (259) Aletheia (str. 181—217). — K. Żorawski: O pewnem zagadnieniu z teoryi podobnego odwzorowania powierzchni (str. 218—235). — Idem: O zachowaniu ruchu wirowego (str. 236—250). — B. Znatowicz: Działanie azotanu srebra ($AgNO_2$) na pochodne chlorowcowe ciał aromatycznych (str. 251—257). — K. Zakrzewski: O sile elektromotorycznej, powstającej wskutek ruchu cieczy w wysrebrzonej rurce szklannej (z 2 ryc. w tekscie) (str. 258—263). — L. Marchlewski i J. Buraczewski: Studyum nad izatyną (str. 264—286). — R. Gutwiński: Additamenta ad floram algarum Indiae Batavorum cognoscendam. Algae a cl. dre M. Raciborski in montibus vulcaniis: Krakatau et Slamat anno 1897 collectae (z 1 tabl.) (str. 287—307). — L. Wewiórski: O kondensacyi glyoksalu z aldehydem benzoesowym za pomocą amoniaku (str. 308—313). — M. Siedlecki: O rozwoju płciowym gregaryny *Monocystis ascidiae* R. Lank (z 2 tabl.) (str. 314—340).

Rozprawy Wydziału matematyczno-przyrodniczego. Ser. III. Tom II. Dział A. (Ogólnego zbioru tom 42. Dział A.). Nauki matematyczno-fizyczne. 8-o, str. 472, z 15-ma tablicami i 22-ma rycinami w tekscie. Cena 10 kor.

Treść: L. Marchlewski: Ze studyów nad chlorofilem (tabl. I.) (str. 1—6). — M. Strzelecka: Przyczynek do znajo-

mości homologów desoksybenzoiny (str. 7—10). — A. Korczyński. O działaniu bromu na durol, pięciometylobenzol i sześciometylobenzol (str. 11—21). — A. W. Witkowski: Spostrzeżenia nad elektrycznością atmosferyczną w Zakopanem (3 ryc.) (str. 22—27). — W. Natanson: O rozchodzeniu się małych ruchów w płynach lepkich) (str. 28—44). — S. Kępiński: O całkach rozwiązań równań różniczkowych, rzędu drugiego, z sobą sprzężonych (str. 45—69). — W. Natanson: O przewodnictwie cieplnem poruszającego się gazu (str. 70—77). — L. Bruner: O mechanizmie katalitycznego działania jodu na bromowanie. (Studya dynamiczne nad bromowaniem ciał aromatycznych. Część III.) (str. 78—98).— T. Godlewski: O ciśnieniu osmotycznem niektórych roztworów, obliczonem na podstawie sił elektromotorycznych ogniw koncentracyjnych (tabl. II—III i 1 rycina) (str. 99—116). — S. Niementowski: Amidynowe pochodne bezwodnika antranilowego (str. 117—137). — L. Marchlewski: Studya nad barwikami roślinnymi i zwierzęcymi (tabl. IV—VII i 2 ryciny) (str. 138—150). — L. Bier i L. Marchlewski: I. Absorbcya promieni ultrafioletowych przez barwiki żółciowe i proteinochrom (str. 138—150). — A. Korczyński i L. Marchlewski: Studyum nad izatyną (tabl. VIII—X) (str. 151—169). — K. Żorawski: O pewnych zmianach długości liniowych elementów podczas ruchu ciągłego układu materyalnych punktów. Część II (str. 170—211).— K. Żorawski: Uwaga o pochodnych nieskończenie wielkiego rzędu (str. 212—215). — W. Syniewski: O budowie skrobi (10 rycin) (str. 216—262). — W. Syniewski: O działaniu formaldehydu na skrobię i o połączeniu jodu z amylodekstryną (tabl. XV) (str. 263—271). — K. Kraft: Badania doświadczalne nad skalą barw interferencyjnych (tabl. XI—XIV i 1 rycina) (str. 272—323). — W. Baczyński i S. Niementowski: Studya nad bromowaniem benzimidazolów (str. 324—391). — K. Zakrzewski: O oscylacyi krążka w płynie lepkim (str. 392—398). — W. Natanson: O funkcyi dysypacyjnej płynów lepkich (str. 399—404). — W. Natanson: O odkształcaniu krążka plastyczno-lepkiego (str. 405—423). — S. Bądzyński i K. Panek: O kwasie alloksyproteinowym, prawidłowym składniku moczu ludzkiego (str. 424—432). — J. Zaleski: Badania nad mezopor-

firyną (str. 433—456). — K. Olszewski: Przyrządy do skroplenia powietrza i wodoru (5 ryc.) (str. 457—470). — L. Marchlewski: Przyczyna bierności optycznej wodnych roztworów kwasu antininowego (str. 471—472).

Rozprawy Wydziału matematyczno-przyrodniczego. Ser. III. Tom 2. Dział B. (Ogólnego zbioru tom 42. Dział B). Nauki biologiczne. 8-o, str. 273, z 20-ma tablicami i 14 rycinami w tekscie. Cena 10 kor.

Treść: M. Rybiński: Coleopterorum species novae minusve cognitae in Galicia inventae (tabl. I i II) (str. 1—8). — Wł. Kulczyński: Species Oribatinarum (Oudms.) (Damaeinarum Michael) in Galicia collectae (tabl. III i IV) (str. 9—56). — K. Rogoziński: O fizyologicznej rezorbcyi bakteryj z jelita (tabl. V) (str. 57—158). — J. Trzebiński: Wpływ podrażnień na wzrost pleśni Phycomyces nitens (tabl. VI) (str. 159—196). — S. Krzemieniewski: Wpływ soli mineralnych na przebieg oddychania kiełkujących roślin (tabl. VII i VIII) (str. 197—235). — Wł. Szajnocha: O pochodzeniu oleju skalnego z Wójczy w Królestwie Polskiem (2 ryc.) (str. 236—244). — M. Seńkowski: O metodzie badania czynności wydzielniczej wątroby (str. 245—257). — K. Kostanecki: Dojrzewanie i zapłodnienie jajka *Cerebratulus marginatus* (tabl. IX—XII) (str. 258—281). — K. Kostanecki: Nieprawidłowe figury mitotyczne przy wydzielaniu ciałek kierunkowych w jajkach *Cerebratulus marginatus* (tabl. XIII—XVIII) (str. 282—310). — F. Eisenberg: Badania nad strącaniem się ciał białkowatych pod wpływem swoistych precypityn (str. 311—333). — M. Siedlecki: *Herpetophrya astoma* n. g. et sp. wymoczek pasorzytny z Polymnia nebulosa (tabl. XIX) (str. 334—339). — E. Godleski (jun.): Regeneracya tubularii (z 11 rycinami w tekscie) (str. 340—354). — M. Jaworowski: „Apparato reticolare" Golgiego w komórkach zwojów międzykręgowych niższych kręgowców (tabl. XX) (str. 355—364).

Sprawozdanie Komisyi fizyograficznej za rok 1900 oraz Materyały do fizyografii krajowej. Tom

XXXVI, 8-o, str. XXXVIII, [208], 85 i 145, z jedną tablicą i 9 rycinami w tekscie. Cena 6 kor.

Treść: Sprawozdania. Przegląd czynności w r. 1900/01. — Spis członków i obrót funduszów Komizyi fizyograficznej w roku 1900/01 (str. I—XXVII). — Wspomnienie pośmiertne: Dr. Daniel Wierzbicki. Franciszek hr. Mycielski i Kazimierz Bobek (str. XXVIII—XXXVIII). — Materyały do fizyografii krajowej. Część I. — Materyały zebrane przez Sekcyę meteorologiczną (str. [1—208]). — Część II. — Materyały zebrane przez Sekcyę geologiczną, botaniczną i zoologiczną. — T. Dyduch: Materyały do fauny krajowych równonogów (Isopoda) (6 ryc.) (str. 3—10).— J. L. M. Łomnicki: Elater Wiśniowskii n. sp. (3 ryc.) (str. 11—12). — J. Łomnicki: Otiorrhynchus bisulcatus F. gatunek chrząszcza nowy dla fauny galicyjskiej (str. 13). — F. Schille: Fauna lepidopterologiczna doliny Popradu i jego dopływów. Część V. (str. 14—17). — St. Smreczyński: Zapiski ortopterologiczne z r. 1901 (str. 18—20). — M. Kowalewski: Materyały do fauny helmintologicznej polskiej, III. (str. 21—35). — F. Schille: Fauna lepidopterologiczna doliny Popradu i jego dopływów. Część IV. (str. 36—39). — St. Klemensiewicz: O nowych i mało znanych gatunkach motyli fauny galicyjskiej (str. 40—76). — J. Schille: Materyały do fauny owadów siatkoskrzydłych i szarańczaków doliny Popradu (str. 77—85). — Część III. — Materyały zebrane przez Sekcyę rolniczą. — S. Krzemieniewski: Łąki w okolicach Liszek i Mnikowa (str. 3—22).— Tenże: Łąki podgórskie w Rabie Wyżniej, Zakopanem i Kościeliskach (str. 24—28). — K. Mościcki: Przyczynek do fizyografii jęczmienia (str. 29—40). — J. Góral: Florystyczna analiza łąk (Trzebinia, Piła, Bolęcin, Regulice, Alwernia i Przeginia Duchowna) (str. 41—50). — St. Goliński: Badania łąk. Siano II. (str. 51—109). — A. Nowicki: Wydatność drzewostanów w naszych lasach w chwili ich sprzętu (str. 110—145).

Katalog literatury naukowej polskiej wydawany przez Komisyę bibliograficzną Wydziału matematyczno-przyrodniczego Akad. Umiej. w Krakowie. Tom II. Rok 1902. Zeszyt I, 8-o, str. 1—22. (Cena prenu-

meracyjna 3 kor. rocznie). Tom II. Rok 1902. Zeszyt II, 8-o, str. 23—46. Tom II. Rok 1902. Zeszyt III, 8-o, str. 47—66.

Polskie Słownictwo Chemiczne uchwalone przez Akademię Umiej. w Krakowie, w 16-ce, str. 31. Cena 40 hal.

Materyały antropologiczno-archeologiczne i etnograficzne wydawane staraniem Komisyi antropologicznej. Tom VI, z 25-ma tablicami, 8-o, str. XV, (91) i 421. Cena 10 koron.

Treść: Skład Komisyi i Sprawozdania z posiedzeń (str. I—XV). — I. Dział antropologiczno-archeologiczny. — Wł. Olechnowicz: Cmentarzysko w Nowosiłkach (tab. I). [str. (3)—(12)]. — St. J. Czarnowski: Schroniska na górze Okopy nad rzeką Prądnikiem pod Ojcowem (tab. II—VI) [str. (13)—(26)] — K. Hadaczek: Z badań archeologicznych w dorzeczu Dniestru (tab. VII) [str. (27)—(35)]. — M. Wawrzeniecki: Poszukiwania archeologiczne w Królestwie Polskiem (tab. VIII—XIV) [str. (36)—(43)]. — M. Brenstein: Skarb bronzowy znaleziony we wsi Syrajcie na Żmujdzi (tab. XV—XVIII) [str. (44)—(50)]. — Wł. Demetrykiewicz: Groty wykute w skałach Galicyi wschodniej pod względem archeologicznym (tab. XIX—XXIV) [str. (51)—(91)]. — II. Dział etnograficzny. — S. Udziela: Topograficzno-etnograficzny opis wsi polskich w Galicyi (str. 3—123). — St. Fischer: Zamawiania (z Jasielskiego) (str. 124—125). — L. Malinowski: Powieści spiskie (str. 126—152). — St. Zdziarski: Garść baśni ludu ruskiego ze wsi Nałuża w pow. trembowolskim (str. 153—172). — Z. Wierzchowski: Jastkowskie powieści i opowiadania z puszczy sandomierskiej (str. 173—186). — A. Saloni: Lud łańcucki. Materyały etnograficzne (str. 187—421).

M. Federowski. Lud białoruski na Rusi Litewskiej. Materyały do etnografii słowiańskiej zgromadzone w latach 1877—1894. **Tom III.** Baśni, przypowieści i po-

dania ludu z okolic Wołkowyska, Słonima, Lidy, Nowogródka i Sokółki. Część II. Tradycye historyczno-miejscowe, oraz powieści obyczajowo-moralne. 8-o, str. 314. Cena 6 kor.

Rocznik Akademii Umiejętności w Krakowie. R. 1901/2, 8-o, str. 75, 8 tablic. Cena 1 kor. 20 hal.

Treść: Skład Akademii (str. 3—62). — Posiedzenie publiczne Akademii Umiejętności dnia 14 maja 1902 r. (str. 63—135). — Wł. Natanson: Inercya i Koercya; dwa pojęcia ogólne w teoryi zjawisk (str. 136—154). — Wykaz stosunków Akademii z instytucyami naukowemi (str. 155—176). — Sprawozdanie ze stanu i użycia funduszów w r. 1901 (8 tablic).

Sprawozdanie z czynności i posiedzeń Akademii Umiejętności w Krakowie. Rok 1902, Nr. 1—10; rok 1903, Nr. 1—4.

Bulletin international de l'Académie des Sciences de Cracovie. I. Classe de philologie. II. Classe d'histoire et de philosophie. Comptes rendus des séances de l'année 1902, 8°, p. 180.

Bulletin international de l'Académie des Sciences de Cracovie. III. Classe des Sciences mathématiques et naturelles. Comptes rendus des séances de l'année 1902, 8°, p. 635.

Nadto ukazały się następujące odbitki:

a) z Rozpraw Wydziału filologicznego:

A. Brückner: Psałterze polskie do połowy XVI wieku, 8-o, str. 83 Cena 1 kor. 50 hal.

J. Fijałek: Jan Argyropul i promocya jego doktorska w Padwie w lipcu 1444 roku, 8-o, str. 21. Cena 40 hal.

K. Heck: Szymon Szymonowicz (Simon Simonides). Jego żywot i dzieła, 8-o, str. 376. Cena 7 kor.

K. Morawski: Catulliana et Ciceroniana, 8-o str. 21. Cena 40 h.

E. Świeykowski: Studya do historyi sztuki i kultury w. XVIII w Polsce. I. Monografia Dukli, 8-o, str. 204, 3 tablice i 38 rycin w tekscie. Cena 7 kor.

St. Windakiewicz: Dramat liturgiczny w Polsce średniowiecznej (2 tablice), 8-o, str. 19. Cena 70 hal.

S. Zathey: „Fraszki“ Jana Kochanowskiego. Studyum literackie, 8-o, str. 83. Cena 1 kor. 40 hal.

b) z Rozpraw Wydziału historyczno-filozoficznego:

O. Balzer: Przyczynki do historyi prawa polskiego, 8-o, str. 151. Cena 4 korony.

L. Boratyński: Stefan Batory i Plan ligi przeciw Turkom (1576—1584), 8-o, str. 151. Cena 3 kor.

W. Kętrzyński: Swewowie a Szwabowie, 8-o, str. 78. Cena 1 kor. 50 hal.

St. Kutrzeba: Handel Krakowa w wiekach średnich na tle stosunków handlowych Polski, 8-o, str. 196. Cena 4 kor.

St. Zakrzewski: Malowidła w podziemnej bazylice św. Klemensa w Rzymie, 8-o, str. 37. Cena 70 hal.

St. Zakrzewski: Opactwo Benedyktyńskie śś. Bonifacego i Aleksego na Awentynie w latach 977—1085, 8-o, str. 89. Cena 1 kor. 50 hal.

c) z Rozpraw Wydziału matematyczno-przyrodniczego:

St. Bądzyński i K. Panek: O kwasie alloksyproteinowym, prawidłowym składniku moczu ludzkiego, 8-o, str. 11. Cena 25 hal.

L. Bruner: O mechanizmie katalitycznego działania jodu na bromowanie (Studya dynamiczne nad bromowaniem ciał aromatycznych. Cz. III), 8-o, p. 23. Cena 50 hal.

F. Eisenberg: Badania nad strącaniem się ciał białkowatych pod wpływem swoistych precypityn. Część I, 8-o, str. 25. Cena 40 hal.

E. Godlewski (jun.): Regeneracya tubularii (11 ryc. w tekscie), 8-o, str. 17. Cena 40 hal.

T. Godlewski: O ciśnieniu osmotycznem niektórych roztworów, obliczonem na podstawie sił elektromotorycznych ogniw koncentracyjnych (z 2-ma tablicami), 8-o, p. 20. Cena 1 kor.

S. Kępiński: O całkach rozwiązań równań różniczkowych, rzędu drugiego, z sobą sprzężonych, 8-o, p. 27. Cena 55 hal.

A. Korczyński i L. Marchlewski: Studyum nad izatyną (3 tablice), 8-o, str. 21. Cena 50 hal.

S. Krzemieniewski: Wpływ soli mineralnych na przebieg oddychania kiełkujących roślin, 8-o, p. 41, z 2-ma tablicami. Cena 1 kor. 40 hal.

L. Marchlewski: Studya nad barwikami roślinnymi i zwierzęcymi (4 tablice i 2 ryc. w tekscie), 8-o, str. 15. Cena 50 hal.

Wł. Natanson: O przewodnictwie cieplnem poruszającego się gazu, 8-o, p. 10. Cena 20 hal.

Wł. Natanson: O odkształcaniu krążka plastyczno-lepkiego, 8-o, str. 21. Cena 40 hal.

Wł. Natanson: O funkcyi dysypacyjnej płynów lepkich, 8-o, str. 8. Cena 20 hal.

S. Niementowski: O kwasie chloraldwuantranilowym, 8-o, str. 7. Cena 10 hal.

K. Olszewski: Przyrządy do skroplenia powietrza i wodoru (z 5-ma rycinami), 8-o, str. 16. Cena 40 hal.

M. Seńkowski: O metodzie badania czynności wydzielniczej wątroby, 8-o, str. 15. Cena 30 hal.

M. Siedlecki: O rozwoju płciowym gregaryny *Monocystis ascidiae* R. Lank. (z 2 tabl.), 8-o, str. 29. Cena 1 kor.

J. Sosnowski: Przyczynek do fizyologii rozwoju much (z 3-ma rycinami), 8-o, str. 11. Cena 25 hal.

W. Syniewski: O budowie skrobi (10 ryc. w tekscie), 8-o, str. 49. Cena 1 kor.

Wł. Szajnocha: O pochodzeniu oleju skalnego z Wójczy w Królestwie Polskiem, 8-o, p. 11, z 2-ma rycinami w tekscie. Cena 20 hal.

J. Trzebiński: Wpływ podrażnień na wzrost pleśni Phycomyces nitens, 8-o, p. 40, z jedną tablicą. Cena 1 kor. 50 hal.

L. Wewiórski: O kondensacyi glyoksalu z aldehydem benzoesowym za pomocą amoniaku, 8-o, str. 8. Cena 20 hal.

K. Zakrzewski: O oscylacyi krążka w płynie lepkim, 8-o, str. 9. Cena 20 hal.

J. Zaleski: Badania nad mezopoporfiryną, 8-o, str. 9. Cena 20 hal.

K. Żorawski: Uwaga o pochodnych nieskończenie wielkiego rzędu, 8-o, str. 6. Cena 10 hal.

K. Żorawski: O pewnych zmianach długości liniowych elementów podczas ruchu ciągłego układu materyalnych punktów. Część II. 8-o, str. 44. Cena 80 hal.

IV.

Nagrody i konkursa.

Akademia Umiejętności przyznała następujące nagrody na posiedzeniu walnem dnia 11 maja 1903:

1) Nagrodę z fundacyi ś. p. Probusa Barczewskiego za pracę historyczną w kwocie 2250 koron p. Prof. Drowi Maryanowi Sokołowskiemu za dzieło p. t.: *„Studya do historyi rzeźby w Polsce w XV i XVI wieku"*;

2) Nagrodę z fundacyi ś. p. Probusa Barczewskiego za dzieło malarskie w kwocie 2250 koron p. Jackowi Malczewskiemu za obraz p. t.: *„Trzy głowy"*;

3) Nagrodę konkursową im. ks. A. Jakubowskiego w kwocie 700 koron p. Drowi Franciszkowi Bujakowi za monografię o wsi *„Żmiąca"*.

Co podając do publicznej wiadomości, przypomina się zarazem konkursa ogłoszone dawniej i obecnie a mianowicie:

1) Akademia Umiejętności przedłuża niniejszem konkurs im. Juliana Ursyna Niemcewicza p. t.: 1) *„Monografia z dziejów cywilizacyi polskiej w epoce Odrodzenia"*. Przedmiot może być dowolnie obrany, w ten

sposób, iżby jego źródłowe opracowanie rozjaśniało wpływy kultury Odrodzenia na rozwój cywilizacyi w Polsce (n. p. Monografia królowej Bony, Dwór Zygmunta I. i Zygmunta Augusta, Mieszczaństwo krakowskie w XV i XVI wieku, Monografia któregokolwiek znacznego rodu n. p Szydłowieckich, Wpływ cywilizacyi miast pruskich lub spiskich na miasta polskie i t. p.) 2) *„Monografia znakomitej osobistości z czasów Stanisława Augusta“* (np. Hugo Kołłątaj).

Fundusz nagrodowy wynosi 6.000 fr.; z funduszu tego wyznaczy się w miarę wartości i rozmiaru prac konkursowych 2 nagrody, pierwszą w kwocie 4.000 fr. i drugą w kwocie 2.000 fr., albo też kilka nagród po 2.000 i 1.000 fr. Gdyby zaś która z prac konkursowych urosła do rozmiarów większego dzieła, znakomitej wartości, zasługującego na wyjątkowe odznaczenie, może jej być przyznana pełna nagroda w kwocie 6.000 fr.

Termin konkursu 31 grudnia 1903 r.

2) Konkurs z zapisu ś. p. jenerała Oktawiusza Augustynowicza:

„Dzieje zniesienia zależności poddańczej i uwłaszczenia włościan w krajach, które niegdyś w skład byłej Rzeczypospolitej Polskiej wchodziły, poprzedzone historycznym poglądem na wytworzenie się klasy włościańskiej w dawnej Polsce, jej rozwój i stopniowy upadek, z uwzględnieniem wszelkich objawów tak w literaturze naszej jak i w samem społeczeństwie, mających na celu polepszenie losu tej klasy“.

Temat powyższy rozdziela się na następujących pięć części:

1. Dzieje ludności włościańskiej w dawnej Polsce

Piastowskiej, mianowicie w Wielkopolsce, Małopolsce, na Mazowszu, Kujawach i na Śląsku;

2. Dzieje ludności włościańskiej na Rusi i Litwie;

3. Dzieje zniesienia zależności poddańczej w krajach byłej Rzeczypospolitej, przyłączonych do Cesarstwa rosyjskiego, z uwzględnieniem także Inflant i Kurlandyi;

4. Dzieje zniesienia tejże zależności w krajach przyłączonych do Królestwa pruskiego, mianowicie w Prusiech królewskich i w Ks. Poznańskiem; wreszcie

5. Dzieje zniesienia tejże zależności w krajach przyłączonych do Cesarstwa austryackiego.

W części czwartej i piątej należy uwzględnić także Śląsk jako integralną część Polski Piastowskiej.

W części pierwszej i drugiej, obejmującej historyę ludności wieśniaczej w dawnej Polsce, winny być dokładnie wyjaśnione fakta, z których wywiązała się zależność poddańcza, oraz stosunek wieśniaka do gruntu przezeń posiadanego, jaki istniał pierwiastkowo. Literaturę, odnoszącą się do kwestyi rozwiązania i uregulowania stosunków włościańskich, należy uwzględnić w trzech ostatnich częściach.

Temat powyższy może być opracowany bądź w całości, bądź też każda część osobno. Jednolite opracowania, bądź całego tematu, bądź też pierwszych dwóch lub trzech ostatnich części razem, przedewszystkiem zaś pierwszych dwóch razem, będą mieć pierwszeństwo do nagrody przed równie dobremi opracowaniami osobnemi pojedynczych części.

Za najlepsze opracowanie uznane będą tylko takie, które nie tylko celować będą między innemi pracami

nadesłanemi, ale nadto będą odpowiadać dzisiejszym wymaganiom nauki.

Nagrody ustanawia się jak następuje:

a) za część 1 i 2-gą po 2000 k.oron;

b) za część 3-cią 3.200 koron;

c) za część 4-tą 2.400 koron;

d) za część 5-tą 2.800 koron.

Nagrodzone opracowania winny być ogłoszone drukiem. Na ten cel przeznacza się fundusz 2.600 koron; gdyby ten fundusz nie wystarczył na pokrycie kosztów druku, autorowie winni pokryć nadwyżkę ze swego, w stosunku do objętości swoich prac.

Opracowania należy nadsyłać do Akademii Umiejętności najdalej do końca grudnia 1903.

3) Akademia Umiejętności przypomina, że termin konkursu im. S. Lindego upływa z dniem 31 grudnia 1903 roku. Do konkursu tego dopuszcza się prace z zakresu języka polskiego, a mianowicie: prace leksykograficzne z zakresu gramatyki, historyi języka i dyalektologii polskiej, oraz rozprawy odnoszące się do związku języka polskiego z innymi słowiańskimi. Prace te mogą być według aktu fundacyi drukowane lub też w rękopisie nadesłane do Akademii; powinny odznaczać się metodą ściśle naukową i każda ma stanowić zaokrągloną i skończoną całość.

Nagroda 675 rubli.

Termin konkursu 31 grudnia 1903.

4) Akademia Umiejętności w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs imienia Józefa Majera na temat p. t.: *„Monografia o Zamku królewskim na Wawelu pod względem historycznym i architektonicznym"*.

Nagroda za najlepszą pracę wynosi 2.000 (dwa tysiące) koron.

Termin nadsyłania prac do 31 grudnia 1903.

5) Akademia Umiejętności w Krakowie ogłasza niniejszem konkurs im. ks. Adama Jakubowskiego na następujący temat: *„Mikołaj Rey. Historya jego życia i działalności literackiej"*.

Nagroda 1400 koron.

Termin konkursu 31 grudnia 1904 r.

Prace konkursowe należy nadsyłać do Akademii Umiejętności w Krakowie bezimiennie, pod godłem obranem przez autora, z dołączeniem koperty opieczętowanej, zawierającej wewnątrz nazwisko autora i jego adres a opatrzonej tem samem godłem.

Według § 18. Regulaminu Akademii wypłata wszelkich nagród konkursowych następuje dopiero po ogłoszeniu drukiem pracy uwieńczonej nagrodą.

SPRAWOZDANIE I WNIOSKI
w przedmiocie nagród fundacyi ś. p. Barczewskiego.

1. Za pracę historyczną.

W ciągu r. 1902 ukazała się dość znaczna ilość prac naukowych, które należało uwzględnić przy wyborze dzieła mającego uzyskać nagrodę śp. Barczewskiego.

P. Szelągowski zajął się w książce: „Pieniądz i przewrót cen w XVI i XVII w. w Polsce“ przedmiotem nowym i bardzo zajmującym. Jest to niewątpliwie zapowiedź, nader pożądana, dalszych studyów w tym samym kierunku uprawianym pilnie zagranicą, u nas dopiero w czasach ostatnich. Obszerna rozprawa p. Kutrzeby: „Handel Krakowa w wiekach średnich na tle stosunków handlowych Polski“ dotyka również zagadnień ekonomicznych i dostarcza wiele nowego materyału i cennych spostrzeżeń. Monografia p. Bujaka p. t.: „Limanowa“ zasługuje na wyróżnienie jako objaw budzącego się u nas ruchu zmierzającego do przedstawienia stosunków ekonomiczno-społecznych pojedyńczych miasteczek i wsi. „Teatr ludowy w dawnej Polsce“ p. St. Windakiewicza, to także praca dotykająca dziedziny zupełnie nowej i będąca owocem sumiennych studyów, z których rezultatami może nie wszyscy się zgodzą, ale

z którymi liczyć się będą musieli. Najnowsze wydawnictwo etnologiczne Muzeum im. Dzieduszyckich p. t.: „Huculszczyzna“ opracowane w dwóch tomach przez p. Włodzimierza Szuchiewicza i ozdobione licznemi illustracyami świadczy o pilności wydawcy i hojności właściciela Muzeum. Dzieło p. Bronisława Gembarzewskiego „Wojsko Polskie“ wspaniale przez samego autora na podstawie wieloletnich badań illustrowane, poprzedzone uczoną przedmową Aleksandra Rembowskiego jest owocem sumiennej pracy nad zbadaniem kostyumów i organizacyi wojsk polskich z okresu lat 1815—1830. „Dzieje krytyki literackiej w Polsce“ p. Piotra Chmielowskiego jako pierwsza próba zgromadzenia i pewnego uszykowania wiadomości (zaopatrzonych obfitymi wypisami) o poglądach naszych pisarzy krytycznych jest pracą zapewne niewyczerpującą przedmiotu, w każdym razie bardzo pożyteczną. Jest też ona jakby uzupełnieniem historyi literatury polskiej tego autora, gdzie dział krytyki literackiej był bardzo pobieżnie traktowany.

Należy wreszcie wymienić dzieło prof. A. Brücknera „Dzieje literatury polskiej w zarysie“, które z pewnością zajmie jeszcze w wyższym stopniu aniżeli niemiecka książka tegoż autora o tym samym przedmiocie, uwagę uczonych i publiczności, ale które pojawiło się w r. 1902 tylko w połowie i dlatego przy obecnym konkursie w rachubę nie mogło być brane.

Przeszłoroczny Komitet konkursowy im. Barczewskiego, korzystając z postanowień listu fundacyjnego, przedstawił walnemu zgromadzeniu członków Akademii wniosek, aby udzielając nagrody za r. 1901 dziełu prof. Wojciechowskiego „Katedra na Wawelu“ zastrzedz ró-

wnocześnie dla pracy prof. Sokołowskiego „Studya do historyi rzeźby w Polsce w XV i XVI wieku“ prawo do współubiegania się o nagrodę tejże fundacyi w r. 1902. Wniosek ten walne zgromadzenie bez dyskusyi przyjęło.

Rozpatrzywszy się też najdokładniej w wymienionych powyżej publikacyach i opierając się na przytoczonem zastrzeżeniu, obecny komitet jednomyślnie uchwalił przedstawić do nagrody co tylko wymienione dzieło prof. Sokołowskiego, którego wysokie zalety już w poprzedniem sprawozdaniu podniesione i wyszczególnione, historycy sztuki po upływie roku jeszcze lepiej nauczyli się oceniać.

---

2. *Za* dzieło malarskie.

Komisya artystyczna wybrana w sprawie nagrody imienia Barczewskiego, złożona z prof. Maryana Sokołowskiego, p. L. Lepszego, prof. J. hr. Mycielskiego, dr. St. Tomkowicza i dr. K. M. Górskiego, ukonstytuowała się dnia 12 marca, wybierając pierwszego z nich na przewodniczącego, ostatniego zaś na sekretarza. Po przeglądzie wszystkich prac z zakresu malarstwa, wykonanych w roku 1902 i wystawionych w Krakowie w tymże roku, postanowiono wziąść pod uwagę cały szereg dzieł i wymienić je w sprawozdaniu.

„Święta Salomea“, fragment projektu do witrażu robiony pastelem przez p. Stanisława Wyspiańskiego i „kredkowe portrety polskich artystów i artystek“ p. Antoniego Kamieńskiego nie są skończonemi dziełami malarskiemi i tylko w wyjątkowych razach mogłyby

wchodzić tutaj w grę. Mimo to należy zwrócić raz jeszcze uwagę na zwykłą u p. Wyspiańskiego energię rysunku i oryginalność pojęcia, na wielką finezyą w charakterystyce osób portretowanych przez p. Kamieńskiego.

„Portret Alex. Jabłonowskiego“ przez p. Stanisława Lentza i „portret kobiecy“ p. Wojciecha Weissa podnosi komisya dla dwóch odmiennych powodów: pierwszy portret odznacza się niezwykłą siłą i prezycyą w pojęciu i wykonaniu, drugi, jakkolwiek nie dorównywa dawniejszej pracy artysty, portretowi rodziców, posiada rzadką u nas subtelność psychologiczną, która, obok niezmiernej skromności w używaniu środków technicznych, przywodzi na myśl holenderskie prace XVII w. I tu i tam jednak ręce pozostawiają wiele do życzenia.

Trzy prace p. Wł. Tetmajera „Żniwo“, „W polu“ i „W lecie“ dowodzą rzeczywistej umiejętności w przedstawianiu barwnych postaci ludowych w plein-airze a nawet w południowem najsilniejszem słońcu. „Szkoła ludowa na kopcu Kościuszki“ p. Piotra Stachiewicza odznacza się prócz piękności pomysłu i kompozycyi, kolorystycznym wdziękiem. Są to prace wybitne, i wyborem tematów i stroną czysto malarską charakterystyczne dla twórców: u ostatniego z nich panuje skromność i spokój szlachetny, u pierwszego pełna zamaszystości, niemal brutalna kolorystyczna werwa.

„Dniepr“ p. Jana Stanisławskiego, mały rozmiarami, pociąga jednak szerokością pojęcia i traktowania, szerokiem tchnieniem ogarniającem błękitną rzekę ze statkami, brzeg jej i kłębiące się nad nią obłoki. Jest to dzieło wysoce subtelne i kolorystyczne. W jeszcze wyższym stopniu te same zalety okazuje p. Józef Pankiewicz

w obrazach p. t. „Bogliasco“ a zwłaszcza „Zmierzch“. Równie jak inne dawne prace autora np. „Teatr Marcellusa w Rzymie“ świadczą one o wielkiej obserwacyi, niepospolitej malarskiej technice i noszą na sobie piętno samodzielnej, nader interesującej indywidualności.

Pomimo ogromnych zalet wyżej wspomnianych dzieł, komisya jednomyślnie postanowiła przedstawić do nagrody obraz p. Jacka Malczewskiego „Trzy głowy“ a przytem zaznaczyć, że nie tylko uważa go za najlepszy wystawiony w 1902 r. w Krakowie, ale chce w ten sposób wyrazić raz jeszcze uznanie dla działalności artysty. Już w 1888 Akademia przyznała mu nagrodę im. Barczewskiego za jedną z licznych kompozycyi, noszących tytuł „Na etapie“, odznaczając w ten sposób całą jego „Sybirską“ epokę. W dziesięć lat później nagrodziła „Błędne koło“, znamienne dzieło dalszego okresu, pełnego rozważań nad istotą sztuki, powołaniem i zadaniem artystów. Wobec nieustannego rozwoju, niezwykłej żywotności talentu twórcy „Trzech głów“, wobec coraz większego opanowania techniki malarskiej i żywości kolorytu, zwłaszcza w porównaniu z obrazami pierwszej epoki, wobec głębokiego ujęcia, subtelnego wypowiedzenia psychicznych momentów komisya podnosząc tak wybitne prace jak „Śmierć ze starcem“, Przy studni“, „Skowronek“ — wszystkie wykonane w 1902 r. — stawia na pierwszem miejscu „Trzy głowy“ i proponuje przyznanie nagrody p. Malczewskiemu za ten obraz i całą działalność lat ostatnich.

V.

WYKAZ

STOSUNKÓW AKADEMII

Z INNEMI INSTYTUCYAMI NAUKOWEMI.

WYKAZ

dotychczasowych stosunków Akademii z zakładami naukowymi.

(W.) oznacza, że Akademia przesyła wszystkie swoje wydawnictwa; (1.) wydawnictwa Wydziału filologicznego; (2.) historyczno-filozoficznego; (3.) matematyczno-przyrodniczego; (Kl.) Komisyi literackiej; (Kj.) Komisyi językowej; (Khs.) Komisyi historyi sztuki; (Kh.) Komisyi historycznej; (Kp.) Komisyi prawniczej; (Kan.) Komisyi antropologicznej; (Kf.) Komisyi fizyograficznej; (Ag.) Atlas geologiczny; (B.) Bulletin international: (A.) Anzeiger; (Kb.) Komisyi bibliograficznej *).

Amsterdam. Koninklijke Akademie van Wetenschappen. B. Kb.
Arcachon. Laboratoire zoologique maritime. B. Kb.
Ateny. Bibliothèque Nationale. B. Kb.
— École française d'Athénes. B.
— K. deutsches archäologisches Institut. B. Kb.
Baltimore. Johns Hopkins University. 3. B. Kb.
— American Journal of Philology. B.
— Maryland Geological Survey. B. Ag. Kb.
Barcelona. Real Academia de buenas letras. B. Kb.
— Real Academia de sciencias y artes. B. Kb.
Batavia. (Jawa). Bataviaasch Genootschap van Kunsten en Wetenschappen. 1. 3. Kj. B. Kb.
Bazylea. Universitätsbibliothek. A. Kb.
— Naturforschende Gesellschaft. Kf. A. Kb.
Belgrad. Кр. Српска Академiа. W.
— Српско археолошко друштво. Kan. B. Kb.
Bergamo. „La Geographia per tutti". B.

---

*) Wykaz ten nie obejmuje 54 galicyjskich szkół średnich, którym posyła się wszystkie wydawnictwa Akademii.

Berlin. Königl. Akademie der Wissenschaften. W.
— Königliche Bibliothek. W.
— Centralbureau der internationalen Erdmessung. A. Kb.
— Deutsche geologische Gesellschaft. A. Kb.
— Deutsche botanische Gesellschaft. A. Kb.
— Deutsche Literaturzeitung. A. Kb.
— Deutsche chemische Gesellschaft. A. Kb.
— Geologische Landesanstalt und Bergakademie. A. Kb.
— Gesellschaft für Antropologie. Kan. A. Kb.
— Gesellschaft naturforschender Freunde. A. Kb.
— Gesellschaft für Erdkunde. A. Kb.
— K. Deutsches archäologisches Institut. A. Kb.
— K. preuss. geologische Gesellschaft. A.
— Naturwissenschaftliche Wochenschrift. A.
— Physikalischer Verein. A. Kb.
— Universitätsbibliotek. A. Kb.
— Deutsche physikalische Gesellschaft. B.
Berno szwajcarskie. Schweizerische Gesellschaft für Naturwissenschaft. 3. Kf. Ag. A. Kb.
— Naturhistorischer Verein. A. Kb.
— Universitätsbibliothek. A. Kb.
Berno. Matice Moravská. W.
— Knihovna Bohoslavců brnênskych. Kp. Kl. Kh. Khs. B. Kb.
— Museum Francisceum. B. Kb.
— K. k. Mährisch-schlesische Gesellschaft für Ackerbau, Natur- und Landeskunde. Historisch-statistische Section. 2. A.
— Naturforschender Verein. 3. Kf. Ag. A. Kb.
— Papezka hnihtiskarna rajhradskych Benediktinu. B. Kb.
Bolonia. Academia Adamo Mickiewicz di storia litteraria polacca. B. Kb.
— R. Deputazione di storia patria per le provincie di Romagna. B.
Bombay. Educational Department. B.
Bonn. Universitätsbibliothek. A. Kb.
— Naturhistorischer Verein des preuss. Reinlandes. A. Kb.
Bordeaux. Académie des sciences, belles lettres et arts. B. Kb.
— Société Linnéenne des sciences physiques et naturelles. 3. B. Kb.
Boston. American Academy of arts and sciences. B. Kb.

Boston. Society of natural history. B. Kb.
Braunsberg. Historischer Verein für Ermeland. Kh. A.
Braunschweig. Verein für Naturwissenschaft. 3. Kf. Kb.
Brooklyn. The Brooklyn Institute of Arts and Sciences. B.
Bruksella. Academié royale de Belgique. W.
— Musée royal d'histoire naturelle de Belgique. B. Kb.
— Société royale de botanique. B. Kb.
— Société belge de microscopie. B. Kb.
— Société belge de géologie. 3. Kf. Ag. B. Kb.
— Société de Bollandistes. B.
— Institut Salvey. B. Kb.
— Société belge d'Astronomie. B. Kb. Kf.
Bucarest. Academia Romana. W.
— Laboratorul de Botanica. B. Kb.
Budapest. Magyar Tudományos Akadémia. W.
— Magyar nemzeti Muzeum. A. B. Kb.
— Königl. ungar. geologische Anstalt. 3. Kf. Ag. A. Kb.
— K. M. Természettudományos Társulat. 3.
— Magyar törtenelmi Társulat. 3.
— Ethnologische Mittheilungen aus Ungarn. Kan.
— Ungar. Landesbibliothek im National-Museum. Kan.
— Naturwissenschaftliche Abtheilung des National-Museums. B.
— Société des sciences naturelles B.
Budziszyn. Matica Serbska 1. 2. Kp. Kh. Khs. Kl. Kj. B. Kb.
— Die naturwissenschaftliche Gesellschaft „Isis" A. Kb.
Buenos Aires. Universidad. B. Kb.
Buffalo. Society of natural sciences. B. Kb.
Buitenzorg (Jawa). Jardin botanique. B. Kb.
Bytom. Redakcya „Katolika". W.
Cambrigde (Anglia). University. B. Kb.
Cambrigde (U. S. N. A. Massachusetts). Library of Harvard University. B. Kb.
— Museum of comparative Zoology. B.
Catania. Società degli spettroscopisti italiani. 3. B. Kb.
Charków. Uniwersytet. B. Kb.
Cherbourg. Société des Sciences naturelles. 3. Kf. B. Kb.
Chicago. Academy of Sciences. B. Kb.

Chicago. The Journal of geology. B.
Christiania. Académie des sciences. W.
— Uniwersytet. B. Kb.
— Videnskabsselskabet. B. Kb.
— Norsk Folkenmuseum. B. Kb.
Cincinnati. The Lloyd Museum and Library. B. Kb.
Coimbra. Universidade. B. Kb.
Colima. Mex. Observatoiro meteorologico y vulcanologico del Seminario. B.
Cordoba (Argentina). Academia nacional de ciencias. 3. Kf. B. Kb.
Cöthen. Chemiker-Zeitung A. Kb.
Czasław (Czechy). Musejni archeologický Spolek „Vcela Časlavska". Kan. B.
Czernichów. Szkoła rolnicza. 3. Kf. Ag. Kan. Kb. B.
Czerniowce. Uniwersytet. W.
— Czytelnia polska. 2 Kan. B. Kb.
— Bukowiner Landes-Museum. Khs. B. Kb.
Dobromil. Monastyr św. Onufrego. Kh.
Dorpat. Uniwersytet. 2. Kh. A. Kb.
— Naturforschende Gesellschaft bei der Universität. 3. Kf. A. Kb.
— Gelehrte esthnische Gesellschaft. 1. 2. Kj. A. Kb.
— Rédaction de „Uczenyja zapiski". 2.
Drezno. Naturforschende Gesellschaft. A. Kb.
Dublany. Akademia rolnicza. 3. Kf. Ag. B. Kb. Kan.
Dublin. Royal Irish Academy. B. Kb.
Edynburg. Royal Society. 1. 2. 3. Kf. Khs. Kl. Ag. Kj. B. Kb.
— Botanical Society. Kf. B. Kb.
Erlangen. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
Filadelfia. Academy of Natural Sciences. B. Kb.
— The American philosophical Society. 2. B. Kb.
Florencya. Accademia della Crusca. 1. 2. 3. Kj. B. Kb.
— Biblioteca Nazionale (Uffizzj). B. Kb.
— Società italiana d'antropologia. Kan. B. Kb.
— R. Sovraintendenza degli Archivi di Stato. B.
— R. Istituto di studi superiori pratici e di perfezionamento. B. Kb.
— Archivio storico italiano. B.

Frankfurt a/M. Seckenbergische naturforschende Gesellschaft. A. Kb.
Frankfurt a/O. Naturwissenschaftlicher Verein. 3. A. Kb.
Fryburg Bryzgowski. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
Fryburg Szwajcarski. Uniwersytet. W. Kb.
Gandawa. Uniwersytet. B. Kb.
Gdańsk. Naturforschende Gesellschaft. 3 A. Kb.
— Westpreussischer Geschichtsverein. Kh. A.
Genewa. Uniwersytet. B. Kb.
— Institut national genevois. 3. B. Kb.
— Société de phisique et d'histoire naturelle. B. Kb.
Genua. Uniwersytet. B. Kb.
— Società ligustica di Scienze naturali e geografiche. 3. Ag.
— Archivio di stato. B.
— Società di lettere e conversazioni scientifiche. B. Kb.
— Società ligura di storia patria. B.
Getynga. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— K. Gesellschaft der Wissenschaften. W.
Giessen. Biblioteka Uniwertytetu. W.
— Oberhessischer Geschichtsverein. A.
— Oberhessische Gesellschaft für Natur- und Heilkunde. A. Kb.
Glasgów. Uniwersytet. B. Kb.
Gorzelice. Oberlausitzische Gesellschaft der Wissenschaften. 1. 2. Khs. Kl. Kj. A. Kb.
Gothenburg. Kongl. Vetenskaps-och Vitterhetssamhälet. B. Kb.
Graz. Biblioteka Uniwersytetu. W.
— Historischer Verein für Steiermark. 1. 2. Kb. Khs. Kp. Kl. Kj. A.
— Naturwissenschaftlicher Verein für Steiermark. A. Kb.
Gryfia. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
Haarlem. Musée Teyler. 3. Kf. Kan. B. Kb.
— Hollandsche Maatschappij der Wettenschappen. 3. B. Kb.
Halle. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Naturforschende Gesellschaft. A. Kb.
— Kais. Leopoldino-Carolinische Akademie der Naturforscher. 3. A. Kb.
Hamburg. Verein für naturwissenschaftliche Unterhaltung. Kf. A. Kb.
Harrisburg (N. America). Geological Survey of Pennsylvania. B. Kb.

Heidelberg. Biblioteka Uniwersytetu. W.
— Physikalisch-medicinische Gesellschaft. A. Kb.
Helsingfors. Sällskapet pro fauna et flora fennica. 3. Kf. B. Kb.
— Finska Vetenskaps-Societeten. B. Kb.
— Geografiska föreningen. B. Kb.
Innsbruck. Biblioteka Uniwersytetu. W.
— Ferdinandeum. 1. 2. 3. Ag. Kj A. Kb.
Irkuck. Восточно-сибирскій Отдѣлъ имп. русск. географич. Общества. B. Kb.
Ithaca. (N. Y. U. S. N. A.) Cornell University. B.
— Journal of phisycal chemistry. B. Kb.
Jena. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Verein für thüringische Geschichte und Alterthumskunde. Kh. A.
— Jenaische Gesellschaft für Medicin u. Naturwissenschaft. A. Kb.
Kassel. Verein für Naturkunde. 3. A. Kb.
— Botanisches Centralblatt. A. Kb.
Kazań. Uniwersytet. B. Kb.
— Société physico-mathématique à l'Université Impériale. 3. B. Kb.
— Redakcya „Uczenyja Zapiski" na Uniwersytecie. 1. Kj.
Kijów. Biblioteka Uniwersytetu. W.
— Кіевское общество естество-испытателей. 3.
— Rédaction de „Kijewskaja Starina". 1. 2. Kj. Kan.
Kilonia. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Naturwissenschaftlicher Verein von Schleswig-Holstein. 3. Kf. Ag. A. Kb.
— Gesellschaft für Schleswig-Holstein-Lauenburgische Geschichte. 2. Kh. A.
Klausenburg. Siebenbürgischer Museum-Verein. 3.
Knin (Dalmacya). Staro-Hrvatska-Prosvjeta. Khs. Kan.
Kopenhaga. K. Danske Videnskabernes Selskab. W. Kb.
— Société royale des antiquaires du Nord. Khs. B.
— Société d'histoire naturelle. B. Kb.
Kołomyja. Muzeum Pokuckie. W.
Kórnik. Biblioteka Kórnicka. W.
Kraków. Archiwum krajowe. Kh. Kp.
— Archiwum aktów dawnych m. Krakowa. Kh. Kp. Khs. Kl.
— Biblioteka XX. Czartoryskich. W.

Kraków. Biblioteka Ks. Misyonarzy. 1. 2. Kh. Khs. Kl. Kj.
— Czytelnia alumnów książęco-biskupiego seminaryum. 2.
— C. k. Urząd górniczy okręgowy. Kf.
— Gabinet geologiczny U. J. 3. Kf. Ag. Kb.
— Gabinet historyi sztuki. U. J. Khs.
— Redakcya „Przeglądu powszechnego". 1. 2. Kh. Kl. Kj.
— Seminaryum filologiczne słowiańskie U. J. 1. Kl. Kj. B.
— Seminaryum historyczne U. J. 2. Kh. Khs. Kp. Kl.
— Stowarzyszenie nauczycielek. Kl.
— Towarzystwo lekarskie krakowskie. 3. Kf. Kan. Kb.
— Towarzystwo numizmatyczne. Khs. Kan.
— Towarzystwo rolnicze. B. Kb.
— Towarzystwo tatrzańskie. Kf. Kb.
— Towarzystwo techniczno-przemysłowe. 3. Kf. B. Kb.
— Zakład kliniczny. 3. Kb.
— „Architekt" Kb.
— „Kronika farmaceutyczna". Kb.
— „Ogrodnictwo". Kb.
— „Okólnik Tow. rybackiego". Kb.
— „Postęp okulistyczny". Kb.
— Biblioteka uczniów prawa U. J. 2. Kh. Kp.
— „Krytyka". W.
— „Czas". Kl. Kb. B.
— „Głos Narodu". Kl. Kb. B.
— „Nowa Reforma". Kl. Kb. B.
— Zakład anatomii porównawczej. B.
Królewiec. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Staatsarchiv. Kp. Khs.
— Alterthumgesellschaft „Prussia". A. Kb.
— Physikalisch-ökonomische Gesellschaft. 3. A. Kb.
— Altpreussische Monatsschrift. A.
Lancaster. The physical Reviev. B. Kb.
Lausanne. Société Vaudoise des Sciences naturelles. Kf. B. Kb.
Lavrence (Kansas, U. S. A.) University of Kansas. B. Kb.
Leide. Rédaction des Archives d'étnographie. Kan. Kb.
— Universiteit. B. Kb.
Leoben. Czytelnia polskich akademików górniczych. Kf. Ag. B. Kb.

Leoben. Towarzystwo akademickie „Czarnohora". Ag.
Liége. Uniwersytet. B. Kb.
— Société royale des sciences. B. Kb.
Lilie. Société de Géographie. B.
Lima. Escuela especial de Ingenieros y de Minas. 3. B. Kb.
Linc. Verein der Techniker in Oberösterreich. A. Kb.
— Museum Francisco-Carolinum. 1. 2. 3. Ag. Kan. Khs. Kl. Kf. A.
Lipsk. K. Sächsische Gesellschaft der Wissenschaften. W.
— Museum für Völkerkunde. Kan. A. Kb.
— Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Naturforschende Gesellschaft. 3. A. Kb.
— Akadem. Verein „Unitas". B. Kb.
— Literarisches Centralblatt. A. Kb.
— Beiblätter zu den Annalen der Physik. B.
Lizbona. Academia real das Sciencias. 1. 2. 3. Ag. Kj. B. Kb.
— Direcçao dos trabalhos geologicos de Portugal. Kf. Ag. B. Kb.
— Real Observatorio astronomico. B. Kb.
Livorno. Istituto antropologico italiano. B. Kb.
Londyn. British Museum. W. Kb.
— British Museum of natural history. B. Kb.
— British Association for the Advancement of Science. B. Kb.
— Antropological Institute. Kan. B. Kb.
— Chemical Society. B. Kb.
— Geological Society of London. 3. B. Kb.
— Physical Society. B. Kb.
— Zoological Society. Kf. B. Kb.
— Royal astronomical Society. B. Kb.
— Royal botanic Society. B. Kb.
— Royal geographical Society. Kf.
— Royal Museum. B. Kb.
— Royal Society. 3. Kb.
— The Royal Institution of Great Britain. B. Kb.
— „Nature". B.
— „The Athaeneum". B. Kb.
— „Science abstracts". B. Kb.
Louvain. Université Catholique. 1. 2. 3. Kh. Ag. Kj. B. Kb.

Louvain. „La Cellule". 3. B. Kb.
Löcse. Ungarischer Karpathen-Verein. Kf.
Lötzen. Literarische Gesellschaft „Masovia". A. Kb.
Lubeka. Hansischer Geschichtsverein. 2. Kh. A.
Lublana. Rudolphinum. Kf. B. Kb.
Lucca. R. Accademia lucchese di scienze, lettere ed arti. B. Kb.
Lugdun. Bulletin historique du Diocèse de Lyon. B.
Lund. Uniwersytet. W. Kb.
— Société royale physiographique. B. Kb.
Lwów. Archiwum Krajowe. W.
— Biblioteka c. k. Szkoły politechnicznej. W.
— Biblioteka Uniwersytetu. W.
— Biblioteka Ossolińskich. W.
— Czytelnia Akademicka. B. Kb.
— Kółko historyków. 2.
— Krajowa szkoła gospodarstwa leśnego. 3. Ag. Kf. B. Kb.
— Czasopismo techniczne. Kb.
— „Hodowca drobiu". Kb.
— „Łowiec". Kb.
— „Przegląd weterynarski". Kb.
— „Rolnik". Kb.
— „Sylwan". Kb.
— Redakcya „Dziennika polskiego". B. Kl. Kb.
— Redakcya „Gazety lwowskiej". Kl. B. Kb.
— Redakcya „Gazety Narodowej". B. Kb.
— Redakcya „Kwartalnika historycznego". 1. 2. Kh. Khs. Kl. Kj. B.
— Redakcya „Muzeum". 1. 2. 3. Kj. B. Kb.
— Redakcya „Przeglądu". Kl.
— Redakcya „Przeglądu sądowego i administracyjnego". 2.
— Szkoła weterynarska. 3. B. Kb.
— Towarzystwo ludoznawcze. Kf. Kan. Kb.
— Towarzystwo Bratniej Pomocy słuchaczów Politechniki. 2. 3. Kb.
— Towarzystwo naukowe im. Szewczenki. W.
— Towarzystwo prawnicze. Kp.
— Zakład fizyczny c. k. Uniwersytetu. 3. Kf. Kb.
— Галицко-русска Матица. B. Kb.

Madison (Wis. U. S. A.). Wisconsin Academy of Sciences, arts and letters. B. Kb.
Madryd. Real Academia de la historia. Kh. B.
— Comission del mapa geologico de España. B. Kb.
— Real Academia de ciencias morales y politicas. B.
— Sociedad Española de Historia natural. B. Kb.
— Universidad. B. Kb.
Marburg. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
Marsylia. Bibliothèque de la faculté des Sciences. B. Kb.
Medyolan. R. Istituto lombardo di scienze e lettere. W.
— Archivio storico lombardo. B.
— Archivio di Stato. B.
— Biblioteca Ambrosiana. B. Kb.
— Società italiana di scienze naturali. B. Kb.
— Società storica lombarda. B.
Melbourne. The public library of Victoria. B. Kb.
Mexico. Academia Mexicana de ciencias exactas fisicas y naturales. B. Kb.
— Museo Nacional. B. Kb.
— Observatorio meteorologico-magnetico central. B. Kb.
— Sociedad cientifica „Antonio Alzate". 3. B.
— Sociedad Mexicana de Historia natural. B. Kb.
Milwauke (Wis. U. S. A.) Public Museum. B. Kb.
Minneapolis (U. S. A.) Minnesota Academy of Natural Sciences. 3.
Mitawa. Kurländische Gesellschaft für Literatur und Kunst. Khs. Kh. B.
Modena. R. Academia delle scienze, lettere ed arti. B. Kb.
— R. Deputazione di storia patria per le provincie dell'Emilia. A.
— Società dei naturalisti. B. Kb.
Monachium. Akademie der Wissenschaften. W.
— Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Historische Commission bei der Akademie der Wissenschaften. A.
— Sybels historische Zeitschrift. A.
— Chemische Gesellschaft. A.
Montevideo. Museo Nacional. B. Kb.
Montreal (Kanada). Royal Society of Canada. B. Kb.
— Société de numismatique et d'archéologie. B.

Moskwa. Ces. moskiewskie Towarzystwo archeologiczne. 1. 2. Kh. Kl. Kj.
— Rédaction de „Uczenyja Zapiski“. 1. 2. B. Kj. Kb.
— Muzeum Rumiancowa. B. Kb.
— Société Imp. des naturalistes. 3. B. Kb.
— Société d'antropologie. B.
— Observatoire magnétique et météorologique. Kf.
— Rédaction de „Russkij Archiv“. B.
— Етнографическій Отдѣлъ Импер. Общества любителей естествознанія, антропологіи и етнографіи. Kan. Kb.
— Московское психологическое Общество. B.
Mulhouse. Société industrielle de Mulhouse. B. Kb.
Münster i. W. K. Akademie. A. Kb.
— Westfälischer Provinzial-Verein für Wissenschaft und Kunst. 3. Khs. Kan. A. Kb.
Nancy. Académie de Stanislas. 1. 2. 3. Kj. B. Kb.
— Société des sciences. B. Kb.
Neapol. Academia di scienze morali e politiche. B.
— Academia delle scienze fisiche e matematiche. 3. Kf. B. Kb.
— Biblioteca Nazionale. B. Kb.
— Deputazione neapolitana di storia patria. B.
— R. Sovraintendenza degli Archivi di Stato. B.
— Società di storia patria. B.
— Stazione zoologica. 3. B. Kb.
Neuchâtel. Société de Géographie. B. Kb.
Nev Haven (U. S. A.). Yale psychological Laboratory. B. Kb.
New York. Academy of Sciences. B. Kb.
— Academy of Medicine. B. Kb.
— The American Museum of Natural history. 3. B. Kb.
— American Geographical Society. B.
— American Mathematical Society. B. Kb.
Nieżin. Istoriko-fiłołogiczeskij Institut Kniazia Bezborodko. 1. 2. B.
Nowy Sącz. Kollegium OO. Jezuitów. W.
Norymberga. Germanisches Nationalmuseum. 2. Kh. A. Kb.
Odessa. Uniwersytet. B. Kb.
— Société des naturalistes de la nouvelle Russie. 3. Kan. B. Kb.

Ó-Gyalla. Bibliothèque de l'observatoire météorologique et magnetique de l'Institut royale météorologique. Kf. B.
Ołomuniec. Selský archiv. B.
Omsk. Société géographique. B. Kb.
Opawa. Czeskie gimnazyum. W.
— K. Franz Josefs-Museum für Kunst und Gewerbe. B. Kb.
Oxford. University Museum. B. Kb.
— Bodleian Library. B. Kb.
Padwa. Academia di scienze, lettere ed arti. B. Kb.
— Società Veneto-Trentina di scienze naturali. 3. B. Kb.
Palermo. R. Accademia di Scienze, lettere e belle arti. 1. 2. 3. Kj. B. Kb.
— Circolo matematico. 3. B. Kb.
— Società siciliana per la storia patria. Kp. Kl. Kh. Khs. B.
Para (Brazylia). Museu Paraense. B. Kb.
Parma. Deputazione di storia patria per le provincie di Parma e Piacenza. B.
Paryż. Institut de France: Académie de Sciences. 3. Kf. Kan. Ag. B.
— Institut de France: Académie des inscriptions et belles lettres. 1. Kl. Kj. B.
— Institut de France: Académie des Sciences morales et politiques. 2. Kh. Khs. Kp. B.
— Association française pour l'avancement des sciences. B. Kb.
— Biblioteka polska. W.
— Bibliothèque Nationale. B. Kb.
— École nationale des chartes. B.
— Gazette archéologique. B. Kb.
— Gazette des beaux-arts. B.
— Institut Pasteur. B. Kb.
— „La Nature". B. Kb.
— Ministère de l'instruction publique. W.
— Museum d'histoire naturelle. 3. Kf. Kan. B. Kb.
— Société nationale des Antiquaires de France. Khs.
— Société d'antropologie. Kan. B. Kb.
— Société astronomique. B. Kb.
— Société centrale d'horticulture. 3. Kf. B. Kb.
— Société entomologique de France. 3. Kf. B. Kb.
— Société géologique de France. 3. Kf. B. Kb.

Paryż. Société d'histoire diplomatique B.
— Société mathématique de France. B. Kb.
— Société française de phisique. 3. B. Kb.
— Société zoologique de France. Kf. B. Kb.
— La Revue. B. Kb.
— Revue de deux mondes. B. Kb.
— Revue de la Science Nouvelle. B.
— Revue critique d'histoire et de littérature. B.
— Revue française. B. Kb.
— Revue générale des sciences pures et appliquées. B. Kb.
— Mélusine. B.
— Association pour l'enseignement des sciences anthropologiques. B.

Petersburg. Akademia nauk. W.
— Ces. biblioteka publiczna. W.
— Redakcya „Kraju". W.
— Rédaction du Journal du Ministére de l'instruction publique. 2. Kp. Kh. Khs. Kl.
— Uniwersytet. 1. 2. 3. Kf. Kh. Kj. Kl. B. Kb.
— Instytut medycyny doświadczalnej. 3. B. Kb.
— Археографическая Коммисія. 2. Kp. Kl. Khs. B. Kb.
— Общество любителей древней писменности. 1. Kl. Kj.
— Имп. Русск. Географ. Общество. Kf. Kan. B.
— Физическое Общество. B. Kb.
— Антропологическое Общество. B. Kb.
— Ogród botaniczny. 3. Kf. B. Kb.
— Comité géologique. 3. Kf. Ag. B. Kb.
— Археологическій Институтъ. Kan. B.
— Имп. минералогическое Общество. 3. B. Kb.
— Société de l'ancienne littérature. A.
— Rédaction de „Swêt". Kan.
— Книжный Вѣстникъ. B.
— Rédaction de „Искусство и художественная промышленность". Khs. B. Rocz. Kb.
— „Les trésors d'Art en Russie". B. Khs.

Pietermaritzbourg. Government Geologist, Surveyor General's Office. B. Kb.

Pisa. R. Università. B. Kb.
— Società Toscana di scienze naturali. 3. Kf. B. Kb.
— Reg. Scuola normale superiore. B. Kb.
— Biblioteca della Scuola Normale. B.
— Il Nuovo Cimento. B. Kb.
Podgórze. Przewodnik ceramiczny. Kb.
Pola. K. u. k. Marine-Technisches Comité. A. Kb.
Poznań. Towarzystwo przyjaciół Nauk. W.
— „Kuryer Poznański". Kl. B.
— „Dziennik Poznański". Kl. B. Kb.
— Königl. Staatsarchiv. A. Kh. Kp.
Praga. Akademia Ces. Franciszka Józefa. W.
— Česka společnost nauk. W.
— Biblioteka Uniwersytetu. 1. 2. 3. B.
— Czeskie Archiwum ziemskie. Kh. Kp. B.
— Společnost přatel starožitnosti českych. Kan. Kh.
— Jednota českych matematiků. 3. B. Kb.
— Redakcya czasopisma „Krok". 1. 2. Kp. Kl. Kj. B.
— Redakcya „Listu filologickych". 1. Kl. Kj. B.
— „Česki Lid". Kan.
— Česky Časopis historycký. Kh.
— Historycký Seminář. Kh.
— „Vèstnik slovenských starožitnosti". Kan. B. Kb.
— Narodopisné Muzeum česko-slowanské. Kan.
— „Slovanský Prêhled". B. Kb.
— Časopis Lekařů českých. B. Kb.
— Lese- u. Redehalle d. deutschen Studenten. A. Kb.
— Museum Kralostvi Českeho. 1. 2. 3. Khs. Kh. Kan. B.
Preszburg. Orvos természettudomanyi Egyesület. B. Kb.
Princeton (N. Jersey U. S. A.). The american Journal of Archeology. B.
Przybram. Czytelnia polska akademików górniczych. Kf. Kb.
— Tow. ruskich akademików górniczych „Watra". Ag.
Raigern (pod Bernem Mor.). Redakcya „Studien und Mittheilungen". B. Kb.
Rapperswyl. Muzeum Narodowe. W. Kb.
Rio-Janeiro. Observatoire. 3. B. Kb.
Rjeka (Fiume). Naturwissenschaftlicher Club. B.

Rostock. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
Rovereto. J. R. Accademia di scienze, lettere ed arti degli agiati. B. Kb.
Ryga. Gesellschaft für Geschichte und Alterthumskunde der Ostseeprovinzen. 2. Kp. Kh. Khs. A.
— Arconia. 3. B. Kb.
Rzym. Reale Accademia dei Lincei. W.
— Accademia di conferenze storico-giuridiche. Kp. Kh. B.
— Accademia pontificia dei nuovi Lincei. B. Kb.
— Archivio segretto della Santa Sede. Kh. B.
— Biblioteca Vaticana. 2. Kp. Kh. B.
— Biblioteca Casanatense. B. Kb.
— Biblioteca Vittorio Emmanuele. B. Kb.
— Commisione archeologica communale. B. Kb.
— École de Rome. B.
— Istituto di diritto Romano. B.
— Rasegna delle scienze geologiche. Ag. B. Kb.
— „La Cultura". Rivista di scienze, lettere ed arti. B. Kb.
— R. Comitato geologico d'Italia. B. Kb.
— Specola Vaticana. 3.
— Società italiana d'antropologia. B. Kb.
— R. Società Romana di storia patria. Kl. Kp. Kh. Khs. B.
— Società geologica italiana. B. Kb.
— Società geografica italiana. B. Kb.
San Francisco. Academy of Sciences. B. Kb.
Santiago. Biblioteka Uniwersytetu. B. Kb.
San José. Museo Nacional. B. Kb.
Saint Louis (M. O. U. S.). Academy of Sciences. 3. B. Kb.
Sassari. Studi Sassaresi. B. Kb.
Schwerin. Verein für Meklenburgische Geschichte. Kh. A. Kb.
Sarajevo. Zemaljski Muzej za Bosnu i Hercegowinu. W.
Siena. R. Accademia dei fisiocratici. 3.
Soalheira (Portugalia). „Broteria". B.
Spalato. Museo Archeologico. Khs.
Sredec (Sofia). Bułgarsko knižowno družestvo. 1. Kj. Kl. Khs. B. Kb.
Stanisławów. Filia „Proświty". Kan.

Stockholm. Kongl. Svenska Vetenskaps-Akademien. W.
— Geologiska Föreningen. Kf. Ag. B. Kb.
— Kongl. Vitterhets-Historie-och-Antikvitets-Akademien. B. Kb.
— Nordiska Museet. 1. 2. Kj. Kl. Kh. Khs. Kp. B. Kb.
— Société d'antropologie. A.
— Sv. Sällskapet för Antropologi och Geografi. B. Kb.
— Svenska Turistföreningen. B. Kb.
Strassburg. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Commission für die geologische Landesuntersuchung von Elsass-Lothringen. 3. Kf. Ag. A. Kb.
— Société des Sciences, agriculture et arts de la Basse Alsace. B. Kb.
Sydney. Australian Museum. B. Kb.
— Geological Survey of New-South-Wales. Departement of mines. 3. Ag. B. Kb.
— Royal Society of New-South-Wales. B. Kb.
— Australian Association for the advancement of science. B. Kb.
Tyflis. Commission archéologique. B.
— Société archéologique. B.
Tylża. Tevynes Sargas. B.
Tôkyô. The imperial University. B. Kb.
Torino. R. Accademia delle Scienze. 1. 2. 3. Kj. B. Kb.
— Deputazione sopra gli studi di storia patria. B.
— Società di archeologia e belle arti. B. Kb.
— Revue des mathematiques. B.
Toronto (Kanada). The Canadian Institute. 1. 2. 3. Kj. B. Kb.
Toruń. Towarzystwo przyjaciół nauk.
— Towarszystwo naukowe. B. Kb.
— Copernicus-Verein für Kunst und Wissenschaften. Kh. Kl. A. Kb.
Toulouse. Académie des Sciences, belles-lettres et inscriptions. 1. 2. 2. Kj. B. Kb.
— Société des sciences physiques et naturelles. B. Kb.
Troickosawsk (Syberya). Société géographique. B. Kb.
Tromsö (Norwegia). Museum. 3. Kf. B. Kb.
Trondjem. Kgl. norske Videnskabers Selskabs. B. Kb.
Tufts (U. S. A.). College Mass. B. Kb.

Turciansky Sv. Martin. Museálna Slovenska Spolecnost. 1. 2. 3. Kf. Kan. B. Kb.
— Redakce „Slovenskych Pohladov". 1. Kj. Kan. B. Kb.
Tybinga. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— „Der Naturforscher". A. Kb.
Upsala. Biblioteka Uniwersytetu. W.
— Svenska Landsmaelen. 1. Kj. Kl. Khs. B. Kb.
— Société royale des Sciences. B. Kb.
Utrecht. Rijks-Universiteit. B. Kb.
— Institut royal météorologique. B. Kb.
Warszawa. Biblioteka Krasińskich. W.
— Biblioteka Uniwersytetu. W.
— Biblioteka Ord. Zamoyskich. Kl.
— Czytelnia naukowa. 1. 2. 3. Kj.
— Komitet Kasy imienia Mianowskiego. W.
— Pracownia fizyczna. 3. Kf.
— „Przegląd filozoficzny". B.
— Redakcya „Biblioteki Warszawskiej". W.
— Redakcya „Gazety polskiej". Kl.
— Redakcya „Kuryera codziennego". Kl.
— Redakcya „Kuryera warszawskiego". Kl.
— Redakcya „Pamiętnika fizyograficznego". 3. Kf.
— Redakcya „Prac filologicznych". 1. Kj. Kl. Kan.
— Redakcya „Prac matematyczno-fizycznych". 3.
— Redakcya „Słowa". Kl.
— Redakcya „Słownika geograficznego". Kf. Kan.
— Redakcya „Wieku". Kl.
— Redakcya „Wisły". Kl. Kan.
— Redakcya „Wszechświata". 3. Kf.
— Towarzystwo lekarskie 3.
— Towarzystwo ogrodnicze. B. Kb.
— Ежегодникъ по геологіи и минералогіи Россіи. B.
— „Chemik polski". B. Kb.
— „Książka". W.
— „Gazeta lekarska". B.
Washington. Antropological Society. B. Kb.
— Smithsonian Institution. W.

Washington. Surgeon general's Office. 3. B. Kb.
— National Academy of Sciences. B. Kb.
— United States Bureau of Education. B. Kb.
— United States Geological Survey. 3. Kf. Ag. B. Kb.
Wenecya. Archivio di Stato. Kh. B.
— Biblioteca S. Marco. B. Kb.
— R. Istituto Veneto di Scienze, lettere ed arti. W.
— R. Deputazione di storia patria. B.
Wiedeń. K. Akademie der Wissenschaften. W.
— K. u. k. Kunsthistorisches Hofmuseum. Khs.
— Administrative Bibliothek des k. k. Ministeriums des Innern. W.
— K. k. Archiv der ehemaligen Hofkammer. W.
— Institut für österreichische Geschichtsforschung. 2. Kh. A.
— K. k. Haus-Hof- und Staatsarchiv. 2. Kh. A.
— Seminaryum filol. słowiańskiej. 1. 2. Kl. Kj. Kan. A.
— K. k. Naturhistorisches Hofmuseum. 3. Kf. Kan. A.
— K. k. Statistische Central-Commission. W.
— K. k. Technische Hochschule. 3. Khs. Kf. Ag. A.
— Biblioteka Uniwersytetu. W.
— Geographisches Institut an der Universität. Kf. Ag.
— K. u. k. Militär-Geographisches Institut. Kf. Ag. A. Kb.
— K. k. österr. Gradmessung-Bureau. 3. Kf.
— K. k. Hofbibliothek. A.
— Ognisko. A. Kb.
— Oesterreichisch-ungarische Revue. A. Kb.
— Oesterr. Museum für Kunst und Industrie. A.
— Zoologisch-Botanische Gesellschaft. A. Kb.
— Verein zur Verbreitung naturwissenschaftlicher Kenntnisse. A. Kb.
— K. k. Centralcommission für Erforschung und Erhaltung der Kunst und histor. Denkmale. A.
— Gesellschaft für Sammlung und Conservirung von Kunst- und histor. Denkmälern zur Geschichte des Judenthums. A.
— K. k. Finanz-Ministerium. A. Kb.
— Zeitschrift für die landwirthschaftlichen Versuchswesen in Oesterreich. A. Kb.
— K. k. Hochschule für Bodencultur. A. Kb.

Wiedeń. Abgeordnetenhaus. A. Kb.
— K. k. Ministerium für Cultus und Unterricht. A. Kb.
— K. k. Geologische Reichsanstalt. 3. Kf. Ag. A. Kb.
— K. k. Naturhistor. Hofmuseum (Anthrop.-ethnograph. Abtheilung). Kan. Kb. A.
Wiesbaden. Nassauischer Verein für Naturkunde. 3. A. Kb.
— Verein für nassauische Alterthums- und Geschichtsforschung. 2. Kh. Kp. A. Kb.
Wilno. Wilenskaja Kommisja dla razbora drewnich aktów. Kh. Kl.
Wolfenbüttel. Herzogliche Bibliothek. A. Kb.
Wrocław. Schlesisches Museum für Kunstgeverbe und Alterthümer. W.
— Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Seminaryum filologii słowiańskiej. 1. Kj. Kl. Kan. B.
— Schlesische Gesellschaft für vaterländische Cultur. 3. Ag. B.
— Verein für die Geschichte und Alterthum Schlesiens. 2. Kh. Khs. Kp. A. Kb.
— Verein für vaterländische Cultur Schlesiens. Kl. A. Kb.
Würzburg. Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
Zagrzeb. Jugoslavenska Akademia znanosti. W.
— Hrvatsko naravoslowno družtwo. Kan. B. Kb.
— Hrvatsko archeologicko družtwo. Kan. B. Kb.
Zakopane. Muzeum Tatrzańskie im. Chałubińskiego. Kf. Ag. Khs. B.
Zürich. Naturforschende Gesellschaft. A. Kb.
— Biblioteka Uniwersytetu. A. Kb.
— Allgemeine Schweizerische Gesellschaft für die gesammten Naturwissenschaften. A. Kb.
— Schweizerisches Landesmuseum. B. Kb.

VI.

SPRAWOZDANIE

ZE STANU I UŻYCIA FUNDUSZÓW

W ROKU 1902.

(8 tablic).

Tablica I.

Zestawienie rachunków za rok 1902.

Fundusz obrotowy (wspólny).

PRZYCHÓD.

Preliminowano Szczegółowo K.	h.	Preliminowano Razem K.	h.	Przedmiot	Wpłynęło Szczegółowo K.	h.	Wpłynęło Kategorye K.	h.
				I. Dotacye.				
40000	—			Uposażenie ze Skarbu Państwa . .				
52000	—			» z funduszu krajowego .				
1000	—			Zasiłek gminy miasta Krakowa . .				
		93000	—				93000	—
		12700	—	**II. Odsetki.**				
				Od funduszu żelaznego	8969	58		
				» » obrotowego	2303	10	11272	68
		2800	—	**III. Sprzedaż publikacyj.**				
				Od księgarni Spółki Wydawn. polsk.			2815	13
		2000	—	**IV. Dochody różne.**				
				Z zapisu F. Strzeleckiego			2000	—
				V. Na cele Wydziału I i II.				
1000	—			Dochód z domu Wereszczyńskiego w Szczawnicy	1000	—		
362	—			Odsetki od funduszu Brodczakowej .	362	—		
1556	—			» » » Waltera . . .	1556	—	2918	—
		2918	—					
		113418	—	Niedobór w dochod. wynosi K. 1412 19			112005	81

ROZCHÓD.

Preliminowano Szczegółowo K.	h.	Preliminowano Razem K.	h.	Przedmiot	Wydano Szczegółowo K.	h.	Wydano Pozycye K.	h.	Wydano Kategorye K.	h.	Przekroczenie K.	h	Oszczędność K.	h.
				I. Wydatki administracyjne.										
17486	—			1. Płace i wynagrodzenia:			16660	66					825	34
2400	—			2. Dyety:			3175	20			775	20		
2630	—			3. Kancelarya i ekspedycya:										
				Potrzeby kancelaryjne	797	46								
				Druki administracyjne	1321	50								
				Litografowanie okólników . . .	120	70								
				Porta i frachty	1947	05								
				Oprawy ozdobne dla Najj. Pana itd.	235	50	4422	21			1792	21		
1800	—			4. Opał i światło:										
				Oświetlenie	441	20								
				Zakupno węgli	1763	—	2204	20			404	20		
2000	—			5. Porządki domowe i wydatki nieprzewidziane:										
				Drobne wyd. na porządki domowe	591	24								
				Roboty stolarskie	417	30								
				» ślusarskie	76	80								
				» szklarskie	67	90								
				Abonament telefonu	80	—								
				Wieńce i nabożeństwa żałobne .	38	52								
				Wynagrodzenia dodatkowe . . .	720	—	1991	76					8	24
584	—	26900	—	6. Ciężary domowe:			544	97	28999	—			39	03
											2971	61	872	61
				II. Wydatki naukowe.										
1000	—			7. Biblioteka:										
				Zakupno książek	685	35								
				Oprawy	1006	70	1692	05			692	05		
700	—			8. Rocznik:										
				Druk			985	—			285	—		
1000	—			9. Sprawozdania:										
				Biuletyn: honorarya	179	24								
				» druk	2439	34								
				» rozsyłka	900	22								
				Sprawozdania (polskie) druk . .	1303	25	4822	05			3822	05		
2300	—			10. Biblioteka pisarzy polskich:										
				Honorarya	886	—								
				Druk	1548	13								
				Broszurowanie	32	—	2466	13			166	13		
3600	—			11. Subwencye na dzieła obszerniej.			2400	—					1200	—
3000	—			12. » » Bibliografię pols.			3400	—			400	—		
1000	—			13. Rezerwa na subwencye ewentualne			400	—					600	—
1000	—			14. Dotacya funduszu im. Majera .			1000	—						
37918	—			15. » Wydziału I-go i II-go			37918	—						
35000	—	86518	—	16. » » III-go . .			35000	—	90083	23				
		113418	—						119082	23	8336	84	2672	61

Tablica II.

Zestawienie rachunków za rok 1902.

Fundusze Wydziałów.

A) WYDZIAŁ I i II.

Preliminowano Szczegółowo K.	h.	Preliminowano Razem K.	h.		Wydano K.	h.	Wydano K	h.	Przekroczenie K.	h	Oszczędzono K.	h.
		7250	—	1. **Publikacye Wydziału I.**								
				Przekroczenie z 1901 r. . .	1070	72						
				Honorarya	2648	50						
				Rewizya językowa	400	—						
				Druk i broszurowanie . .	6235	05	10354	27	3104	27		
7250 400	— —[3]	7650	—	2. **Publikacye Wydziału II.**								
				Przekroczenie z 1901 r. . .	193	35						
				Honorarya	3732	50						
				Rewizya językowa	400	—						
				Druk i broszurowanie . .	5492	44	9818	29	2168	29		
		5556	—	3. **Komisya historyi sztuki.**								
				Przekroczenie z 1901 r. . .	106	62						
				Honorarya	775	68						
				Wynagrodzenie Sekretarza	600	—						
				Reprodukcye i odpisy . .	3330	39						
				Druk i broszurowanie . .	2536	75	7349	44	1793	44		
2000 193	— 45[1]	2193	45	4. **Komisya literacka.**								
				Honorarya	100	26						
				Druk i broszurowanie . .	872	60	972	86			1220	59
		7662	—	5. **Komisya historyczna.**								
				Przekroczenie z 1901 r. . .	845	93						
				Poszukiwania archiwalne .	2041	80						
				Koszta przepisywania . .	262	—						
				Honorarya	1370	—						
				Wynagr. Dyrekt. Wydawn.	800	—						
				Druk i reprodukcye . . .	3627	70	8947	43	1285	43		
3000 4000	— —[3]	7000	—	6. **Komisya prawnicza.**								
				Subwencya na wydawnictwo Zapisków sąd. Wielk. .	1000	—						
				Poszukiwania archiwalne .	1230	64						
				Zakupno rękopisu	100	—						
				Pokryty awans	622	53						
				Koszta administracyjne . .	131	—						
				Odpisy	76	—	3160	17			3839	83
2000 800	— —[3]	2800	—	7. **Komisya językowa.**								
				Honorarya	1101	37						
				Sekretarz	200	—						
				Druk	2056	60	3357	97	557	97		
		1200	—	8. **Sekretarz Wydziału I.**			1200	—				
		1200	—	9. **Sekretarz Wydziału II.**			1200	—				
		400	—[4]	10. **Korekta.**			400	—				
		42911	45				46760	43	8909	40	5060	42

[1]) Z oszczędności z 1901 roku K. 4993·45.
[2]) W tem preliminowane K. 37918 — i powyższe K. 4993·45.
[3]) Przeniesiono z dotacyi na korektę.
[4]) Resztę przeniesiono na dotacyę Publik. Wydz. II.

B) WYDZIAŁ III.

Preliminowano Szczegółowo K.	h.	Preliminowano Razem K.	h.		Wydano K.	h.	Wydano K.	h.	Przekroczenie K.	h.	Oszczędzono K.	h.
		17000	—	1. **Publikacye Wydziału.**								
				Przekroczenie z 1901 r. . .	1851	14						
				Honoracya	4588	07						
				Rewizya językowa	900	—						
				Druk i broszurowanie . .	21521	21						
				Tablice i ryciny	4280	09	33140	51	16140	51		
11200 1127	— 77[1]	12327	77	2. **Komisya fizyograficzna.**								
				Wycieczki naukowe . . .	1400	—						
				Honorarya	1237	50						
				Potrzeby sekcyi meteorologicznej	600	—						
				Druk »Sprawozdań« . . .	3415	86						
				Muzeum:								
				Zakupno przedmiotów muzealnych	349	11						
				Utrzymanie	3702	—						
				Porządkowanie	1425	—						
				Kustosz	800	—						
				Wynagrodzenie Sekretarza	600	—	13529	47	1201	70		
5000 389	— 21[1]	5389	21	3. **Komisya antropologiczna.**								
				Honorarya	1658	25						
				Druk wydawnictw	1869	13						
				Tablice i rysunki	1079	33						
				Muzeum:								
				Kustosz	920	—						
				Wynagrodzenie Sekretarza	400	—						
				Utrzymanie	32	—	5958	71	569	50		
		1200	—	4. **Sekretarz Wydziału III.** .			1200	—				
		600	—	5. **Korekta wydawnictw** . .			600	—				
		36516	98[2]				54428	69	17911	71	—	—

[1]) Z oszczędności 1901 roku K. 1516·98.
[2]) W tem preliminowane K. 35000 — i powyższe K. 1516·98.

Przekroczenie z końcem roku 1902	K.	h.
Niedobór w dochodach	1412	19
W wydatkach administracyjnych (wspólnych) .	2099	—
» naukowych (») .	5365	23
» Wydziału I i II	8909	40
» » III	17911	71
Razem . .	35697	53

Oszczędność z końcem roku 1902	K.	h.
W wydatkach naukowych (wspólnych) . . .	1800	—
» Wydziału I i II	5060	42
Razem . . .	6860	42

Tablica III.

Zestawienie rachunków za rok 1902.

Fundusze osobne.

Przedmiot	Przychód				Przedmiot	Rozchód			
	Walory		Gotówka			Walory		Gotówka	
	K.	h.	K.	h.		K.	h.	K.	h.
I. Fundusze na wydawnictwa i badania naukowe.									
1. Fundusz Atlasu geologicznego.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	7932	02	Druk i broszurowanie	—	—	6509	80
Subwencya krajowa za 1902	—	—	5000	—	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	6682	36
Narosłe odsetki	—	—	260	14					
			13192	16				13192	16
2. Fundusz Bełzy.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	12200	—	4697	22	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	5381	34
Kupony za 1902	—	—	487	20	oraz 4% oblig. poż. kraj. galic.	4400	—	—	—
Narosłe odsetki		—	196	92	» 4% list. zast. galic. Banku hip.	3800	—	—	—
					» 4% » » » Tow. kred. ziemsk.	4000	—	—	—
	12200	—	5381	34		12200	—	5381	34
3. Fundusz Brodczakowej.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	9200	—	82	40	Wypłacono Komisyi historycznej	—	—	362	—
Kupony za 1902	—	—	366	40	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	86	80
		—			4% listy galic. Tow. kred. ziem.	8000	—	—	—
					oraz 4% obligacye poż. kraj. gal.	1000	—	—	—
					» 4% listy zast. galic. Banku hipot.	200	—	—	—
	9200	—	448	80		9200	—	448	80
4. Fundusz Edwarda Czabana.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	126400	—	6677	32	Wydano na druk	—	—	1900	60
Kupony i narosłe odsetki	—	—	5533	92	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	10310	64
					oraz 4% listy zast. galic. Tow. kred. ziem.	126400	—	—	—
	126400	-	12211	24		126400	—	12211	24
5. Fundusz Curzydły.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	80000	—	6527	20	Wydano wylos. oblig. propin. galic.	6000	—	—	—
Kupony za 1902	—	—	3200	—	Wydatki na wydawnictwa	—	—	5053	26
Narosłe odsetki	—	—	185	12	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	5023	66
Otrzymano nadwyżkę przy wym. wylos. papierów			164	60	oraz 4% oblig. propin. galic. 74000 —	—	—	—	—
» 4% List Banku krajowego	6000	—			» 4% listy Banku kraj. 6000 —	80000	—	—	—
	86000	—	10076	92		86000	—	10076	92
6. Fundusz Ekspedycyi Rzymskiej.									
Otrzymane zasiłki	—	—	4000	—	Awans 1 stycznia 1902	—	—	606	55
					Dyety i koszta podróży	—	—	3306	92
					Narosłe odsetki	—		4	50
					Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	82	03
	—	—	4000	—		—	—	4000	—
7. Fundusz na inwentaryzacyę zabytków.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	460	82	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	479	43
Narosłe odsetki	—	—	18	61					
	—	—	479	43		—	—	479	43
8. Fundusz ks. Jakubowskiego (II-gi).									
Pozostałość 1 stycznia 1902	15200	—	2462	33	Wydano na kupno walorów	—	—	5180	—
Otrzymano z zapisu	—	—	2770	—	Wydano na wydawnictwa	—	—	700	—
Kupony za 1902	—	—	818	60	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	175	58
Narosłe odsetki	—	—	4	65	oraz 4% listy zast. galic. Tow. kred. ziem.	15200	—	—	—
Otrzymano 4% Listy Banku krajowego	5600	—	—	—	« 4% « Banku krajowego	5600	—	—	—
	20800	—	6055	58		20800	—	6055	58

Tablica IV.

9. Fundusz Konstantego Kmity.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	30000	—	—	—	Awans z dnia 1 stycznia 1902	—	—	1677	16
Otrzymano za kupony w 1902	—	—	1200	—	Narosłe odsetki	—	—	47	41
Awans z dniem 31 grudnia 1902	—	—	524	57	Pozostałość 31 grudnia 1902				
					4% listy galic. Banku hipot.	30000	—	—	—
	30000	—	1724	57		30000	—	1724	57

10. Fundusz im. Kolberga.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	3508	03	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	3649	75
Narosłe odsetki	—	—	141	72					
			3649	75				3649	75

11. Fundusz hr. Konstantego Przezdzieckiego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	4550	29	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	4734	11
Narosłe odsetki	—	—	183	82					
			4734	11				4734	11

12. Fundusz im. hr. Janusza Roztworowskiego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	1957	03	Wypłacono za prace do Słownika Polskiego	—	—	298	—
Narosłe odsetki	—	—	72	31	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	1731	34
			2029	34				2029	34

13. Fundusz Waltera.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	40000	—	788	—	Wypłacono koszta	—	—	20	—
Otrzymano za kupony	—	—	1592	—	Przeniesiono do funduszu obrotowego	—	—	1556	—
					Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	804	—
					oraz 4% listy galic. Tow. kred. ziem.	40000	—	—	—
	40000	—	2380	—		40000	—	2380	—

14. Fundusz Bolesława Wołodkowicza.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	2217	36	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	3127	90
Złożono	—	—	800	—					
Narosłe odsetki	—	—	110	54					
			3127	90				3127	90

15. Fundusz na wydawnictwo dzieł Kopernika.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Awans z dniem 31 grudnia 1902	—	—	7159	76	Awans z dniem 1 stycznia 1902	—	—	6881	75
					Narosłe odsetki	—	—	278	01
			7159	76				7159	76

16. Fundusz Michała Zieleniewskiego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	22164	16	465	79	Pozostałość 31 grudnia 1902:			1399	51
Otrzymano za kupony	—	—	900	—	oraz 4½% Listy Banku hipotecznego	20000	—	—	—
Narosłe procenta	26	48	33	72	2 książeczki kasy oszcz. m. Krakowa	2190	64	—	—
	22190	64	1399	51		22190	64	1399	51

II. Fundusze na nagrody.

1. Fundusz Augustynowicza.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	25345	12	Poszukiwania archiwalne	—	—	1280	—
Narosłe odsetki	—	—	1021	02	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	25086	14
			26366	14				26366	14

2. Fundusz Barczewskiego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1092	100852	18	4816	76	Wypłacono za dewinkulacyę	—	—	20	76
Kupony za 1902	—	—	4435	—	Wypłacono nagrody	—	—	4500	—
					Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	4731	—
					oraz 4½% Listy Banku krajowego. 80600·—	—	—	—	—
					» 4% » » » 20200·—	—	—	—	—
					i książeczka Galic. Kasy Oszcz. 52·18	100852	18	—	—
	100852	18	9251	76		100852	18	9251	76

Tablica V.

3. Fundusz Bieleckiego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	3600	—	742	23	Wypłacono nagrody	—	—	800	—
Kupony za 1902	—	—	143	80	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	509	03
Wniesione przez Arcybractwo Miłosierdzia	—	—	423	—	oraz 4% oblig. poż. kraj. galic.	1200	—	—	—
					» 4% listy galic. Banku hipot.	1400	—	—	—
					» 4% » » Tow. kred. ziem.	1000	—	—	—
	3600	—	1309	03		3600	—	1309	03

4. Fundusz ks. Jakubowskiego (I-wszy).

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	17600	—	2342	97	Wypłacono nagrodę	—	—	900	—
Kupony za 1902	—	—	777	52	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	2220	49
					oraz 4½% listy Banku krajowego	15000	—	—	—
					» 4% listy galic. Tow. kred. ziem.	2400	—	—	—
					» 4% » Banku krajowego	200	—	—	—
	17600	—	3120	49		17600	—	3120	49

5. Fundusz ks. Biskupa Krasińskiego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	20200	—	4925	46	Wypłacono za druk wydawnictwa	—	—	1972	50
Kupony za 1902	—	—	804	—	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	3756	96
					oraz 4% listy galic. Tow. kred. ziem.	20000	—	—	—
					» 4% oblig. poż. kraj. galic.	200	—	—	—
	20200	—	5729	46		20200	—	5729	46

6. Fundusz Kretkowskiego (I-szy).

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	543	98	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	565	96
Narosłe odsetki	—	—	21	98					
			565	96				565	96

7. Fundusz Kretkowskiego (II-gi).

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	1284	90	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1902:				
Narosłe odsetki	51	88	—	—	Książeczka Kasy Oszczędności m. Krakowa	1336	78	—	—
	1336	78				1336	78		

8. Fundusz im. Kopernika.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	800	—	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	1000	—
Wniesione przez gminę m. Krakowa	—	—	200	—					
			1000	—				1000	—

9. Fundusz Lindego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902 . . . rubli	5948	60	93	17	Różnica przy wymianie wylos. listów . . rubli	19	75	22	90
Kupony za 1902 «	278	86	—	—	Wydano na kupno 4½% listów zast. polskich »	302	50	—	—
Narosłe odsetki »	—	—	3	20	Pozostałość 31 grudnia 1902 »	5	21	73	47
Otrzymano 4½% listy zast. polskie »	300	—	—	—	oraz 4½% listy polskie »	800	—	—	—
					» 5% listy miasta Warszawy »	5400	—	—	—
	6527	46	96	37		6527	46	96	37

10. Fundusz ks. Lubomirskiego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	18997	81	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	21837	49
Otrzymano od ks. Maryi Lubomirskiej	—	—	2000	—					
Narosłe odsetki	—	—	839	68					
			21837	49				21837	49

11. Fundusz JExc. Majera.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	1000	—	Zwrócono do funduszu obrotowego	—	—	1000	—
Uposażenie z funduszów Akademii	—	—	1000	—	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	1000	—
			2000	—				2000	—

12. Fundusz Radwańskiego.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	607	60	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	633	80
Rata z funduszu obrotowego	—	—	26	20					
			633	80				633	80

Tablica VI.

Przedmiot	Przychód				Przedmiot	Rozchód			
	Walory		Gotówka			Walory		Gotówka	
	K.	h.	K.	h.		K.	h.	K.	h.
13. Fundusz Warschauera.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	8000	—	4140	71	Przeniesiono do funduszu obrot. 5% dochodu .	—	—	23	94
Kupony za 1902	—	—	318	72	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	4606	42
Narosłe odsetki	—	—	170	93	oraz 4% oblig. poż. kraj. galic.	400	—	—	—
					» 4% listy galic. Banku hipot.	1200		—	–
					» 4% » » Tow. kred. ziem. . . .	6400	—		—
	8000	—	4630	36		8000	—	4630	36
14. Fundusz A. Sz.									
Otrzymano 4½% Listy miasta Warszawy Rubli	12000		—	—	Pozostałość 31 grudnia 1902				
		—	—	—	4½% Listy miasta Warszawy . . . rubli	12000	—	—	—
	12000	—				12000	-		
III. Fundusze stypendyjne.									
1. Fundusz Drybuszewskiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	2591	41	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	2696	10
Narosłe odsetki	—	—	104	69		—	—		
			2696	10				2696	10
2. Fundusz Katarzyńskiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	42800	—	1416	78	Wypłacone stypendya	—	–	1692	—
Kupony za 1902	—	—	1755	56	Pozostałość 31 grudnia 1902		—	1480	34
					oraz 4½% listy Banku krajowego	1000	—	—	
					» 4% listy galic. Tow. kred. ziem. . . .	32200		—	
					» 4½% listy Banku hipot.	400	–	—	
					» 4% oblig. poż. kraj. galic.	200	—	—	
	42800	—	3172	34		42800	—	3172	34
3. Fundusz Konarskiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	16800	—	754	28	Wydano 4½% Listy Banku krajowego . . .	1000	—	—	—
Kupony za 1902	—	—	684	92	Wypłacone stypendya	—	—	621	–
Nadwyżka przy wymianie wylos. listów	—	—	41	70	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	859	90
Otrzymano 4% Listy Banku krajowego	1000	—	—	—	oraz 4% listy galic. Tow. kred. ziem. . . .	10400	—	—	—
					» 4½% listy Banku krajowego	2000	—	—	—
					» 4% listy galic. Banku hipot.	3400	—	—	—
					» 4% » » » krajowego . . .	1000	—		—
	17800	-	1480	90		17800	—	1480	90
4. Fundusz im. Mickiewicza.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	41600	—	2505	41	Wypłacone stypendya	—	—	1296	—
Kupony za 1902	—	–	1655	68	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	2954	47
Narosłe odsetki	—	—	89	38	oraz 4% listy galic. Tow. kred. ziem. . . .	41600	—	—	—
	41600	—	4250	47		41600	—	4250	47
5. Fundusz Dra Pileckiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	60000	—	3511	16	Wydano wylos. 4½% Listy Banku kraj. . . .	10000	—	—	—
Kupony za 1902	—	—	2443	20	Wypłacone stypendya	—	—	2402	—
Otrzymano 4% Listy Banku krajowego	10000	–	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	3826	96
» przy wymianie wylos. papierów. . .	—	—	274	60	oraz 4% oblig. poż. kraj. galic.	4000	—	—	—
					» 4% listy galic. Tow. kred. ziem. . . .	34000	—	—	—
					» 4% » » Banku hipot.	2000	—	—	—
					» 4% » » » krajowego . . .	20000	—	—	—
	70000	—	6228	96		70000	–	6228	96
6. Fundusz Sawickiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	15500	—	485	32	Wypłacone stypendya	—	—	672	—
Kupony za 1902	—	—	676	50	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	489	82
					oraz 4½% listy Banku krajowego	11300	—	—	—
					« 4% » » »	4200	—	—	—
	15500	—	1161	82		15500	—	1161	82
7. Fundusz Antoniego Stachowskiego.									
Pozostałość 1 stycznia 1902	24000	—	4866	06	Przeniesiono do fund. obrot. 5% od kuponów .	—	—	47	76
Kupony za 1902	—	—	955	20	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	5864	74
Narosłe odsetki	—	—	91	24	oraz 4% listy galic. Tow. kred. ziem. . . .	24000	—	—	—
	24000	—	5912	50		24000	—	5912	50

Tablica VII.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Przychód Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Rozchód Gotówka K.	h.

8. Fundusz im. Wereszczyńskiego.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	2523	—	Wypłacono do rąk Dra Estreichera	—	—	240	—
Odsetki od skapitalizowanego funduszu	—	—	837	—	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	3120	—
			3360	—				3360	—

IV. Fundusze na cele humanitarno-naukowe.

1. Fundusz Liwskiego.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	51800	—	7774	42	Wypłacono p. Dubieckiemu	—	—	381	75
Kupony za 1902	—	—	2062	48	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	9780	28
Narosłe odsetki	—	—	325	13	oraz 4% listy galic. Banku hipot.	3400	—	—	—
					» 4% » » Tow. kred. ziem.	47600	—	—	—
					» 4% oblig. poż. kraj. galic.	800	—	—	—
	51800	—	10162	03		51800	—	10162	03

2. Fundusz im. Maryi Sienkiewiczowej.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	40000	—	1206	86	Wypłacono zapomogi	—	—	2400	—
Kupony za 1902	—	—	1592	—	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	398	86
					oraz 4% listy gal. Tow. kred. ziem.	40000	—	—	—
	40000	—	2798	86		40000	—	2798	86

V. Kwoty depozytowe.

1. Fundusz grobów królewskich.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	12423	18	214	26	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	214	26
Narosłe odsetki	501	86	—	—	oraz 3 książeczki Kasy Oszcz. m. Krakowa	12925	04	—	—
	12925	04	214	26		12925	04	214	26

2. Fundusz budowy szpitala w Krynicy.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	17567	—	82	62	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	85	96
Narosłe odsetki	709	66	3	34	oraz 3 książeczki Kasy Oszcz. m. Krakowa	18276	66	—	—
	18276	66	85	96		18276	66	85	96

3. Fundusz Niewiadomego.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	8538	52	Wydano	—	—	4569	36
Złożono	—	—	4000	—	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	8324	50
Narosłe odsetki	—	—	355	34					
			12893	86				12893	86

4. Fundusz szpitala w Szczawnicy.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	3702	52	4603	54	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	4789	51
Narosłe odsetki	144	72	185	97	oraz książeczka Kasy zaliczkowej	120	—	—	
Otrzymano 1 książ. Kasy Oszcz. m. Krakowa	1854	—	—	—	» 2 książeczki Kasy Oszcz. m. Krakowa	5581	24	—	
	5701	24	4789	51		5701	24	4789	51

5. Fundusz Szczawnicki.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Czynsz dzierżawny ze Szczawnicy	—	—	15318	—	Procent od pożyczki z funduszu żelaznego	—	—	7700	—
Narosłe odsetki	—	—	163	58	Inne procenta	—	—	876	80
Dochód ze sprzedaży wody	—	—	1050	36	Wydatki bieżące w roku 1902	—	—	2741	98
					Pozostałość przeniesiona do Rezerwy szczawn.	—	—	5213	16
			16531	94				16531	94

6. Rezerwa Szczawnicka.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	—	—	36928	03	Za wypłaconą remuneracyą	—	—	800	—
Przeniesiono z funduszu szczawnickiego j. w.	—	—	5213	16	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	42812	54
Narosłe odsetki	—	—	1471	35					
			43612	54				43612	54

7. Fundusz Bolesława Rusieckiego.

Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	40000	—	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1902: 4% renty złotej węgierskiej	40000	—	—	—

Tablica VIII.

8. Fundusz kaplicy w Szczawnicy.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Otrzymano 1 książ. Kasy Oszcz. m. Krakowa . .	975	02	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1902				
					1 książeczka Kasy Oszcz. m. Krakowa . . .	975	02	—	—

9. Fundusz Mickiewiczowski w Szczawnicy.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Otrzymano 1 książ. Kasy Oszcz. m. Krakowa . .	263	44	—	—	Pozostałość 31 grudnia 1902				
					1 książeczka Kasy Oszcz. m. Krakowa . . .	263	44	—	—

10. Fundusz Józefa Grabia.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	58000	—	1023	80	Przeniesiono do funduszu obrotowego	—	—	198	40
Kupony za 1902	—	—	3348	80	Wypłacono odsetki	—	—	4150	40
Narosłe odsetki	—	—	4	13	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	27	93
Otrzymano 4% Listy gal. Banku hipot.	15000	—	—	—	oraz 4% Listy Banku hipotecznego	65000	—	—	—
					» 8 akcyj Banku ziem. w Poznaniu . . .	8000	—	—	—
	73000	—	4376	73		73000	—	4376	73

VI. Nadzwyczajna dotacya państwa.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Otrzymana subwencya	—	—	32000	—	Awans z dniem 1 stycznia 1902	—	—	3168	75
Narosłe odsetki	—	—	845	55	Wydano na uporządkowanie rękopisów i na roboty adaptacyjne	—	—	1935	90
					Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	27740	90
			32845	55				32845	55

Fundusz żelazny.

Przedmiot	Przychód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.	Przedmiot	Rozchód Walory K.	h.	Gotówka K.	h.
Pozostałość 1 stycznia 1902	56300	—	18856	04	Pozostałość 31 grudnia 1902	—	—	33288	98
W pożyczce szczawnickiej	—	—	147576	66	» w pożyczce szczawnickiej	—	—	146480	18
Otrzymano z zapisu od Prus Wiszniowskiego resztę	—	—	647	96	oraz 4½% listy Banku krajowego	11500	—	—	—
» Dyoniz. Strzeleckiego . . .	—	—	12688	50	» 4½% » » hipot. galic.	12000	—	—	—
					» 4% oblig. poż. kraj. galic.	3000	—	—	—
					» 4% listy zast. galic. Banku hipot. . . .	9600	—	—	—
					» 4% » » « » kraj. . . .	3000	—	—	—
					» 4% » » » Tow. kred. ziem. .	12200	—	—	—
					« 4% renta węgierska koronowa	5000	—	—	—
	56300	—	179769	16		56300	—	179769	16

W Krakowie dnia 11 lutego 1903.

Śleczkowski
Podskarbi.

B. W. Antoniewicz
Rachmistrz.

B. Ulanowski
za Sekretarza Generalnego.

Sprawdzono zgodność z księgami i dowodami kasowymi

Kasparek ***Cybulski*** ***Franke***